

Facebook Uses: How and Why?

Uses and Gratifications Keeping Up With the Technology

Lucie Sejrup

The University of Bergen
Department of Information Science and Media Studies
Master Thesis in Media Studies - Spring 2009

Acknowledgments

I would like to thank my advisor and psychologist in one - Jens Kjeldsen, for empathetically leading me through the process of writing a Master thesis. Without his advices and always a positive attitude the process would have been far more painful.

Thanks to my school friends: Linn, Unni, Guro, Bernt, Joachim and Therese, who I shared my frustration with. They have patiently listened to all my ideas about Facebook and ate many 'foccaccias' for lunch with me.

Thanks also to Social Media@UiB group for inspiring discussions and valuable feedback.

Finally, I would like to thank to my husband Morten, for carefully reading my thesis and trying hard to pretend that he likes social science. Thank you for your support and love...

Lucie Sejrup

Bergen, 1.6.2009

Abstract

With currently more than 200 million active users, Facebook represents the most popular social network site today. My thesis is a qualitative study examining how and why people use Facebook. Uses and gratifications perspective is used as the theoretical back bone as well as the way of researching. The thesis is testing the relevance of the uses and gratifications motives as defined by previous research studies and combining them with the ideas of persuasive technology. Several psychological aspects as the norm of reciprocity, need to belong and impression management are added to the discussion. By considering previous research, the influence of technology as well as psychological motives for social interaction, I present an overview of the relevant motives for Facebook use.

This thesis contributes to raising the knowledge about how and why people use social network sites as well as updating uses and gratification theory in order for it to be applicable to the modern media.

Table of Contents

I. INTRODUCTION	1
<i>Research question</i>	1
<i>Why is it important?</i>	2
II. METHOD: QUALITATIVE RESEARCH	3
SELF PARTICIPATION ON FACEBOOK.....	4
THE DATA COLLECTION.....	4
<i>Focus group</i>	4
<i>Verbal protocol</i>	5
<i>Qualitative interview</i>	6
THE DATA ORGANISATION.....	7
III. THEORY	8
USES & GRATIFICATIONS.....	8
<i>Advantages versus problems with U&G</i>	9
<i>Uses, motives, needs and gratifications defined</i>	11
<i>Presenting the U&G research</i>	12
<i>Fusion of the U&G motives</i>	15
PERSUASIVE TECHNOLOGY.....	16
<i>Facebook persuasion explained by social psychology</i>	18
IV. EMPIRICAL FINDINGS – USES AND MOTIVES	21
THE USE IN GENERAL.....	22
<i>The need to check</i>	22
THE USE OF THE TOOLS.....	24
<i>Communication tools</i>	24
<i>Profile</i>	26
<i>Events</i>	32
<i>Groups</i>	34
<i>Applications</i>	36
<i>Photos</i>	40
<i>Feedback</i>	46
MY FINDINGS CONCLUDED.....	47
V. USES AND GRATIFICATION “UP TO DATE”	50
INFORMATIONAL MOTIVES.....	50
<i>Information seeking – “Social News”</i>	51
<i>Information sharing - Need to share (Going public with private)</i>	52
<i>Surveillance</i>	54
DIVERSION.....	57
<i>“School work in danger” - Pass time and a routine break</i>	57
<i>Convenience – Low Investment Society</i>	58
PERSONAL MOTIVES.....	60
<i>Self presentation tools</i>	61
<i>Impression management</i>	62
SOCIAL MOTIVES.....	64
<i>Integration: Facebookalization</i>	64
<i>Validation: “Watch and learn”</i>	65
<i>Connection: Intimacy with hundreds?</i>	66
VI. CONCLUSIONS	69
VI. REFERENCES	74
VII. APPENDIX	78
<i>Interview guide</i>	78
<i>Interviews</i>	80

I. Introduction

China, India, United States, Indonesia, Facebook...If Facebook would be a country it would be the fifth most populated one in the world. With currently more than 200 million active users¹ Facebook represents the most popular social network site today. Social network sites are “web-based services that allow individuals to (1) construct a public or semi-public profile within a bounded system, (2) articulate a list of other users with whom they share a connection, and (3) view and traverse their list of connections and those made by others within the system”(boyd and Ellison, 2007). Both Norway and Sweden are in the top 10 countries that have the most registered users. Norway has currently 1,869,000 registered users; which means according to my rough estimates that almost 40 % of Norwegians have a Facebook profile. There are 933 000 profiles of young Norwegian adults (17-27 years old), which is the age group that I focus on in my research. These numbers speak for themselves; there must be something about Facebook².

Social networking is a relatively new trend that has become part of our daily routines as well as “a hot” topic for a discussion. Media make Facebook visible and encourage the discussion about the power that the platform represents. However, one cannot study specific functions of Facebook, as for example the potential political power of the platform, without knowing what users do there and why.

Research question

People spend more than 3,5 billion minutes on Facebook each day³ and therefore it makes sense to research what it is that people do while they are logged on and what motivates their use. Uses and gratifications is a theory and partially also a method that focuses on finding the motives behind the media use of individuals and this perspective is going to help me to answer this seemingly simple question.

Q1: How and why do people use Facebook?

By answering the first research question I will gain an insight into what motivates people to use Facebook. Since I use the uses and gratification to uncover the motives, I also consider the theory's relevancy for the research of the social network sites. An overview of the motives

---

¹ <http://www.facebook.com/press/info.php?statistics>

² Facebook page is used as a source of the statistics, and the numbers may be higher than the reality as one user can possibly have several accounts.

³ <http://www.facebook.com/press/info.php?statistics>

mentioned by important uses and gratifications researchers serves me as an example of what the theory has covered and allows me to suggest an "update" of motives if the theory is to be applied on Facebook. The "update" is going to be suggested based on my empirical findings and inclusion of the ideas of the persuasive technology. Persuasive technology emphasizes on the persuasive power of the technology and sees Facebook as one of the examples of the online persuasion (Fogg, 2003). Uses and gratifications, on the other hand, does not take the technological aspects of the medium into consideration and that is why I am going to include the ideas of persuasive technology and try to fill in the missing links.

Q2: How can we combine the uses and gratifications with the ideas of persuasive technology to establish which motives are relevant to the use of social network sites?

Why is it important?

To study Facebook and the way it is being used by individuals helps us to understand the potential power of the medium as well as its importance in today's society. Without understanding the general use of the platform, it is problematic to make conclusions about its specific parts as for example how powerful or powerless Facebook groups are.

Uses and gratification is a popular perspective used by many researchers and this thesis tests its relevancy by applying it to the use of Facebook. The classical media motives as described by previous research studies are useful theoretical tools, however some motives have changed their importance or/and meaning. Much of the media consumption is now happening online and the technology plays an important role. In order for uses and gratification to stay applicable to the media consumption online, the technological aspects have to be considered. Technology influences the way Facebook is used and allows the users to stay in touch without actively communication, which I am going to explain later. My research contributes to raising the knowledge about how and why people use a social network as well as updating uses and gratification theory in order for it to be applicable to the modern media.

My goal is to explain the uses of Facebook in more detail than for example quantitative studies which have concluded following: "Facebook and Nettby are being used to see profiles of others, check where the party is, talk to friends, and play games" (2008) or another result: "For youngsters online communities are mostly social places. They use online communities to meet their friends and to follow on what is happening" (Storsul et al., 2008). By examining closely uses and motivations of several individual users, I will be able to explain the way Facebook is being used in more detail.

II. Method: Qualitative Research

To research how people use social networking and what motivates them to do so, requires a deeper examination of their online actions. The fact that: “qualitative research is emergent rather than tightly prefigured”(Creswell, 2003:181) allowed my research question to develop throughout the study. This flexibility was necessary in order to study the uses of a media that hasn't been previously precisely defined.

Qualitative research views the social phenomena holistically (Creswell, 2003:182) and when one researches such a complex platform as Facebook it is important to keep in mind that there are many factors that play an important role in the ways people use it. Even though this thesis tries to explain the uses of Facebook in the light of the media theories, there are other researchers using different perspectives for example: sociologists, psychologists or computer scientists. Each theoretical angle is different and unique and the qualitative method allows me to maintain the holistic perspective. Therefore I can examine Facebook uses and motivations not only from then media perspective, but also from the technological point of view as well as including principles of social psychology. The complexity of the qualitative approach also fills in the gap where the uses and gratification theory struggles – raising the research up from its individualistic level.

As Creswell (2003) mentions, the qualitative researcher decides on what is and is not important for the study and at the same time needs to be aware of his/hers biases, values and interests. The reflexivity together with openness and honesty is crucial for a valid discussion.

Qualitative approaches do not have a big potential for generalising the findings, however the collected data are detailed and deep. We can conclude this from the name of the method – qualitative is looking for the dept of the data as opposed to quantitative method that is looking for the quantity of the data. To answer the methodological question that researchers ask themselves: “...should [we] focus on what people are doing and have done or on the way they express themselves about what they've done and are doing?” (Berger, 2000:123). I have chosen to rely on the data that represent the users' expressions about what they do and why. Several previous academic studies about Facebook and its uses used quantitative methods for their research (Joinson, 2008, Raacke and Bonds-Raacke, 2008, Cliff et al., 2007, Cliff et al., 2006). Therefore the choice of the method is an important part of my thesis as it gives me the possibility to argue against or agree with the results of the quantitative studies.

Self participation on Facebook

To study a digital environment and its uses it is necessary for the researchers to be familiar with it. I have had my profile on Facebook since spring 2007. During the last year, since I have chosen the topic for my thesis, I have explored Facebook more in order to find out all the uses and activities possible on the platform. I was “surfing” on Facebook with the thesis in the back of my head; trying to imagine how others think while actively observing my friends’ actions. These observations made me wonder about how different people use Facebook, as it was obvious from the start that the same tool does not lead to the same uses.

I check Facebook almost everyday about 30 minutes in average and I have become familiar with all its aspects. This familiarity makes it possible for me to ask the right questions and to be able to have a valid discussion with the informants. However, these field observations were kept as preliminary ideas for my research and there are no conclusions drawn from my own experience with the social network. I have used screen shots from my Facebook account to illustrate different features.

I am aware of the possible biases that my own active use of Facebook can create. Therefore it is important to keep in mind that the way I use Facebook does not predetermine how others use it. Even though, I have a personal opinion about uses of Facebook, there is no right or wrong use of this media.

The data collection

Facebook is an archive of personal information about millions of people. However, I do not collect this type of the data, because they do not have much value for this research as they can be easily manipulated. Users can delete whatever they want from their Facebook account, whenever they want. Thus despite of the tempting simple access to the data that are saved on Facebook, I have decided to rely on qualitative face-to-face interviews combined with a verbal protocol to collect the data.

Focus group

I have interviewed six Norwegian users, three women and three men that represented two high school students, three university students and one young working woman. I have focused on the age group that is supposedly the most active on Facebook: young adults between 17 to 27 years old. The focus on a relevant group with age and gender as relevant variables is a good strategy in student projects (Schrøder, 2003). This approach has allowed me to make certain suggestions about a specific group of users. Qualitative interviews have provided me with enough data to analyse and make sense of. To have a few informants is not a problem for

such a qualitative study, because of: "...the complex nature of qualitative data, and the amount of time required in order to interpret it" (Schrøder, 2003).

The informants were recruited through friends of my friends. Each of the respondents was recruited by a different friend and the only prerequisites were that they use Facebook and they are not my Facebook friends. Three of the interviews were conducted at the university and the rest was conducted in my office at work. The location didn't seem to affect the respondents and once they were on Facebook; the familiarity of the page seemed to make them relax.

Verbal protocol

Verbal protocol, or protocol analysis as it is sometimes called, is a method that emphasizes a verbalisation of actions. Verbalisation means the articulation of as many thoughts as possible while performing an activity. Nevertheless, this method didn't work as I expected. Participants were given instructions to log in to their Facebook accounts and do whatever they like to do during a normal session. Another part of the task required: "...the subject [...] to verbalize thoughts that he himself generated in the course of performing a task" (Ericsson and Simon, 1993:78). This "thinking-aloud" process proved itself to be difficult for all my informants. Despite of my instructions: "Talk aloud constantly, whatever comes to your mind, Be bold!" (Ericsson and Simon, 1993:78) there was considerably less data collected than anticipated. Informants were not able to articulate their thoughts, instead they purely described their actions – "Now I click here, then I open this..." This method also seemed to pressure the respondents to be constantly active so they can comment on what they do. Another problem for some of the informants was that they recently checked Facebook and therefore didn't have much to do there as all the new pictures were seen, all the birthday wishes were sent and all the messages replied. The results of this part would probably be more fruitful if they were asked not to check the Facebook some hours before the interview.

Nevertheless, despite of the methodological difficulties, I was still able to collect information about how users navigated the platform and I had the opportunity to see how their Facebook accounts looked like. I used the knowledge from this part through out interviews to give a direction to the follow up questions. After all there was some valuable data collected, it just was not exactly according to the methodological expectations.

Qualitative interview

The interview was semi structured and recorded on an audio device. The interview guide⁴ was based on the list of the Facebook activities and tested on one friend. The guide's main points were followed, but each interview had different additional questions based on the direction of the individual answers. Each informant had to answer more or less the same questions in order to gather more consistent material as Berger advises: "It is a good idea to ask several informants about the same thing to see whether there's any consistency" (2000:125). This strategy made it easier to organize the gathered data. I tried to maintain the natural flow of the interview as it was a casual conversation and: "...get people to speak from the depths of their hearts about their experience of the media product..." (Schrøder, 2003:149). Informants did not find it difficult to talk about their practices on Facebook.

Even though my research is written in English, all the interviews were conducted and transcribed in Norwegian, which is the first language of the informants. The fact that I am not proficient in Norwegian has led to some concerns that should be mentioned. There seems to be a positive effect of my language handicap as it gives the informants relaxed and informal feeling. It also justifies the follow up questions without the informants feeling that I am asking a stupid question. I can blame the lack of the language skills to make my informants explain the answers in the best way they can, so even I, the foreigner, can understand. On the other hand, there are some disadvantages of the limited vocabulary and the formulation of the questions as well as some difficulties during the transcription phase. I have translated the parts of the interviews that I will use in the text to English in order to maintain the same language throughout the entire thesis.

I am aware that by using qualitative interviews to collect the data I didn't get "the truth, the whole truth, and nothing but the truth" from my informants. There are several problems with this method since it fully relies on honesty and willingness of the informants. The completeness of the data is influenced by the human memory and by other aspects as desire to appear better or more sophisticated. That is why it was important for me as an interviewer to show empathy for using Facebook so people would feel free to express how and how much they use it. Some informants contradicted themselves during the interview, which only shows how important it was to set the data into a relevant context. It is important for me as a researcher to be aware of the possible flaws of this research design as well as the self reflection on the eventual mistakes and potentials for further improvement.

---

⁴ See appendix 1.

The data organisation

I have transcribed the material from the interviews in order to keep the data “alive” and to defeat “faulty first impressions” as Schrøder (2003:167) recommends. Once the material was on the paper I started to look for categories and interesting issues and a good way how to organize the gathered material. The process started with identifying: “...a set of guiding general categories, each of which may then be diversified by setting up subcategories as they suggest themselves to the analytic glance” (Schrøder, 2003:169). I decided to maintain the four basic categories of motives: diversion, social, personal and informational as they seem to be present in most of the media audience studies. However I did not want my analysis to be framed by a pre-given set of categories predetermined by the theory and I kept my mind open for creating new subcategories that could arise from the data.

The thesis tries to uncover what people do on Facebook instead of focusing on a perfect organization and categorization of uses and motives and therefore the categories mentioned above are mostly for organizational purposes.

III. Theory

The uses and gratification is my supporting theory as well as a way of researching. I will present an overview of important research studies that use uses and gratification theory, summarize their findings and reorganized their results to my own categories. In the second part, I shortly present the ideas about persuasive technology, a concept that sees the technology as a major motivator for users. The psychological principles that stand behind the technological persuasion are going to be explained.

Uses & gratifications

Uses and gratification⁵ as a theory provides an established set of ideas and a certain point of view of a phenomenon. The basic theoretical assumption of the theory can be shortly summarized as: active individuals making media choices based on their motivations with the desire to satisfy a certain need. The perspective assumes that audience consists of active individuals that have a purpose for media consumption. As a methodological tool, U&G allows to examine individuals and their uses and motivations while open for new findings.

The origins of the U&G are not clearly identified as the theory developed slowly from the early gratifications studies in the 1940s, when scholars started to seek the function that media provided for people (Haridakis and Whitmore, 2006). It evolved as an opposition to the all powerful media concepts, assigning more power to the users and their activity. However, it wasn't before the 1974, that U&G had been theoretically conceptualized and a systematic list of following concerns had been presented:

(1) the social and psychological origins of (2) needs, which generate (3) expectations of (4) the mass media or other sources, which lead to (5) differential patterns of media exposure (or engagement in other activities), resulting in (6) need gratifications and (7) other consequences...

(Katz et al., 1974:20)

What this means is that our needs (either social or psychological) generate our media expectations that we seek to satisfy by consuming the media. The definition covers the main concept quite broadly and that may be the reason for the continued relevance of the theory today, despite of the constant development of media technologies. The U&G is applicable on traditional media as books as well as on the most modern platforms of the online world – from the readers of the romantic novels to the players of World of Warcraft⁶.

---

⁵ The abbreviation U&G and “uses and gratification” are going to be used interchangeably

⁶ www.trinity.edu/adelwich/mmo/papers/nicole_g.pdf

Advantages versus problems with U&G

There are numerous studies using uses and gratification as their theoretical backbone, constantly working on developing it; so it stays usable and relevant in the modern media world. This way the method stays relevant: “As new technologies present people with more and more media choices, motivation and satisfaction become even more crucial components of audience analysis” (Ruggiero, 2000:14). Uses and gratification helps us understand why people use a specific medium in a certain way. That is also the reason why I choose U&G, because it allows me to examine the uses of media, while looking at each user as an individual that has different motivations. It allows me to look at the ways Facebook is being used through the eyes of a specific user. U&G makes a good match with the Internet research because of its assumptions that the media user is an active individual. A Facebook user has to be to some extent actively participating as well as making choices. Once the participant makes choices, we can ask what motivates them and eventually what do they get out of the use. The flexibility is the theory’s strength on one hand, but a possible weakness on the other hand as it is applicable to various media and lacks a concrete frame and precise definitions of its terms.

Some researchers are dissatisfied with the theoretical framework of U&G and attempts have been made in order to establish a more complex theoretical structure (Ruggiero, 2000). Both Elliott and Swanson, the two main critics of the theory, has argued that U&G is a more of a research strategy than a theory (Ruggiero, 2000:20). Since I use U&G as a research method as well as a theory, this critique doesn’t not propose any ‘dangerous’ implications to my research.

According to the critics, U&G is an atheoretical approach (Elliott, 1974) that lacks precision in major concepts and has a confused explanatory apparatus (Swanson, 1977). The inability to conceptualize the theory’s main terms and the relationship among them is problematic: “U&G researchers attach different meanings to concepts such as motives, uses, gratifications, and functional alternatives, contributing to fuzzy thinking and inquiry” (Ruggiero, 2000:12). Thus, as any other U&G researchers I had to face the challenge of defining my own terms as well as maintaining their meanings throughout the thesis. It is important to agree on certain definitions of the terms for the specific research. This fact unfortunately leads to many parallel U&G studies, whose results can be difficult to unify. However, U&G is more about the new findings rather than precise definitions of the terms.

Elliott also criticizes the conclusions of the U&G as with: “...no firmer basis, especially so long as they are applied to society as a whole or to a general quality of life

within it” (Elliott, 1974:260). He identifies U&G as too individualistic which “...makes it difficult to explain or predict beyond the people studied or to consider societal implication of media use” (Ruggiero, 2000:12). However, to find out how people use a specific medium, we need to start with an examination of an individual user and her/his uses. My ambitions are not to make conclusions about the 200 000 000 Facebook users and how Facebook effects society. Instead I just want to understand how and why my informants, the six individuals, use the platform. The fact that the theory is very individualistic makes my research possible, even with only a few objects chosen for in depth interviews.

Katz, Blumler and Gurevich believe that: “...people are sufficiently self-aware to be able to report their interests and motives in particular cases...” (1974:22). Swanson recognizes, but criticizes this assumption: “...U&G assumes that persons are aware of their motives in using media [...], there appears to be no compelling reason to assume persons are similarly aware of their [...] needs” (1977:218). A user who spends five hours a day on Facebook may not be fully aware of what they do there and why they do it. According to the theory the audience member makes a conscious and motivated choices among media channels and content (McQuail, 1994), resulting in every use being connected with a motive, which may not always be true. My research has confirmed that users are not always aware of what motivates their use. U&G research is mostly limited to an examination of the conscious motives. Although the users may not be aware of their motivations for their general use of Facebook, they may know why they use a specific feature of it. That is why I examine each part separately to make it easier for my informants to focus on a specific use. To overcome the challenge of finding motives that are connected to the uses, I tried to make my informants talk as much as possible about how they feel while about using a certain feature of Facebook.

Despite of the challenges of the U&G theory, every time a new media technology is introduced the researchers apply it, to find out about how and why the medium is being used. Researchers are challenged to make a sense of the new media possibilities and U&G is a useful tool that works well together with a qualitative method of research: “Communication researchers should be encouraged to employ U&G more frequently in conjunction with qualitative methodologies in a holistic approach” (Ruggiero, 2000:24). My research combines a qualitative method with U&G where the subject is an active individual user of a specific medium.

Uses, motives, needs and gratifications defined

U&G seems to skip over the definition of *uses*. It is expected, that the use of “uses” is self explanatory. However the word “use” has various different meanings and it is appropriate to explain how it is being used in this thesis. Use can be an act of using something, an employment of something for a purpose, a manner of using, or for example a purpose for which something is used. Most of the time throughout my paper uses mean activities that one can perform on Facebook. These activities are not necessary active like writing or creating, as the meaning of the word suggests, but they can also be passive as observing, reading or hanging around on Facebook. The thesis tries to describe those uses that are connected to a purpose. So for example instead of examining the act of writing on Facebook, the focus is more on the specific use, the use of writing in order to communicate. It is not always easy to connect each use with a specific purpose as I will demonstrate later.

A *motive* can be a desire or a physiological need or for example an impulse that activates an action. Already an early U&G researcher argues that: “On the individual level [...] perceived problems and perceived solutions might combine to form a motive” (Rosengren, 1974:276). However this statement creates more uncertainties about what is a perceived problem and a perceived solution. I will use the term motives to describe the motivations for the use of Facebook. Rubin and Papacharassi define motives as: “general dispositions that influence people’s actions taken to fulfil a need or want” (2000:3). I agree with their definition and I find the term ‘motives’ as the most suitable to describe the different motivations people have for a media use. I will not separate the media motives from the other more personal motives in my research because: “Previous research supports a conceptualization that combines examining both personal and media motives to assess the uses of newer technologies...” (Papacharissi and Rubin, 2000:4). I will include all the possible motives in my discussion despite of their origin. The focus of the thesis is not on defining the various origins of motives, but looking at the motives associated with Facebook.

The term *need* in U&G is problematic to define. Already in *Utilization of Mass Communication* (Katz et al., 1974) researchers doubt how much or how little we know about needs, while they are: “...missing [...] a clustering of groups of needs, a sorting out of different levels of needs, and a specification of hypotheses linking particular needs with particular media gratification” (Katz et al., 1974:24). Even the article that is supposed to establish the theoretical ground for U&G fails to define needs, their level and their relationship to gratifications. Rosengren also tried to explain the meaning of needs: “When the term “need” is introduced, then, what it typically meant is what has here been called

problems or even motives” (1974:273). Therefore, the term *need* seems to often be replaced by an alternative word as motive, which is also my choice. Despite of the diffused meaning of needs, researchers suggest that the focus should be on: “...media-related needs - in sense that the media have been observed to satisfy them, at least in part” (Katz et al., 1974:24). There is no overview of “media-related needs” that would help us with this theoretical problem. As a result of the problematic definition: “...the emphasis on needs has been much reduced, since the concept has proved theoretically and methodologically slippery...” (McQuail, 1994).

According to the classical uses and gratifications theory, three possible sources of *gratifications* are identified: media content, exposure to the media per se, and the social context (Katz et al., 1974). However they do not mention what they mean by gratifications. A distinction between the gratification sought and obtained as been established by Rayburn and Palmgreen (Rayburn and Palmgreen, 1984) and when I use the term I refer to the gratification obtained. Gratifications can be understood as rewards and these rewards are thought of as experienced psychological effects which are valued by individuals (McQuail, 1994). However, my thesis focuses mainly on the uses and motives, leaving the gratifications as a topic for a future research.⁷

Presenting the U&G research

Four research studies have been chosen to present how the theory has been applied to different media. Their findings, especially the typology of the gratifications, or motivations, or needs, depending on the researcher’s terminology, are going to provide me an overview of the motives that the U&G covers. I am going to call the findings motives as Rubin and Joinson call them, even though other researchers may call them reasons or gratifications. 20 motives were identified by four uses and gratification studies (Figure 1), followed by more information about the particular research as well as an explanation of the terms.

The reasons why I chose these particular four typologies are: the first research from 1972 represents the original/classical motives of uses and gratifications; McQuail’s (1987) research provides a more developed version of the original motives of media; Rubin and Papacharissi (2000) apply the uses and gratification model to the Internet and Joinson’s research is the first research applying uses and gratifications directly to Facebook.

---

⁷ It is not only important to understand the meaning of these terms, but also the relationship among them. It starts with the users’ motivation – a *motive* that can be more or less specific and conscious or unconscious. This motive can be associated with a desire to satisfy a certain *need*. Then according to our motive we choose the appropriate *use* of media that may satisfy that need. Finally, if everything works out the way the user instinctively planned the use results in a *gratification*.

McQuail, B., B. - 1972 <i>the classical</i>	McQuail - 1987 <i>the tv users</i>	Rubin - 2000 <i>internett</i>	Joinson - 2008 <i>Facebook</i>
personal identity	entertainment	entertainment	social connection
surveillance	personal identity	interpersonal utility	social investigation
diversion	(social) integration	information seeking	shared identities
personal relationships	information	convenience	content
		pass time	social network surfing
			status updating

Figure 1 – Overview of U&G motives

The Utilization of Mass Communication (Katz et al., 1974) reviewed the media motivations as suggested by different researchers and concluded that the most including typology of gratifications is suggested by McQuail, Blumler, and Brown (1972). They proposed four main categories: diversion, personal relationships, personal identity, and surveillance. The diversion is described as an escape from routines and problems while by personal relationships they mean the social aspects of media as for instance substitute companionship. Personal identity includes reality exploration, value reinforcement and a personal reference. The term surveillance within the classical U&G research meant surveying the world through media, a related term to a ‘reality exploration’ (McQuail et al., 1972).

Denis McQuail is without a doubt an important media researcher, who has tested and developed the uses and gratifications perspective through out many decades. He has helped to recognize the motives in 1972 and over the years gathered material about television users resulting in following four categories of the reasons why people use television: information, personal identity, integration (social integration) and entertainment. Information includes finding more about the society and the world, seeking practical advice, satisfying curiosity and learning. Personal identity reasons involve finding models for behaviour and reinforcement for values, identifying with values of others and gaining insight into oneself. Integration (social integration) is important for getting to know others, for the sense of belonging and for helping to carry out social roles. The last purpose for watching television was entertainment as a diversion, relaxation, filling time, sexual arousal and getting cultural and aesthetic pleasure (McQuail, 1987).

Many researchers have studied gratifications that we seek to get from electronic media as they tried to add a value to the U&G theory (Eighmey and McCord, 1998). One of them is A.M. Rubin who devoted more than 80 published articles and book chapters to uses and gratification research (Haridakis and Whitmore, 2006). He is aware of criticism that the theory faced and still has to face, however he believes in the progress of this theory and he proves it with his own contribution (Rubin, 1994). His overview of motives of Internet users,

was an essential progression for audience motivation research (Haridakis and Whitmore, 2006:769). In *Predictors of Internet Use* Rubin and Papacharissi constructed an Internet motives scale as a combination of interpersonal, media and Internet motives with focus on the computer mediated communication. As a result they offer five primary motives for the Internet use: information seeking, interpersonal-utility motivation, pass time, convenience, and entertainment (Papacharissi and Rubin, 2000).

The items that played an important role in using the Internet for information seeking were: simplicity, cost, new way of doing research and seeing what is out there. The motive of interpersonal utility motivation includes: helping others, participating in discussions, showing others encouragement, belonging to a group, getting more points of view and telling others what to do just to mention some of the subcategories of the term. By pass time they meant the use of the Internet when one has nothing else to do and is looking for something to occupy his/her mind. The main two factors of convenience were that it is easy (to email rather than to tell people) and cheap. Entertainment was simply represented by the fact that it is entertaining and enjoyable. (Papacharissi and Rubin, 2000).

The last research that will be included is *Looking at', 'Looking up', or 'Keeping up with' People-Motives and Uses of Facebook* written by Adam N. Joinson. The reason for choosing this particular research is the fact that it aims to answer similar question as my thesis – what are the motives of Facebook users? Joinson claims that his research is the first study of a social networking site using a uses and gratifications framework (Joinson, 2008). He identifies six unique motives: social connection, social investigation, shared identities, content, social network surfing and status updating. The study relies on quantitative data and each use has been explained only by its subcategories. I find his categories overlapping and not clearly distinguished especially among the terms social network surfing (looking at profiles of people you don't know, viewing others friends), social investigation (virtual people watching, meeting new people, stalking other people) and social connection (finding out what friends are doing, reconnecting with people, maintaining relationship with people you don't see often). Shared identities is also a social motive and seems to include events, groups and communication with likeminded people. However, despite of the blurry boundaries among these categories, the findings point out the importance of the social aspect of Facebook. The study further identifies content as one of the motivations for Facebook use, although the term covers mainly applications as games and quizzes. Status updates is presented as a motive, however it is not further examined in which ways it is being used. The study is very helpful

with suggesting social uses of Facebook, however it does not focus on motivations for a specific use as for example why do people update their status.

Fusion of the U&G motives

After a systematic examination of the 20 motives that I have presented, I divided them into four categories: diversion, social, personal and informational (Figure 2). These four categories seem to cover all the motives that were identified (Figure 1). Afterwards, since some motives were identical, I simplified the subcategories which resulted in the final version of the motives that I will be using as the theoretical overview of motives from previous studies (Figure 3).

Diversion	Social	Personal	Informational
diversion	social connection	personal identity	surveillance
entertainment	shared identities	status updating	information
entertainment	interpersonal utility	personal identity	information seeking
pass time	personal relationship		content
convenience	(social) integration		social network surfing
			social investigation

McQuail, B., B. - 1972
 McQuail - 1987
 Rubin - 2000
 Joinson - 2008

Figure 2 – U&G motives reorganized into four categories

Diversion	Social	Personal	Informational
pass time	connection	identity	surveillance
convenience	interpersonal utility	status updating	social network surfing
entertainment	shared identities		social investigation
	personal relationship		information seeking
	integration		content

Figure 3 – Simplified model of U&G motives

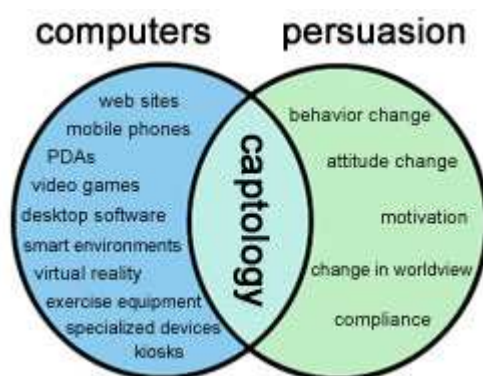
Some of the motives were not easy to place and could possibly belong into several categories. As for example social network surfing which could be an informational motive (getting information about our ‘friends’ lives), a social motive (a form of keeping in touch by looking at friends pictures) or a diversion motive (a form of entertainment and relaxation as the term “surfing” suggests). However the correct placement of the motives in the categories is not the priority of my research.

The meanings of all the terms are explained above and they are also going to be discussed later. In the last chapter a new table of the ‘Facebook motives’ will be presented.

Persuasive technology

Uses and gratification is often being applied on the new media. However the theory assigns very little importance to content analysis (McQuail, 1994) and the focus is on how people use the medium, not on what they are using. However, it is not only the content that is important, but also the technology that provides it. The technology influences the way we use the medium and the developers of the interactive technology have “the power” to motivate our uses. That is why, technological aspects should be considered if one is to examine the uses of social network sites. The technological aspects surround the computer users as “the technology itself is deeply embedded in that its software and hardware can be controlled by, and often developed by, users of the new media” (Howard, 2003:1). The interaction between the users and technology is without a doubt a relevant topic and I will focus on the part of the discussion about the potential influence of the technology on its users.

This point of view can be called captology⁸ (Figure 4) which focuses on: “...the design, research, and analysis of interactive computing products created for the purpose of changing people's attitudes or behaviors. It describes the area where technology and persuasion overlap”(Fogg, 2003:5). Captology is a term often used by B.J.Fogg who defines the functional triads of the computers as three roles computers play: computers as tools (make things easier, leading through), computers as media (captology focuses on sensory media – computer simulations, providing interactive experience) and computers as social actors (giving us positive feedback, social support). (Fogg, 2003). While looking at Facebook, all three levels of functions are present will be considered.

Figure 4 - Captology describes the area where technology and persuasion overlap

First, I will explain how the term “persuasion” is being used in this context. Persuasion and its definition is often associated with less technical fields of research as philosophy and rhetoric, however it seeks its place in the computer world with the following definition: “Persuasion is

---

⁸ This term was first used in 1996

defined as the attempt to change attitudes or behaviour or both” (Fogg, 2003:15). Even though Fogg uses a rather broad definition of persuasion, the use of the word “change” is problematic in this context. Fogg lists examples of the technology persuasion as for instance: to persuade users to avoid risky sexual behaviour, to avoid being pregnant, staying longer on task, or strengthened brand loyalty. However I do not see these actions as a “change” of an attitude or behaviour, but perhaps as making one’s beliefs stronger or teaching one a lesson. Perhaps the word *persuade* is too strong for this theory. Only the broadest definition of persuasion matches the way it is being used by persuasive technology: “Broad persuasion includes each communication that represents a subject matter for the receiver which they accept, understand or experience” (Kjeldsen, 2006:18). Fogg also points out that coercion or deception is not a part of the persuasion as he describes in his book as well as the important fact that “captology focuses on the planned persuasive effects of computer technologies” (2003:16). That means this persuasion is based on the computer designers’ intentions, not on the actual outcomes.

The ideas of technological persuasion assign a lot of power to the technology as it ‘changes’ our behaviour. It suggests a re-actualization of some ideas of the “needle theory” which: “...imagines the media as a kind of narcotic and the relationship between media/audience as one where the audience can, it presumes, be straightforwardly ‘injected’ with a message”(Brooker and Jermyn, 2003:6). The ideas of captology are not claiming that the technology is all powerful injecting ideas in our heads. Nevertheless, it sees computers as having a persuasive power over us: users believe that they have the creative power, but in fact, it is the technology that leads their decisions. Facebook users may feel that they have the power to create a unique profile, however the technology keeps them “in the box” with creative limitations. As a result there are many millions of profiles of individuals that look very similar, where the Facebook layout is strongly dominating.

There are two types of communication on social network sites: computer mediated communication (CMC) and human-computer interaction (HCI). Persuasive technology only covers human-computer interaction as it helps us understand the computer “talk” rather than the human interactions mediated through the computer. Aside from the descriptive layout, there are many examples of human-computer communication on Facebook: “Write something about yourself...What are you doing right now? Write a comment...”. Phrases that try to convince the users to stay up to date, to comment on others actions as well as to communicate with others are very common. Facebook applications, the software pieces that can be added by the users, are based on human-computer communication. There are more than 52 thousand

applications currently available on Facebook⁹ and they range from small games as Tetris, various quizzes and test to playing poker with friends. B.J Fogg considers Facebook as one of the most persuasive technologies of today and he shows a special interest in applications by opening a “Facebook class” at Stanford¹⁰ with the main purpose of creating successful applications and studying applications’ patterns for persuasion.

The ideas of persuasive technology open up a new way of looking at the technology, although it seems that whenever the term captology and persuasive technology is used, it is by B.J.Fogg or his students. However that does not change the fact that the ideas provide me with relevant arguments for studying the Facebook uses. If Facebook together with its Web 2.0¹¹ technology is really so strongly persuasive as the captology suggests, it becomes one of the user’s unconscious motives for the use. Therefore these ideas should be included in my thesis as they can explain some unconscious motives, which is something that the uses and gratification cannot do. I am aware that captology is looking through “the glasses of technological persuasion”, avoiding other aspects of the media use, especially the individual differences. However, I have uses and gratifications to fill out these missing links.

Facebook persuasion explained by social psychology

The article *Six Patterns for Persuasion in Online Social Networks* (Fogg et al., 2008) examines how Facebook applications are designed to motivate users to use them. It identifies patterns for persuasion as for example to provoke or compare. I will not go more into details about the different designs of applications, because it is only one of the many features of Facebook. However, what is interesting for my thesis is that the article explains these patterns by using psychological explanations (Fogg et al., 2008). These explanations illustrate the psychological principles hidden behind the “persuasive power” of Facebook applications. The article provides a connection of Facebook technology and psychological motives for the use.

I have ‘borrowed’ the psychological principles that are the article’s assumptions for explaining how the technology persuades us, to look at their relevance to my research. The article has inspired me to use social psychology when studying the way technology influences the Facebook users. The following terms are going to be discussed: the norm of reciprocity

---

⁹ www.facebook.com/press/info.php?statistics

¹⁰ <http://captology.stanford.edu/facebook/overview.php>

¹¹ Web 2.0 is a buzz word in today’s World Wide Web world. There is an ongoing discussion about what the term really means, which I do not mean to participate in, as it is not an important distinction for the purposes of my thesis. Web 2.0 generates a creative environment where users have the freedom to personalize and influence the media content. However the freedom is limited by the page developers as well as our computer skills. The way the page is created influences the way it’s being used.

(feedback), social validation, social comparison, need to belong and impression management (principle of ingratiation). All these terms are well known by social psychology. For the purposes of my thesis, I will keep the explanations of these terms as short as possible and rather focus on a further examination of how they motivate Facebook use.

The norm of reciprocity is according to social psychologists a difficult term to define and its minimal demands seem to be: “(1) people should help those who have helped them, and (2) people should not injure those who have helped them” (Gouldner, 1960:171). In order to explain what reciprocity means on Facebook we can use the following analogy: people should reply to a message that they have received and rather in the positive way not to upset the receiver. It is explained as the receiver’s social obligation to return the gesture that has been sent and “...[The] norm of reciprocity becomes a powerful persuader online” (Fogg et al., 2008:153). On Facebook, users reciprocate each other through feedback on their actions. Feedback can be seen as a “holy grail” of social networking (Fogg and Iizawa, 2008) and Facebook developers make it very easy for the user to comment on others actions.

Feedback is closely related to the next term as some applications: “...form a basis for *social validation* by the requirement of feedback and interaction”(Fogg et al., 2008:156). Most people are conformists; they seek a social validation for their actions. Facebook provides us with the audience that can validate our actions in the form of feedback or ideally applause. The social validation can also happen through comparing and a *social comparison* is another possible motivation for using Facebook starting with applications like ‘Compare your friends’, to checking others’ profiles to compare their boyfriends/girlfriends, clothing, education, jobs and other parts of lives.

Need to belong is a need to form and maintain at least a minimum quantity of interpersonal relationships and it is nearly universal among human beings (Baumeister and Leary, 1995). Most Facebook users seem to form and maintain more than just a minimum quantity of relationships, however that doesn’t make the need to belong irrelevant to the concept. There are many actions on Facebook that can possibly be motivated by the need to belong and “Existing evidence supports the hypothesis that the need to belong is a powerful, fundamental, and extremely pervasive motivation” (Baumeister and Leary, 1995:497).

Another aspect that can motivate the users is the *impression management* which: “...theorizes both that people are motivated to control how other see them and that they create their identities through interactions with others” (Fogg et al., 2008:156). The concept of impression management is not new as it was introduced already in 1959 by Erving Goffman in *The Presentation of Self in Everyday Life*. Facebook and its technological tools provide the

user with a solid package for building up their desirable identity. A part of the impression management can be the principle of ingratiation which is a strategic attempt to get someone to like you in order to obtain compliance with a request (Hogg and Vaughan, 2008:208). Facebook users can appear the way they want to be seen as well as acting a certain way to make others like them.¹² The article explains the computer persuasion with social psychology principles and this combination makes the point of view special. The creators of the persuasive technology seem to play on the basic human needs in order to involve the users.

To shortly summarize this chapter, my theoretical package includes uses and gratifications motives identified by previous studies (Figure 5) and psychological principles that supposedly explain the power behind the persuasive technology (Figure 6). The ideas of persuasive power of the technology will also serve as a point of view to agree or disagree with. My ambition is to “update” uses and gratifications motives and their meanings by including my empirical results as well as looking into the relevance of social psychology terms when applied on Facebook. As a result, I will be able to present more complete overview and explanations of the Facebook motives.

Diversion	Social	Personal	Informational
pass time	connection	identity	surveillance
convenience	interpersonal utility	status updating	social network surfing
entertainment	shared identities		social investigation
	personal relationship		information seeking
	integration		content

Figure 5 - Simplified model of U&G motives

- Psychological principals**
- reciprocity (feedback)
  - social validation
  - social comparison
  - need to belong
  - impression management

Figure 6 – Psychological principals that stands behind ”the power” of the technology

---

¹² According to the article the psychological factors work together and reinforce each other: “reciprocity reinforces impression management, and vice versa, because they both tap the fundamental need to be liked” Fogg, B. J., Weiksner, Michael G. & Xingxin, Liu (2008) Six Patterns for Persuasion in Online Social Networks. *Lecture Notes in Computer Science*. Springer Berlin / Heidelberg.

IV. Empirical findings – uses and motives

This part presents *how* and *why* Facebook is being used based on the data that I have gathered. The organization is based on different features of Facebook: use in general, communication tools, profile, events, groups, applications, photos and feedback. I try to cover all the uses of Facebook that seems to be important for my informants. While presenting my own material, I make connections to previous research. I also aim to sketch the links between the motives expressed by my informants and the four main categories of motives that I have defined: informational, diversion, personal and social.

Before I get to the examination of the different features of Facebook, I will shortly introduce the six informants that I interviewed. This short introduction of their patterns of use demonstrates how the same technology can be used in different ways.

Chris (17 years) reports that his girlfriend uses his account more than he does. He mentions phone as a preferable way of communicating, however he likes watching pictures to see what others saw. He enjoys the practical aspects of Facebook; especially when they make things easier for him. He considers himself as little active, although he checks Facebook several times a day. His main motivation for using Facebook is to stay up to date with what is going on and make sure that he does not miss out on anything (see p. 106 – 110). For Marcus (24 years) Facebook is a distraction from school work. He likes to sneak around and check what others are up to as well as keeping up to date with social happenings. He doesn't use many different features, as he doesn't know how. He seldom uses Facebook for self presentation; however he likes when others pay attentions to him (see p. 102 – 105). Rachel (24 years) often mentions that she gets to know too much personal information from Facebook. However, she likes to sneak around and watch others as for example her little sister. Facebook satisfies her curiosity and also makes her more curious. She is an average "updater" and she updates her status when something special happens (see p. 87 – 92). For Kari (17 years) it is to get to know something new all the time that is fun. She likes to watch pictures and read her inbox messages. She hates too many pictures of herself and she often deletes from Facebook as she wants to keep it "clean". She likes the social aspect, but doesn't want to be associated with those that are logged on 24 hours a day (see p. 80 – 86). John (27 years) uses Facebook as a main communication channel with his girlfriend living in Australia. Other than that he always tries to do something funny as well as promoting his band. He presents himself as funny and musical and his main motivation is to entertain (see p. 110 – 118). The last person is Maria (20 years) who is crazy about Facebook. She loves everything about it,

but most the tools for self presentation. Maria is a very active user and during the interview, whatever aspect of Facebook we would talk about, it was her favourite (see p. 93 – 101). These short presentations of patterns of the use are very simplified and serve only as an introduction of the users. In the following pages I will examine the use in more detail.

The use in general

All my respondents are daily users of Facebook, meaning that on the working/school day they log on at least once. There is a general agreement that users feel like they spend more time on Facebook, than they think they should: "...I would say I am on Facebook the whole time I am awake, probably 10 hours in total!" (Kari) or "Facebook is on the whole time I am at school" (Chris). There seems to be a clear distinction, mentioned by the informants, between being logged in and actually using the platform. Being 10 hours on Facebook doesn't necessarily mean actively following the online happenings, but rather it means to have Facebook in the background of the computer ready to check whenever.

If we focus on the active time on Facebook, when the Facebook window is active, the visits tend to be shorter, but frequent: "I'm maybe in several times a day, but very short when I'm in, perhaps 10 minutes" (Rachel), "I'm there shorter time, but more often...it can only pass half an hour between each time" (Maria). Even the respondent that calls himself not a very active user (Chris) mentions that he checks several times a day in case something happened. He is not the only one checking if "something happened" and I will explain what this term means in the Facebook world later in my analysis as it represents the informational motive of the use. However, these intentionally short visits can according to some respondents take longer than planned: "...suddenly one is checking for half an hour, without any specific need for that" (Marcus).

Another general pattern of Facebook use seems to be connected with the convenience of the use. It is often very easy to use different features of the platform and the users enjoy the simplicity of Facebook actions. The community on Facebook could be therefore called *low investment society*¹³. This term is going to be explained and often discussed through out the rest of the thesis.

The need to check

All of my informants describe in some way that they don't really know why they check Facebook so often and they also felt that it was not necessary: "I am sure I could actually just

---

¹³ Term coined in collaboration with Jens E. Kjeldsen

check it once in the morning, and then the next day...” (John). This is an example, where the uses and gratifications method, which relies on the users’ awareness of their motivations, fails to provide me with an easy answer. So what is it that makes the users check again and again? Obviously, there is something special about the way Facebook is being used. There has not yet been a similar medium, than of course other social network sites that would create such behaviour.

It is the easy immediate accessibility of the platform that creates the possibility to check “what’s new” anytime. Of course, this accessibility is limited to the time we have a computer, or another digital device, that is connected to the Internet. As Kari confesses that she thinks about Facebook when she cannot get online: “...if I wasn’t there one day, if I don’t have an Internet connection then I think that now I have to ‘go in’ and check and that is irritating” (Kari). “Luckily” for Kari, today all high school students must have their own laptop, and they have an Internet connection while being at school. They can spend as much as eight hours on Facebook at school per day, even if they do not have an Internet connection at home. University students have endless possibilities to get online and the same applies to people that work in offices with a computer as their working tool. Whoever has access to the Internet and is capable of typing his/hers name, email, password, choosing a gender, and filling out the date of birth can just in couple of seconds open a Facebook account. Once the registration is completed, the user is free to check how many times a day he/she wants.

Not only is Facebook easily accessible, but it also is constantly ‘up to date’. The users can see every action their friends take; including the exact time when the action was performed.¹⁴ This function breaks any time and place barriers as it does not matter if you are in Japan or Norway and if it is night or day, if you are on Facebook you know about your friends’ actions right away. Naturally, the more friends one has the more action there is. The constantly updating option makes the users wonder if there may be some changes: new pictures, new comments, new messages or perhaps just an invitation for a party. When people used to write letters to each other, they had to wait in excitement for weeks to receive a reply; impatiently hoping for the post man to bring the response to them. Knowing that he only comes once a day, there was no need to check the post box more often than that. On Facebook one can never know when the answer arrives, but can check how often one wants and as a bonus, there is always something to read or look at. And all this is just a click away: “You

---

¹⁴ This function has been changed in April 2009, now Facebook informs us about how long ago was the action performed, not the exact time of it. That way the focus seems to be even more on the immediacy of the “news” on Facebook.

never know. You have to ‘go in’ to check if something has happened, even though you know that it is 5 minutes since you have checked” (Maria). These technological functions of the medium as easy accessibility and constant updating of a big network create new options for users, but do they also give them the motivation to spend time there?

Is it the medium that creates the new “need to check”? This need may be new, but not the discussion about the medium creating new needs: “...we have raised the question of the extend to which the media create the needs that they satisfy” (Katz et al., 1974:31). Obviously there was no need to watch a television program before the television was introduced and similarly there was no need to be on Facebook before the platform has been created. Thus certain needs are always new with a new medium, but what motivations are behind the need to be on Facebook? The medium enables us to check whenever we want; it gives us the possibility, but perhaps not the motivation. The users are not motivated by the desire to enjoy the new technology; they log in to see the content of the page. And the content of Facebook is mainly created by the users about the users – “we are the message” (Rasmussen, 2008). The desire to see what is “there” can be seen as an informational motive, where information has a different meaning the same as it once did in the traditional media.

The use of the tools

The regularity of ‘checking’ makes use of Facebook into a habit which often results in a considerable amount of the time spend on the platform. Facebook and its technology provide the users with various tools that used and guided by individual motivations.

Communication tools

Not surprisingly Facebook is being used to communicate and communication is an important part of the social aspect of a medium. Communication has not been described by the researchers as one of the main motives for media use. Nevertheless, it is present as a mean for achieving something: being part of the discussion, telling others what to do (Papacharissi and Rubin, 2000) or for example contacting friends who are away from home (Joinson, 2008). In order to understand the social use and motives of Facebook, the communication activities need to be understood. Facebook provides three main channels for communication: inbox, wall and chat.

Inbox is used for personal messages just “like e-mail before” (Rachel) Facebook came. This form of communication seems to be used between people that have a closer relationship as it can serve as a main communication channel for a long distance relationship: “a substitute for a long phone call is a long Facebook message” (John). Another advantage is that it is very

easy to send message to many. With very little effort, with no need to type in everybody's email, the message goes to as many Facebook contacts as one wants: "Facebook is the best alternative, since everybody has [it] and everybody checks [it] so I know that the message is going to be read by everyone within a day" (John). It is the simplicity of inbox communication that seems to make it popular and in some ways more practical than email. The confidence of the user about his message being read by everybody within a few hours shows that Facebook serves as a relatively reliable communication channel. Nevertheless, this only works for those who have all their friends on Facebook, but not for the rest (Rachel). There seems to be a seriousness attached to the inbox message: "Once you go to inbox, it is serious" (Maria). Some conversations do not fit the format: "...if you would write 'How is it going?' in inbox, it would be very awkward" (Maria). There are different rhetorical styles attached to the different channels of communication on Facebook. This is one of the unwritten common understandings that comes with the integration to the platform, a part of the Facebookalization¹⁵.

Only two respondents reported that they like to use Facebook *chat* and the only person who used it very actively was John, who chats with his girlfriend in Australia for about two hours everyday. Chat was also mentioned as the last alternative for "entertainment" motivated by the classical 'pass time' motive when nothing else is happening on Facebook (Maria) or as a fast practical communication between people at school: "lunch in 10?" (John). The use of chat is motivated by practical reasons when users need to reach someone quickly. It is also better than a cell phone, because it can be used during the classes at school (Kari). That is a quality of Facebook that both of my informants that are high school students, could not stress enough. Three respondents preferred msn messenger for chatting, because it has better and bigger layout (Chris). The chat function was not valued very highly among the users and some informants described it as "too much". I understood what was meant by "too much" when Kari showed me her chat with 91 friends online.

Everything written on the *wall* is visible to all the friends and sometimes also the friends of friends, depending on the privacy settings. My informants use the wall to write impersonal, not important and superficial messages (Marcus) to their friends as for example: "...long time no see, how is it going and blablabla, we should meet one day" (Maria). There was no concern from the users that everyone can read the message as they argued that it is not anything personal anyway. A conversation between two people used to be personal, even

---

¹⁵ A term that I use to explain the integration on Facebook (see p.64)

though we can argue that television broadcasting can transform it into a public interview (see p. 53). Facebook's boundaries between private and public are not easy to understand and the users: "...are socialised into a society complicated by shifts in the public and private" (boyd, 2007b). Facebook users easily and publically display their private matters and I will explain this more in the next chapter.

Other forms of communication exist on Facebook as for instance poking which is sending "a poke", an empty message to people: "You don't need to find anything smart to write, you just poke, it is not a very intelligent way to communicate, it is just *Hello I am alive, pay attention to me*" (Rachel). Poking can be motivated by the desire to get attention despite of not having anything to say. Facebook use is based on low investment: even though you have nothing to say, you just click and consequently "communicate". There seems to be no reason for poking other than people feel like they should poke back (Rachel) and then it just becomes a routine: "I do not actually like poking anymore, but it has just become like this – it is a daily routine" (John). That is a typical example of how the principle of the reciprocity (Fogg et al., 2008) works on Facebook.

Users are well aware of the differences in the communication channels and use the form and language according to the essence their message. Inbox is an alternative to email and is used for more serious messages or an easy distribution to many. Chat is used as an alternative for msn for either practical contact or as a pass time activity motivated by boredom. Wall is used for posting superficial messages, directed to one person, knowing that everyone can read it. It is a part of the "show off" on Facebook, a tool that helps to communicate and at the same time it is a tool for the self presentation. Pokes are easy reminders of our existence; a routine habit motivated by the norm of reciprocity. However, other activities can be seen as different ways to communicate on Facebook as comments or a 'social sneaking', a silent communication that will be discussed later.

Profile

Without profiles there would be no Facebook. The digital presentation of the users is a main pillar of social network sites. Some users have more elaborate profiles while others keep it simple. By profile I mean the profile picture, status update, wall and other personal features that the users consider to be a part of their profile. Photo albums and applications could also be included here; but will be discussed as a separate category later.

There are many possibilities how to update one's profile, however they are not endless. The Facebook developers and the tools they provide, technically limit the diversity of the self

presentation, resulting in each profile layout looking very much alike. If we compare how diverse MySpace profiles of creative users can look like to the quite uniform Facebook profiles the creative freedom given by Facebook is not very big. Nevertheless, despite of the creative boundaries, no one set the limits on how actively one updates and how much personal information one wishes to display. Technical limitations affect the way things appear, but not the content or frequency of updating. Users' updates and new posts give others something to read or look at and are therefore crucial for the success of Facebook.

Updating possibilities as uploading videos or music or posting a link were not very popular. Marcus mentioned that he does not post many things because he does not know how. This statement shows that despite of the easy Web 2.0 usability, not everybody dares to explore everything: "I am not so good with computers" (Marcus). Users prefer actions that are easy and anything that requires more effort seem to be less popular.

Profile picture together with a name is despite of the privacy settings available for everybody to see. Four of my informants didn't think that updating of the profile picture is so important: "I think I have the same picture all year, I don't really care" (Marcus). John updates his picture when: "...[he has] a cool picture, or when [he] suddenly gets a good idea...", the picture must be special and funny. His current profile picture is a Britney Spears and his motivation is to entertain others. Maria, on the other hand, is a very serious picture updater: "I change the profile picture almost all the time, because one cannot have the same profile picture all the time" She mentions that by updating her profile picture, she is trying to get attention from others. Maria posts nice or funny pictures of herself: "...it has to provoke a reaction either ooh that was a nice picture or haha that was funny" (Maria). Updating the profile picture seems to be interesting for those are searching attention from others.

Status updates

The most mentioned and popular update of the profile is the status update. It is also a well promoted feature as it always appears on the top of the main Facebook page constantly asking "What are you doing right now?" (Figure 7)¹⁶. Facebook asks this easy answerable question every time we open the page and do not have anything written there. To answer, distribute a personal statement to hundreds of people within a few seconds, is easier than ever. It is a new possibility for people to share their daily moments with their friends starting from what they had for breakfast to which movie they are watching at night. As mentioned earlier, the success

---

¹⁶ From april 2009, the question has been changed to "What is on your mind?"

of Facebook is based on the activity of the users. Therefore the goal is to motivate people to be active by providing them with the tools that require a little input (few words) and have a bit effect (automatic distribution to hundreds). This model that requires few seconds' investment and resulting in News Feed for many is a good example of how the principle of the low investment society works. If the Facebook's attempts are successful, users' understandings are following: "it is a kind of a culture that status is something that one updates, it is kinda Facebook's unwritten rules, and also it disappears after one week...so I have to write something new" (John). Undoubtedly to certain extend some users update status more often because of the technological "suggestions". A status update has become a successful concept which can be illustrated by the growth of Twitter, a social network site, which is based only on these short statements¹⁷.

Figure 7 – Facebook motivates the users to participate, by always displaying this question.

Status updates have already provoked several academic discussions as for example *Facebook Updates retorik* were different categories of updates are introduced (Pass, 2008). The article identifies ten types of status updates: self-satisfying (e.g.: Enjoying myself and time with my beautiful children), self ironic (e.g.: nn just sent 100 wrong emails, it is a little to early this morning...), professional (e.g.: nn is surfing beautifulpeople.dk to prepare my session at New Media Days.), actual (e.g.: nn is still amazed Congress voted 'no'), informational (e.g.: looking for a babysitter), ambient, poetic/playing with words, political, humoristic and updates with a critical distance to Facebook concept.(Pass, 2008). Pass presents various types of status updates showing what can be a status update. I will explain why are they written and what the users are trying to achieve by writing them.

According to my respondents, status updates are written as either "internal small jokes" or general information (Chris). General information can be either practical as getting to know that someone cannot be reached on the phone (Chris) or as a promotion for concerts: "J. plays at Garage come at 9 pm" (John). All the male respondents' main goal for a status update

---

¹⁷ <http://twitter.com/>

is to come up with something entertaining: “I am trying to be funny or write a bit catchy statements” (Marcus); or as John explains: “...it is usually some kind of joke as for example J. is dancing with danger” Maria likes her status “to say something” and she thinks it is silly to have one status for too long. To convey a meaning or to distribute practical information can be motives for updating status, although the main motive seems to be to entertain others. This indicates an important shift from the classical motives as described by uses and gratifications, where the motive was to be entertained. On Facebook, not only the users are entertained, but they are also being the entertainers in their contacts’ spot light.

However not everybody follows the unwritten rules of Facebook as Kari never updates her status, because she thinks “...it is so unnecessary: Kari eats, Kari has a nice day” and she does not like people “that write every second what they do...”. Rachel is also bothered when others: “...write their love life as a status update, or when they are hurting, or when they have personal problems” She thinks it is too easy to write statements that one would never say to anybody otherwise and she suggests an alcohol meter for people that are drunk and update status. The problem seems to be that even though it is easy to write something it is difficult to write something to everyone. The Facebook audience consists of people that the users have very close relationship with, but also of people they hardly know and: “...it is impossible to speak to all people across all space and all time” (boyd, 2007b). The challenge is therefore to write a status update that is somehow acceptable for many, because despite of who we are addressing, the message is being sent to everyone. Not all the users are equally aware of their audience and they use Facebook to address personal issues, which creates an environment of personal messages sent to a public arena: “I think it is strange to be bombarded by feelings of people that I hardly know” (Rachel). Sometimes an inappropriate status update can result into uncomfortable situations as for example a daughter who finds out about her parents divorce from her mother’s update or an employee who is on a sick leave who writes ‘swimming’ at his status and gets fired because his boss is one of his Facebook “friends” (Jindrisek, 2009).

Self presentation

To update a profile is easy and some update all the time: “Many [people] take pictures of themselves all the time and post them on Facebook” (Kari). Others do not bother or just have fun with the tools as John with his Britney Spears profile picture and his status *John is glam!*. My informants agreed that the profile and the activity on Facebook reflect what kind of person one is: “People that use it very actively – there you can immediately see what kind of person they are” (Marcus). Rachel thinks that it is good that people can put together their own

package and she can see right away who they are. John sees profile as a representation of one's image: "Facebook profile is like your image, a part of your personality". He also adds that if you want to get an impression of people, you can either 'google' them or check them on Facebook, indicating the importance of the platform as a searching engine for social information. Another aspect that can tell us something about the personality of the profile owner seems to be creativity: "There are people that take hundreds of pictures that are just the same [...] very boring and not creative person" (Maria). Clearly, it is believed that the personality is easy to judge on Facebook.

However it is not only what, but also how much, users have out there: "It depends on if you are a person that is private or if you are decently out there" (Kari). There are users that have a "go with the flow" arrangement, which means that absolutely everything is out on Facebook (Kari). Some people "post their whole lives" there as Chris criticizes, while others like to keep their profile plain: "I am used to having it clean around myself so I like to also have it 'clean' on my Facebook. My mother is very strict when it comes to cleaning my room and such, and I see it very much at my profile"(Kari). Kari also reports that she deletes the tags from her pictures, because she hates when her Facebook is "messy". Three of my respondents, those who like their profiles rather plain, mentioned the term messy versus clean. Messy profiles seem to be associated with an open personality, the person that is out there, with little boundaries between the private and public. Luckily, if we want to, we can 'clean' our Facebook!

Even though respondents are sure that the profile reflects one's personality, most of them also admit that these portraits are not entirely realistic as they manipulate them in order to appear as they wish to: "I would not put anything on Facebook that I do not want to be associated with, even if it would be real...you only post things that set you in the light that you look at as positive" (John). *Impression management* focuses on the motivations people have to control how others see them and the creation of their identities through interacting with others (Fogg et al., 2008). Consequently Facebook can be looked at as an enormous album of real people with that "wannabe spice" of their real personalities: the pretty girl that posts only the most beautiful pictures of herself (Maria), the funny guy that tries to be extra funny for his audience (John) or the proper girl that deletes content to keep her profile as clean as possible (Kari). Whatever trait we want to highlight, we have the tools on Facebook that can help us. A person aware of his/hers audience on Facebook is always performing "a show".

To demonstrate the concept of impression management I will present Maria's uses and motives: "Profile is the best thing with Facebook – you show yourself from the best side and you know that people look at it" Maria further talks about how she has always liked to watch herself in a mirror, how conscious she is about the way she looks and should look and how she likes when people take pictures of her. As a consequence of the emphasis on her own appearance, she admits that she has almost no pictures of her friends on Facebook, but very many nice pictures of herself: "You show only what you want to show". She desires to be unique compared to the others: "I want to present myself different from the others on Facebook, but at the same time, it is me" She is very aware of the audience and the way she exposes herself on Facebook: "I become very open, there is no one that does not know about you" Obviously she assumes that many people follow up on her actions. She even mentions that she has to be careful when she goes out, so the pictures that are going to be taken turn out good, since everybody is going to see them. Maria also explains that many of her friends on Facebook are expressing themselves in a certain "parody" while making some of the aspects of their personalities stronger and real friends can see through this. The ideal image of ourselves that we create for our Facebook audience is therefore "censored" by our close friends who know "the truth".

John, with his profile picture of Britney Spears and the status *J. is glam*, is another example of impression management in practice as he explains the motivations behind updating his profile: "...because I want to convey something...I'm sure there are egoistic thoughts at the background, that I want myself to look tough - haha". He is an artist and his updates can be motivated by promoting his concerts, but mainly he is there to entertain. As I mentioned before, Kari likes to keep her profile 'clean' and that requires taking away tags or eventually deleting her pictures as she is: "...so tired of pictures of [herself]" and she does not think it is nice to have herself in stupid situations on Facebook. Again this way she influences the content of her profile so she can always appear as the proper and tidy girl.

Maria's motivation for updating is an exhibitionistic need to show others who she is, or rather how she likes the others to see her: "The profile is important because it is the first impression of people, where people choose how they want to present themselves" For her, the choice of who you want to be seems to be equal to who you really are. However, not everybody is concerned about the way they appear on Facebook: "My profile picture is not especially pretty, it is actually a very bad picture...if one should think about all this so one would get crazy that one has to appear somehow in front of others all the time" (Marcus).

There are clear individual differences in how much importance the users assign to their digital presentation.

More practical reasons can also motivate the users to control the content of their profiles. Three of my respondents mentioned that they think about their future employers while managing their Facebook accounts: “If your boss sees that you have million pictures of yourself there and many strange things, so it is not probably very smart” (Chris). The concern is even stronger when it comes to posting pictures where alcohol is involved: “Most of my friends prefer not to post pictures with alcohol, because they think about their jobs, pictures where people look drunk should not be posted”(Rachel).

In general, the most popular and also promoted feature of the profile is a status update. Updating seems to be motivated by letting people know something or to entertain others. These statements are often internal and only a specific group of friends can understand them. The impossibility to choose this specific group of receivers, results in irrelevant personal statements that can be annoying. Not much other updating and posting activity as for example uploading video or music was present or important for the users. The overall look of profile together with the level of activity is believed to reflect the personality of the user. The Facebook personality shows, however, how the users like to be perceived rather than who they really are.

Events

Anybody can create an event and invite whoever they wish to and not surprisingly it only takes a few seconds to send an invitation to hundreds of people. An event can be private for only the closest friends, but it can also be a Madonna concert. Users use this feature as a calendar to get an overview of which events they plan to attend: “Usually I check events, so I know what is going to happen in the future” (Marcus) and have attended in the past. One also has an access to the events that others plan to attend. Marcus sees the event function as a substitute for the university boards full of posters.

Despite of the easy option to send an invitation to many at the same time, my informants didn't create events very often: “...it is boring and it takes a long time – it is easier to just send a message to everybody” (John). However, he also mentions that he uses the function just for fun as for example to create an event for watching a movie with two friends: “Should we create a Facebook event for this? Yees” (John). Even though he sees creating events as boring and time consuming, he doesn't mind investing the time just to make a joke. His motivation is, once again, to entertain others, which is a part of his self presentation.

My informants didn't use events very much, but most of them agreed that the function was very practical as if: "...you would send an sms to everybody and get a response if they are coming" (Rachel) or gathering friends at short notice "...when mother and father are away – oh party at my place tonight" (Kari). Creating an event is perceived as practical, but hardly used by my informants lacking the need to invited people via Facebook.

On the other hand, receiving invitations for events is more usual. Group invitations for several hundreds of people; type of Tiger-Tiger party were not very popular. Chris didn't find these invitations very helpful and he also didn't bother answering to them. Looking into Marcus's Facebook, he has 235 unanswered requests and invitations which he explains as: "...all different kinds of invitations for different things, which I don't care answering" John confirms the lack of interest for these invitations: "I am often invited for things that I have no interest in" and he finds it rude. Users do not use Facebook to accept invitations for impersonal big parties. Even though they admit that some events' sites can be used as a source of information (time, links to the music) the mass invitations are paid little attention to.

It looks brighter for more personal invitations as a party organized by friends: "The most fun is when people have parties and they send out invitations" (Maria). To send a personal invitation, however, requires just clicking on a name of a person without any straight contact. Nevertheless, the lack of the personal contact doesn't seem to matter: "It happens sometimes that I get invited by people I don't know [...] then I get very happy and usually answer yes" (Maria). Facebook allows personal invitations that do not require an actual contact with the person, just the kind of invitation that works among the members of the low investment society.

Following the invitations, there is "the little unserious response system" (Rachel), where the invitee answers attending, not attending or may be attending. Maria sees this response system as: "...genius: you know how many are coming, you know how many are maybe coming, and those who are not coming". However she reports during the protocol, that she always clicks on 'maybe', which is not so 'genius' anymore. All my respondents agreed that they very often click on 'maybe', even though they will not be attending because they either think it is rude to answer not attending (John) or they just want to answer something (Marcus). However, the fact that "maybe means often no" (Marcus) makes the system of Facebook invitations very unreliable.

Event pages can be useful to get informed about an event. My informants didn't use Facebook to create events. The system of invitations that follows with events does not seem to be taken seriously and many users answer may be attending, despite of their intentions of not

showing up. Even the personal invitations on Facebook don't really need any direct contact, which creates a bit rude environment: inviting by a click and responding by a click. Again the focus is on simplified actions.

Groups

Anybody can create a group about just anything. I just got an invitation to join a group that is trying to collect money to sponsor tennis shoes for kids in Africa "Tennis Shoes 4 Africa" and has 30 members. Categories of Facebook groups range from serious political groups with millions of members to private groups with only a few members.

Outside of Facebook, groups usually have a function and the members more or less actively support the group's interests. However most of the Facebook groups have very little activity and the membership in groups only helps: "to show your own identity – I'm like this and that and I like this and think that" (John). Marcus confirms that the main point of Facebook groups is: "...when you go to others profiles then you see that this person is with this group and what they like and don't like" The motivation for being part of these groups is to show that you support or are against something: "...nothing happens there, [it is] just to show that you support a thing" (Chris) or "*Against the war* – it has no activity, just pointless, just to show in my profile that I m against the war "(John). Facebook groups seem to mainly just be another tool for one's self presentation and an easy practice of impression management.

John explains that he is a member of several Facebook groups with strange interests, that he didn't know that others could share as for example *Fans of American Ninja Movies*. The need to belong (Fogg et al., 2008) or to be associated with a certain group of people plays an important role in joining a Facebook group: "It is the affiliation, the union of people that share the same strange interests" (John). Groups with more activity seem to be associated with more seriousness as for example SV-revyen, where things happen all the time (John). The users also liked groups for events where they could find practical information or commercial school groups¹⁸. Other groups can be used to stay in touch with people that one met during a holiday, *Those who were in Miami in 2008* (Kari).

"There is no point in being part of the group, but maybe it is nice to be invited" (Marcus). When a person gets an invitation from her/his "friends", it can be associated with the feelings of being wanted to be part of something. However, too much is too much: "I get very many of these invitations, but I have to limit myself" (Kari). The technology promotes

---

¹⁸ i.e.: Ungdoms Bedrift (UB): groups where young people try to sell a product in order to learn how to run a business

the groups by letting users know whenever their friends join a group and it also makes it very easy to invite people to an existing group. Memberships in groups can be motivated by different factors as helping users to express their identity or satisfying the need to belong. However, sometimes the motivations are rather hard to identify: “I am with these stupid groups that I actually don’t know why” (Marcus) and “I m not active at these groups, I am just a member, but I never go there” (Chris).

Marcus opens the debate about effects of Facebook groups: “A group for an open alcohol sale – 17000 members, but I don’t think it has so much influence, it is kinda to show your political views” Facebook groups seem to bring the politics closer to young people. However, according to my respondents, there is little importance attached to them as most of the groups only gather members without involving them in any active participation. Rachel concludes groups as: “...certainly an important channel for politicians to find people [but] for me, I just use it as an entertainment, not to anything serious” (Rachel). Nevertheless media pay much attention to these groups. The local newspaper Bergens Tidende has published more than 200 articles about Facebook since May 2007 and passionately discusses the importance or uselessness of Facebook and other social media¹⁹.

The users can also create their own Facebook groups: “We post youtube clips that we think are funny and quotes from popular culture” (Rachel). The main purpose of the group is entertainment as: “It’s fun to see what others watch on YouTube and it is also much easier – just to click on a link” (Rachel). An interesting combination is created, content of YouTube organized by Facebook. Once again Facebook’s highlighted advantage is “easy”. Maria has created a group with restricted access, where the topic is how long it will take for one particular classmate to get a girlfriend (Maria). Without a doubt this gossip group can be seen as a form of mobbing, but Maria commented on it as it was “just for fun”. John has created a group for his band and sees the chance to profile his music as unique: “There is no other place [than Facebook] where you can upload your music so that the whole world can listen to it”

Five of my respondents have mentioned a “Rest in peace” Facebook groups that are created as a memory of someone who died. These memory groups are full of pictures of the usually too young to die victim of a tragic death and the members are friends, friends of friends, family members, but also stangers as the groups often have an open membership. If we search for “rest in peace” on Facebook we find hundreds of groups that are open to join, where we can read about tragic deaths from all over the world including the personal posts

---

¹⁹ <http://www.bt.no/meninger/kommentar/article828375.ece>

from families. Rachel thinks that it works as a therapy for the people that express their feelings: “Things that one would perhaps write on a piece of paper and place it on a grave, people now write on Facebook and it is very public”(Rachel). Not only can we observe, but we are also allowed to participate and express the grief over the tragic lost: “Many that write on the wall didn’t even know the person” (Marie). Thus 200 millions of people have access to this “public funeral” on Facebook, where one can read private information about the whole family as Kari describes how touching are the comments written on “Rest in peace Susanne” by her little sister. Maria, on the other hand, appreciates the practical aspects of these groups: “It is good, they tell how it happened, what were the circumstances...probably many wants to know” Kari thinks is it social and people can get to know each other better through these groups. Meeting people at the funeral is nothing new, but on Facebook it is so easy to gather people that didn’t even know the person who has the ‘funeral’. Leaving a good-bye note has never been easier and more social.

Applications

There are more than 140 applications added to Facebook everyday²⁰. Practically photos, events and groups are also applications, but a certain common understanding of the users is that applications are all the extras as tests, games and contests. All the software that doesn’t come with the Facebook “starting package”, but has to be added by the users, is an application. Some users have only a few applications, while others have many. Are the applications as important persuasive power for Facebook as B.J. Fogg suggests in his articles?

Applications are software pieces created by Facebook developers as well as amateurs with some programming skills. The quality differs, but the goal seems to be the same: to get as many users to use the application and to use it often. Applications lost some of their popularity when the new version of Facebook was launched in 2008. Before, one’s applications were visible at the profile: “...on the old Facebook, people’s profiles were five meter long from applications!” (Rachel). It got to the point when the users were annoyed by so many applications: “I was so tired of these applications that people sent to you and you had to ad them” (Kari). This statement supports the ideas of persuasive technology where requests for adding applications are understood as something you have to say yes to. The reason why users add many applications seems to be grounded in the technology. In order to see the content of an application, the users need add it to their own account: “...when someone sends you something you have to add the application in order to receive it – then I add it and delete

---

²⁰ http://www.facebook.com/facebook?v=app_10531514314&viewas=507502735#/press/info.php?statistics

it right afterwards” (John). Therefore motivated by curiosity, users add the application, which does not necessary mean, that they use it afterwards: “One day my friend couldn’t find my wall [...] because I had at least 50 applications. I add them, but I never used them” (Kari). To add an application one is often asked to invite several friends, before one can see the content. It is usually possible to skip over this step, but it is not desirable as I demonstrate with the picture below, where you are first asked to nominate 15 of your nicest friends and then you get to see your own results of how beautiful you appear to be for your friends.

Figure 8 – A user has to "nominate" 15 friends, before entering the application.

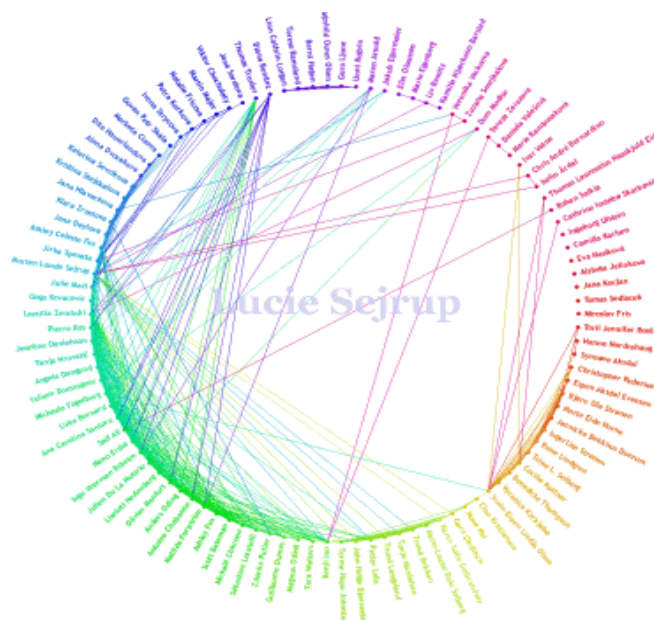
Thus even if we only want to see a result, we are forced, by the technology to go through several steps first. To check a message from a friend is important on Facebook and the desire to read makes the users add certain applications. Users add applications, but do not use them afterwards (John, Kari, Marcus). The influence of the technology may result in more applications added, but it does not guarantee that users are going to use them. My respondents

were rather critical towards the potential of different applications: “I am not so fascinated by [applications] anymore” (Rachel) and “I don’t have any, I don’t bother anymore” (John).

Only one respondent had games added to his Facebook: “I have some games, but I don’t use them very much” (Chris). The rest agreed that they never play games on Facebook as some sees them as geeky: “I don’t bother to do these things” (Marcus) or too much: “All the games, it is just too much; I don’t know how it works” (Rachel). My respondents didn’t use Facebook to play games, because this activity seems to lack the social context and was technically not so easy. Facebook is not used for pure entertainment as for example playing games; users seem to always look for activities that are somehow providing them social information about their contacts.

Therefore, the only popular applications were those about friends as for example: Best friends and Compare friends. Many applications are contests, where users give points and votes to their friends as for example contest of who would make the best mother. The use of these applications is motivated by factors including reciprocity, the need to belong and social validation (Fogg et al., 2008), which are going to be discussed later.

Applications can also organize the users’ connections as for example a Friend Wheel, a visualized version of friendships, showing who knows who (Figure 9).

Figure 9 – Friend Wheel : an application that organizes one’s contacts

“It is now with Facebook, that I found out how many that actually knows each other; it just shows how crazy the network building on Facebook is” (Maria). The informational motivation was confirmed by Rachel who liked to use iTunes and movie application to see

and hear what her friends like: “...it has some information in it, it’s not just some growing plant...” (Rachel). The users get to know more about their friends and social connections and it seems to be the information that motivates the use of the applications.

The birthday application has been actively used by all my informants. Since everyone is asked to enter their date of birth when they open a Facebook account, the system has all the data to send us a reminder of who’s birthday is coming up. The reminder pops up at the first page of Facebook and with one click, we can write a birthday wish. Not only a family and good friends remember one’s birthday, but all Facebook friends do, which results in many wall messages that say more or less the same “Happy birthday X”. To send congratulation is so easy, that many do it despite of not knowing the person well: “I don’t know him so good, so I don’t bother to write something personal” (Rachel). Before Facebook, we at least had to take the time to write an email or sms to congratulate, however now, with very little effort we can keep up with birthdays of hundreds.

As mentioned before, the “new Facebook”²¹ decreased the applications’ popularity, by moving them away from the main spot light of the front page and therefore taking away the opportunity for them to be a direct part of the users’ self presentation. One has to now click on “boxes” (Figure 10) to see others applications: “Since it now is a separate box [...applications] missed a little bit effect, before it was a spice for your profile” (Maria). However, some applications can be added to the profile page, but my respondents didn’t know about that option: “...but when I got the new Facebook they disappeared somehow. It was a pity that I lost them, because it was nice” (Kari). The shift between the old and new Facebook was first represented by many protest groups trying to get their old Facebook back²², however the users seem to adapt to the new version. Facebook technology plays an important role in making the different aspects of the page both more or less central; and moving the applications “one extra click” away influenced their meaning: “Now, no one bothers to go to [someone’s] profile and click on them to see which applications you have...” (Maria).

Figure 10 – More organized version of Facebook move the applications one more click away

²¹ The “new Facebook” I refer to here is the version that was introduced in 2008. In April 2009, a new “new Facebook” has been launched, but the interviews were conducted before that.

²² E.g.: *Petition Against the “New Facebook”* (currently still almost 2 million members), *We Hate The New Facebook so STOP CHANGING IT* (1,5 million members) or for example *Please STOP changing Facebook!!...It’s becoming annoying*

Adding new applications seems to be motivated by the technology. The users have to go through a relatively long process of adding an application in order to see the content of it. However, according to my informants, that does not mean that the application is being used. The desire for social information motivates users to add applications that are about their friends. Applications are also used as a part of the self presentation.

Photos

Photo albums are an important part of Facebook. However my respondents were not very active in posting their pictures. Kari posted pictures only once, because her friends wanted it and Marcus never posted an album as he has his pictures on his hard drive and doesn't feel the need to share them. Others posted some pictures because "it is fun to share" (Rachel, Maria) or that everybody wants to see them (Chris). All the respondents that have posted their albums agreed that it is very easy to share pictures and referred to how complicated it was before Facebook: "Before you never got the pictures, you had to burn them on a cd!" (Maria). It is the simplicity of posting the pictures that the users value. Facebook, once again, simplifies things.

Most of the pictures on Facebook are tagged, which means that there are electronic name tags attached to the people. At first, tagging didn't seem to be so important for the whole concept of Facebook, however it does more than only helping to recognize the person on the picture. If someone is tagged, than her/his picture is automatically distributed to all their friends News feeds to check it out: "X has been tagged on a picture". To check out that picture, users are automatically redirected to the entire picture album and that is where the 'fun' begins.

Watching pictures is the most fun on Facebook and ranked as a top activity by 5 of my informants. There is nothing new about enjoying looking at a friend's pictures; however on Facebook with the size of the network and its technological possibilities, the photo albums are endless. Starting with pictures of our close friends, to the pictures of the friends we know less, to those that we have only seen somewhere, to pictures of people that we don't know at all. All my informants experienced, on an everyday Facebook basis, watching private albums of people that they don't know.

One of the motivations to watch pictures is to see what one has missed: "Watch pictures from nights out – to see the moments when you couldn't be there yourself, so you can get it in anyways" (Kari). It could be described as "Wasn't there, but have seen it all" as Chris explains how he stays up to date: "I am not really so interested, it is just to see what happened

during the weekend” or commenting on watching album from Africa: “It is to see what they saw”. They are motivated by the desire to know what has happened with their friends when they were not with them. This can sometimes result in regretting of not being there or not being invited (Maria, Kari). Chris and Rachel also report that they like to watch artistic pictures that their talented friends take. However, often the users didn’t know what motivated them to browse through pictures, but revealed some interesting information about this habit, which I have decided to call social sneaking.

Social sneaking

By the term social sneaking I mean the activity on Facebook, when one is browsing through others’ profiles, pictures or for example reading a conversation between two people. I call it sneaking, because the users often feel that they are “sneaking” around. This online behaviour could be compared to reading a celebrity gossip or googling people in order to see what they do and how they look like. However, it is not a celebrity who is in the spot light, but the Facebook contacts.

All my informants rationally argued that watching others’ pictures and reading others’ conversations is allowed on Facebook: “When they write it on the wall, it is not anything private, I think that everybody thinks that everyone I going to read it. It is not sneaking, it is public” (Chris). Chris clearly understands Facebook as a public place and he is also the only informant that does not mention the feeling of sneaking around. John, on the contrary is not so sure that Facebook is an entirely public arena: “...if you post things you have to expect people to read it. Facebook is not a private arena, even though it is private...” (John). He is not the only one confused about the public versus private matters on Facebook and I will discuss this in more detail later. Rachel tries to uncover the motivation users have for sharing their lives at this public/private arena: “...if one writes something on the wall so they have to want everybody to read it – they want attention, and they want others to be interested in what they do.” I decided to use Rachel’s comment even though she doesn’t refer to her own experience, but to what she thinks others think, because the users’ desire to be paid attention to seems to be important. Marcus explains how he feels about ‘sneaking’: “Since they have posted it voluntarily, there is nothing wrong with it...but it feels a bit wrong.” Kari agrees and confirms that reading others people conversations is natural because: “Facebook is made like that”.

Nevertheless, despite of these arguments, all the users except Chris report that they do feel like they are sneaking: “I’m very sneaky, I go in and look at many pictures” (Maria). Girls agreed that the most fun is to look at pictures of good looking guys: “If there is a guy

you think is cool so you go in to his profile and sneak a bit” (Kari). This activity can also make users jealous as Maria reports that seeing the guy she likes talking to another girl is irritating. John admits that he always checks his girlfriends profile: ”At the beginning, I checked if she was going out, who she has talked to and then I felt a bit sneaky...”, he also checks her friends she has and that can sometime make him feel jealous. Rachel is very aware of her sneaking habits: “You can sit there for an eternity and just sneak yourself through one profile to another, you don’t think over how much time you use on it.” Clearly there is such a thing as social sneaking on Facebook. Three aspects possibly motivate this behaviour: a satisfaction of a curiosity, keeping in touch through watching, and the “traps” of technology.

Curiosity

McQuail (1987) included satisfying curiosity among the informational motives for television viewing and on Facebook this motive seems to be one of the main engines for social sneaking. Curiosity motivates users to sneak: “If one is curious, it is very difficult not too go in when you have the possibility and it is very easy to go in and get to know things that you would rather not know” (Rachel). Rachel mentions that she doesn’t really want to know about what her ex-boyfriend is up to, but she justifies her behaviour as “satisfying her sneaking mentality.” Once the possibility for sneaking is there, it seems to be difficult to resist: “You have the possibility for that and it is not always so fun and so pleasant” (Kari). Both Kari and Rachel also mention the combination of boredom together with the curiosity that makes them read others’ conversations, which can be seen as a pass time motivator. “When someone talks about someone – so you have to go and check how they look” (Maria) or as John when he sees that his friends are talking about something interesting, he is curious to read it.

Rachel also often sneaks at her little sister’s profile: “She writes thing on Facebook that she would not say to me; it is a great control over what she is doing, so she doesn’t do anything stupid” The sibling’s surveillance is not a rare example, because there are whole families on Facebook having the opportunity to “look out” for each other. However, the surveillance motive on Facebook differs from the original understanding of the term in the uses and gratification research, which is going to be explained later.

Facebook is not only satisfying one’s curiosity, but it can also make people more curious:

I don’t actually think that you care so much about the person on Facebook, but you say yes when someone asks to be your friend...so it is after that one gets more information, than one was actually looking for. A person becomes more curious from it, how did it go, what happened...(Rachel)

By accepting a friendship offer on Facebook, the possibility to check that person's entire profile opens up. Then, motivated by curiosity, users get to know all sort of information about the 'new friend'. This fast update on one's life makes the users want to follow up on the stories. Rachel says that for her, this need to follow up is a new need that Facebook has created. It could be compared to getting "hooked" on television series, once a person sees an episode; they want to know what is going to happen next. However, if they would never see a part, they would not have the desire to follow up. The curiosity level of a user seems to affect the sneaking. Chris reports that it is mainly his girlfriend that uses his Facebook account, because she wants to follow on more people, even on those that are not her Facebook "friends".

Staying in touch by watching

The world is getting smaller, people travel, study abroad and they have friends from various towns, countries and continents. This trend results in relatively big network of people that one once met. But how is it possible to keep in touch with all of them? Facebook allows the users to stay in touch through watching and 'sneaking'. This way, with little investment required, we know what our contacts are up to: "A friend of mine lives in US now and it is fun to see what she talks with others about when she is there" (Kari). Rachel explains the advantages of this low investment contact: "...it is easy to stay in touch with people and also just see what people are up to." An example is watching her pregnant friend's profile and status updates, which makes her well informed on how the pregnancy is going, otherwise she would only get the updates once a month when they talk (Rachel). Maria mentions that she would have never stayed in touch with her friends from foreign countries if it wouldn't be for Facebook, mainly because it would be too much trouble to find one's email address and then have to write an email. The simplicity of staying in touch by watching is an important motivator for the users.

This new form of communication, a silent observing, allows the users to keep up to date with many with no need to actually communicate. After a longer social sneaking session Rachel feels like she got a good overview of what is going with people. Maria got in touch with her friends from kinder garden: "It is fun to see pictures, if people have changed and how do they live..." It is also entertaining: "It is fun to sneak private life, so I go in and look at what kind of music they listen to, what they write to each other" (Marcus). Rachel likes to read the wall to see: "...what people use it for, the different interests they have, what groups they are in [...] also which music other like and what they write about themselves" While sneaking on Facebook: "...you compare how others live and where these people are

nowadays [...] how they have developed compared to yourself” (Maria). Watching others on Facebook can serve as a tool for a social validation and social comparison that will be discussed later.

The “traps” of the technology

Just by visually scanning the front Facebook page one gets to know “the news” about friends. The News Feed function informs the users about all the updates: new pictures, updated statuses, wall-to-wall conversations, and also who has been tagged in a picture that is a part of whoever’s album²³. Thus, the content is just one click away, which can be seen as a technological motivator for the users to go in (Fogg and Iizawa, 2008). This is how the tagging system together with News Feed navigates the users outside of their network and leads them to pictures and profiles of strangers. All my informants mentioned the technological aspect as the reason why they end up watching pictures of people they don’t know well: “This and this person posted a picture of this and this person...so it can be that you don’t know the person, but you watch the pictures anyways, when you first open it you see it all” (Kari). My informants admitted that it is strange to watch private pictures of someone that they have never seen before. Nevertheless, that it is what you do on Facebook, because it is just so easy: “[Normally] you don’t just start to browse through [...] private photo album of people that you don’t know, but on Facebook it fast becomes a thing you do” (John). He also points out that: “...you have this kind of an entrance gate through someone you know”, a tagged picture of a friend. To watch pictures of unknown people seems to be a normal practice on Facebook as the technology motivates us to read the news: “...you get it on News Feed...it is like against my will, I have to read it anyways” (Kari). Similar to the front page of newspapers where journalists decide on the top story of the day, the technology informs us about the important news about our friends, wanted or not. Users, however do not feel like watching pictures of strangers is the most meaningful activity: “Why do I sit and look at this? Why do I watch others pictures?...and I click myself out” (John). That’s John’s reaction when he catches himself drowning deeper and deeper in Facebook. This leads us to another technological “trap”, the omnipresent hyperlinks.

---

²³ The current version of Facebook, which is available from April 2009, is organized differently. News Feeds are now mostly status updates and wall-to-wall messages. Information about pictures, comments, groups and events etc. are under “highlights”.

Another technological aspect essential for social sneaking is the presence of many hyperlinks that one can click on. You can click yourself fast through several Facebook lives of your friends and whenever you get bored, you can click on someone else. Hyperlinks make it very easy to keep browsing and browsing while time flies and one doesn't remember the reason behind the search anymore, ending up somewhere else than planned.

It is probably like with the rest of the Internet, there are links all over, so when you go to someone's profile to write a message and you see that this and this person got a message from that and that person that you also know, so you wonder a bit what they talk about, so you go to that person's profile and see that that person is a member of this group...so you go there...you can continue all the time. (Marcus)

John also admits that he just clicks through without thinking: "I sit and click [...] it is this clicking system, it is so easy to end up at a place that you didn't think of ending up at the start" Again there is not much action required in order to browse, it is just to sit down, click and enjoy the ride through people's Facebook lives.

An easy tracking system could be part of Facebook to keep track of who has visited a specific profile or has seen a specific picture album. As for example Mixi, a leading social network in Japan, where the application "Footprints" automatically leaves an evidence of who has been visiting your profile (Fogg and Iizawa, 2008). However, the strategy of Facebook developers seems to be encouraging sneaking, keeping the sneaking actions of the users invisible. This invisibility gives users the freedom to sneak around without others knowing about it: "...you can find out without anybody else knowing – no one knows that you know" (Rachel). Maria feels like she is sneaking because she is alone: "...no one else knows..."

Users also describe a dilemma whether or not to comment while sneaking around (Marcus, John). As if one comments for example a specific conversation, then one becomes visible and the proof of one's visit is written there black on white: "...and when you feel like you don't have much to do, so you watch pictures of people that you almost don't know at all – then it would be really corny to comment on them" (Rachel). By making the user's sneaking actions visible, Facebook would most likely risk a considerable decrease of the time users spend there.

Posting of pictures seemed to be less important than the possibility of watching pictures of others. Social sneaking is a popular activity on Facebook and users seem to use lot of time on it. The passive people watching seems to be motivated by the curiosity, the desire to see what

others are up to, and the easy technology that allows it. I have placed social sneaking in the chapter about photos, even though it is not only pictures that the users like to watch. However, pictures were often mentioned as the most fun to watch. It is now obvious, that not all the activities on Facebook are really active, which I will discuss more in the next chapter.

Feedback

Everything posted on Facebook can also be commented on and that is also why I have decided to summarize the data about comments in this section. The possibility for feedback on users' actions can be seen as a positive motivation for one's online activity: "People gain satisfaction from posting content online, but they likely get more satisfaction from seeing others responding positively to what they have posted" (Fogg and Iizawa, 2008:42).

Giving feedback works as a part of a social validation, an approval from the friends or at least a proof that someone pays attention. My informants mentioned that comments are not only fun to read, but also write: "I post comments about pictures very often - *oh it was so nice that evening we went out and ate together, we have to do it again*" (Kari). It is "nice with comments under pictures...perhaps those that were not at the vacation write *uuuuuh it looks so nice!*" (Rachel). To receive comments on pictures is Maria's personal favourite and all the users mentions that a comment under a picture can often start an interesting conversation. The conversation doesn't necessary have to be relevant to the picture (John) as for example Chris's conversation under the picture with more then 40 posts. This shows that comments have the power to increase activity.

Users that are more active seem to get more feedback: "It's extremely nice when one is active so it is much that happens, and when one is less active, so it is perhaps not so much..." (Kari). The more one comments the more others comment back and users expect feedback (Marcus, Chris, John) on some of their actions and "it is nice with comments on status, when the status is open for an answer" (Rachel). Psychologically explained the use of comments and feedbacks can be motivated by the norm of reciprocity, when the users expect an appropriate action in return to theirs. B.J. Fogg explains the importance of feedback in his 'open office hours' on Facebook: "It is those comments that are the reward for the person who is posting the content"²⁴

However not everybody seems to be pressured by the need to comment and reciprocate others: "Some people go in and read, they don't write so much" (Chris). Chris is exactly the type of the user that does not actively participate; mostly he just looks to what

---

²⁴ <http://www.facebook.com/video/video.php?v=580879266133&ref=mf>

others have written and posted. John is concerned about Facebook's future: "I am often on Facebook without writing anything, not doing a thing...just surfing." Facebook is starting to be a bit over - it is many that surf more than they are active" (John). If the majority of the users were like Chris and John, there would not be much to read and see on Facebook.

My findings concluded

I asked my informants a direct question: *What motivates you to log in each time?* Jan and Maria admitted that they have asked themselves the same question. Maria concluded that her motivation is "to show that you are there". Her motivation was that others see her presence in Facebook, a feeling that is connected with the importance of the self presentation. For the rest of the informants the most motivating aspect was to see what is new: "To see what happened, if there is something new, comment on pictures, look at pictures, see what my friends are up to, because I am not with all of them at the same time" (Kari) or: "It is first if something has happened, if someone posted something, how it is going with people..." (Rachel). Or as Chris mentions that it is not only what has happened, but also if something: "... is going to happen, if you are bored and sitting at home during the weekend, so you can find something..." If my informants were fully aware of their motivations, my research question would be answered by a simple question. However, that is not the case and to find out more concrete answers different parts of Facebook were examined separately.

The word "easy" has been mentioned too many times to ignore its meaning to the users. On Facebook, it is easy to stay in touch, to drop a line on the wall, to send an invitation to many, to join a group of whatever, to keep friends updated, to share pictures etc. Often it seemed that the users were motivated by this simplicity of actions. The technology converts these simple actions into a mass communication by making them visible for a big audience. Whenever there is more effort required, as for example one extra 'click' (see p. 39), the interest and the activity drops. Very little investment is required from the users in order to be able to use the benefits of the online community. Facebook is a *low investment society*, where simplicity of actions seems to motivate the users to participate.

Another important motivator seems to be to log in to see what's new. This motivation is linked to the classical informational motive to see what's new in the world and therefore watch the news in the evening. On Facebook it is to see what's new with friends and therefore check several times a day. The fact that the technology keeps the Facebook news constantly up to date plays an important role here and the users never know when the 'news' is going to

arrive as opposed to fixed news times on the television. Facebook serves as a channel for *social news*, meaning the news is about and created by our friends and contacts. The use of applications, events, groups or even pictures was partially motivated by the desire to get to know more social information. Each user is of course also contributing to the social news by posting content, which can be motivated by the desire to get attention.

Social sneaking was recognized and more or less practiced by all the informants and it is a good example of an activity motivated by the desire for more social information and keeping in touch with hundreds. The level of one's curiosity seems to distinguish how much the user 'sneaks around'. Facebook use is not necessarily active and watching, checking and surfing seems to be more popular than actively creating content and communicating. Facebook is often being used as a kind of a passive activity: "Watch and learn" as users also seek for a social validation for their actions.

Another important motive is Facebook as a tool for self presentation that corresponds with the personal motives of media. Both applications and groups were mentioned as tools helping the user to present who they are. Actually, all the actions performed on Facebook are part of the person's digital presence, which is visible to everybody. Maria is a perfect example of a user who loves to perform in front of a big audience and her actions are motivated by expressing herself the way she wants to be seen. Impression management and the possibility to show our "good" sides is therefore another relevant aspect that motivates users to be active. Since there is always an audience watching, users perform "themselves" in front of others. Thus the motive can be a self presentation (Maria) as well as for example entertaining others (John). Therefore the meaning of the diversion motive of media can be seen as not only to be entertained, but also to entertain others.

Facebookalization is a term that I made to describe the integration of the user on Facebook, together with some unwritten rules that are part of the social conduct on Facebook. As an example it is the understanding of "may be" meaning usually no or the different language used on the wall compared to the inbox. The term also includes the social integration provided by the communication with contacts and technological attempts to encourage users to be active and comment of other's content. A well 'facebookalized' user updates status, comments on pictures and performs other activities that are designed to be performed.

Finally, it is the technology that makes things so "easy" on Facebook. It allows us to check many times a day and always find updated social news. It provides us with limited, but easily manageable tools to create our self presentation. It enables our 'sneaking' by placing

hyperlinks everywhere, informing us in News Feed about all the news and making our sneaking invisible. It also suggests many actions that we can do as letting others know “What are we doing right now?” or commenting on others, by placing our personal comment box just about everywhere.

V. Uses and gratification “up to date”

This part will examine the empirical findings and the connections to the uses and gratification and the proposed fusion of the motives. At the same time, the psychological principles that the platform developers may be using to create the persuasive technology are going to be discussed. Four main categories of motives are going to be considered: diversion, social, personal and informational and their subcategories. The theoretical challenge is that some of the motives mentioned in the fusion, are not explicitly explained. The reason may be the quantitative character of the research studies, where the focus is not on explaining the exact meaning of the variables studied, but rather on numbers that assign their significance. Despite of the lack of the equal explanation of the terms, I will try to clarify how I understand them and how relevant they are to the motives that seem to be essential for Facebook. The ambition is to create a most relevant list of motives for the use of social network sites.

The boundaries between the categories are not strictly maintained and some motives can be placed in several categories. As for example when trying to place the need to belong, I hesitated if it is a personal or a social motive. However after all, all the motives that needed others in order to be fulfilled are placed in the social motives. The placement of the motives is mainly for organizational purposes; the focus is on finding out the relevancy of the motive, rather than a correct placement in the organisation.

Informational motives

Seeking information has been traditionally one of the main motivational aspects for the users as well as an important function of media – to inform. Informational motives, as appointed among television users, included finding more about the society and the world, seeking practical advice, satisfying curiosity and interest and learning (McQuail, 1987). With today’s variety of the media channels we can get inform just about anything. Media analytics from Forrester Research, a technology consulting company, point out that Facebook could be a real challenge to Google search engine, as people may rather use their net of friends on Facebook to find out specific information than to search for it on web sites²⁵. This statement implies the potential of Facebook as a source of information. My findings show that the use of Facebook can be motivated by the desire to know more, although the character of the information is different compare to the traditional media.

---

²⁵ <http://www.youtube.com/watch?v=1CGF00VIxB8&feature=related>

Information seeking – “Social News”

Important factors for information seeking motive on the Internet were simplicity, cost, new way of doing research and seeing what is out there (Papacharissi and Rubin, 2000). Simplicity and cost can be included as relevant to Facebook use, although the fact that Internet services are free seems to be understood as an automatic advantage. Simplicity is going to be discussed later, as a convenience motive. But what does the often repeated phrase during the interviews “seeing what is out there” mean on Facebook?

Users mentioned the importance of events on Facebook to keep them up to date on what is going to happen (Chris, Marcus) as well as including practical information (Rachel). However, events is the only Facebook feature that is associated with getting information about something else than the users. It is possible to find information of a more public character as for example joining political groups, but my respondents didn't assign any significance to this kind of use. Nevertheless, users seek for information on Facebook: “[Facebook] is a thing...a part of everyday, a source of information” (Maria), but the information consists mainly of the news created by friends, often about their personal lives. Maria further explained that it is all sort of information as for example who is getting married. Users often mentioned to be checking Facebook to see if “something happened”, showing the desire for the information created by their friends. I have decided to call this “something happened” for social news.

With the classical media research as for example television, the sought information was about the society and the world (McQuail, 1987); information about the outside world that didn't have a personal character. The rise of the celebrity gossip, fan culture, and reality shows as Big Brother changed the kind of information people were receiving and seeking. The celebrity gossip provides the users private information about famous people and the reality shows are based on showing private information about ordinary people to a big audience. Network sites as Facebook took the private character of the information even one more step “forward”. The information that users now are looking for is personal information about their friends and contacts.

My informants often mentioned that their motivation to log on is to see what's new and what happened (see p. 47). Facebook helps them to stay up to date with what happened or is going to happen with their friends. This kind of social information has been mentioned before and this is what it meant in the 1980ies:

'Information' is used here in a special sense to mean social information: all that people are capable of knowing about the behaviour and actions of themselves and others. The term refers to that nebulous "stuff" we learn about each other in the acts of communication.

(Meyrowitz, 1986:37)

Meyrowitz uses this description to explain changes in the social behaviour as a reaction to the new electronic media environment. He was concerned with the new social situation that television created: "our access to each other's social performances" (Meyrowitz, 1986:37) as well as with the shift from a general knowledge to "social experience". This explanation may give a first impression that Meyrowitz had already described the type of information that Facebook users are looking for. However, there are several differences in what "social information" was in the 1980ies television world and what it is in today's Facebook world. First of all, the social information, as described by Meyrowitz was connected to the people that appear on television, therefore mostly public actors as oppose to Facebook, where the social information is about our friends. The second difference is that Meyrowitz's social information came mainly from the gestures, vocalizations, posture and other expressions that allowed the viewer to "experience" the person. On Facebook, the impressions of people are rather flat; mostly consisting from written words and pictures, where no one knows if one is blushing or sweating in front of the computer screen. And finally, the social information is only a bonus to other information that television provides whereas Facebook as a source of information is all about it.

Social information is not a new term, however its meaning and importance is significantly different whether we talk about television or social networking. Facebook use is motivated by the desire to know more about our friends as we can see for example on social sneaking as being a popular activity (see p. 41), adding useless applications just to see what friends thinks about us (see p. 37) or following up on status of a pregnant girlfriend to know more (Rachel). The desire for "social news" is important for Facebook's success and for updating of the uses and gratification. Since the social news is about our friends, this motive can be seen both as social and informational.

Information sharing - Need to share (Going public with private)

Social network sites are based not only on the hunger for the social news, but also on the desire of people to create it. Whatever we write on Facebook, is presented to a big audience and it seems to be normal to go "public" with "private" there. Several examples have been mentioned during my interviews where the users feel like they get too know too much

personal information including the life details of ex boyfriends (Rachel), status updates full of emotions (see p. 29), reading emotional comments of a family of someone who died (see p. 35), or for example witnessing two colleagues flirting with each other (Kari). None of these experiences were positively valued showing that there may be some need for a “little” privacy on Facebook. Nevertheless, Facebook is saturated with social information about the users. So what motivates users to go public with their private matters?

Once again it was the shift from print media to electronic media that has provoked a discussion about the blurring of public and private behaviour: “Electronic media further integrate information-systems by merging formerly private situations into formerly public ones” (Meyrowitz, 1986:93). Meyrowitz further explains this change as a replacement of abstract impersonal messages by concrete personal ones. If Meyrowitz calls the messages on television concrete and personal, what are the messages on Facebook supposed to be called? On Facebook, the users’ private communication is publicly displayed. ‘Wall’ is a very good example of this communication model: a private message, which is posted on the profile side of the receiver, where all the receiver’s friends can read it. All my informants reported to use the wall mostly for superficial and impersonal messages (see p. 25). Despite of its less serious character, it still is a message between two people. There are some similarities to what a camera can do to a private conversation between two people, where the potential audience transforms the private conversation into a public interview. One’s awareness of the potential audience converts the private matters into the public ones. All my informants confirmed that whatever users post on Facebook, they are aware that people are going to read it and therefore their motivation is to let many people know something. Users like Maria actually hope that there are many people that follow up on their actions (see p. 31).

Where does the need to share personal information with many come from? I am not the first researcher to ask this question: “What is the purpose of broadcasting one’s unfiltered thoughts to the whole wired world?” (Tribble, 2005). Some of my informants simply explained that it is fun to share (see p. 40) and again that it is very easy. Sometimes it seems to be even too easy to share as Rachel suggests the alcohol meter on Facebook²⁶. My informants also mentioned the connection between a “messy” Facebook profile with a lot of activity, and a person that is “out there” with little boundaries between public and private (see p. 30).

---

²⁶ She thinks people should first manually rewrite certain words before being able to post content.

To share information can also be seen as something that gives the users more power: “By revealing their intimate lives, people are liberated from shame and the ‘need’ to hide, which leads to something called ‘empowering exhibitionism’” (Koskela, 2004). The term empowering exhibitionism is mostly connected to the use of Webcams to share videos. Even though Facebook users share mostly photos and written information; they are still sharing personal information, which can make them feel more powerful.

The desire to convert our private information to public also seems to be motivated by the need to get attention: “...if someone writes something on the wall, they have to want everybody to read it – they want attention, and they want others to be interested in what they do” (Rachel). The more “friends” we have the bigger audience and consequently more people pay attention to us, the users choose the size of their audience. By posting personal information, users call for attention and perhaps feedback from particular members of the audience (see p. 46). J.B. Fogg explains that users gain satisfaction by posting content, but they are more likely to gain even more satisfaction by getting a comment on their posts (Fogg and Iizawa, 2008). Facebook allows users to post pieces of their private lives with the possibility of being publicly recognized. This public recognition can serve the users as a social validation of their actions which will be discussed later.

Surveillance

Laswell (1948), who’s ideas inspired Katz, Blumer and Gurewitch’s key uses and gratification article, has described surveillance of environment by drawing an analogy to the animal world: “In some animal societies certain members perform specialized roles, and survey the environment. Individuals act as “sentinels,” standing apart from the herd or flock and creating a disturbance whenever an alarming change occurs in the surroundings” (:39). The traditional meaning of surveillance is an environmental surveillance that includes observing current events; surveying the world through media.

With today’s technological progress the focus shifts from surveillance as an activity of the users while consuming media, to a surveillance technology where the actors are not people, but computers. This “...surveillance technology is defined as any computing technology that allows one party to monitor the behaviour of another to modify behaviour in a specific way” (Fogg, 2003). Surveillance on Facebook often means a danger of potential misuse of the personal information provided by the users. The term often has negative connotations as it is being associated with snooping, spying, and privacy invasion (Albrechtslund, 2008). This type of surveillance suggests a certain hierarchy where those who observe are above the

others. However, the surveillance as a practice of the Facebook users is different. Everybody can “spy around” collecting personal information about others and at the same time being an object of other’s spying.

This type of mutual surveillance which can be called “participatory surveillance”, is more concerned about: “a sharing practice instead of an information trade” (Albrechtslund, 2008). As explained earlier the content of the information is different compare to the traditional media. The main focus is not on surveying the world’s happenings or the celebrity gossip. Simply, it is the users’ own friends and contacts that they spy on. Other studies of social network sites recognized this form of surveillance as for example Cliff Lampe, Nicole Ellison and Charles Steinfield in their article *A Face(book) in the Crowd: Social Searching vs. Social Browsing*. The article uses a definition of surveillance as described by P.J. Shoemaker: “...’surveillance’ function allows individuals to track the actions, beliefs and interests of the larger group to which they belong” (Shoemaker, 1996). The main function of surveillance as pointed out in the article is to: “...help the watcher to search for social cues that indicate group norms” (Cliff et al., 2006:167). A surveillance through social searching (Cliff et al., 2006) or social sneaking as I like to call it, helps the users to search for social validation.

However, according to my empirical results there are other motivations that users list as reasons for social sneaking as a satisfaction of their curiosity and staying in touch with people. Surveillance in the form of social sneaking has become the new way of staying in touch with a minimum investment required (see p. 41). The technology makes it extremely easy to get lost in people’s Facebook profiles and Facebook has several times been mentioned as a source for gossip. Social sneaking has been compared to overhearing a conversation of people sitting back from you on the bus (Marcus) or to browsing an updated school catalogue while looking at and judging people on the pictures (Maria). A connection can be drawn to the people’s obsession with following up on lives of celebrities. According to a Celebrity worship syndrome research that has been conducted by Jim Houran²⁷, the Facebook behaviour can correspond with its first stage: “...the entertainment/social stage, a healthy interest in public figures that is a form of escapism...” (Tancer, 2009:125). There are similarities between social sneaking on Facebook and a celebrity gossip, but an important shift is that a celebrity is not a famous person anymore; it is us. The users of Facebook are the message: “In many web 2.0-nett places it is not only you, but us that are the message” (Rasmussen, 2008:132).

---

²⁷ Psychologist and researcher who developed a ‘Celebrity Worship Scale’
<http://www.hvs.com/Personnel/Jim.Houran.aspx>

Social surfing, searching, browsing, investigating or sneaking?

Social searching is using the site to investigate people that we already know from the offline world while social browsing is looking for people online, that one wants to meet offline afterwards (Cliff et al., 2006). Based on my empirical results, none of the users use Facebook for social browsing – meeting new people. Adam N. Joinson (2008) uses social investigation and social network surfing to describe this particular use of Facebook. Under the term social investigation, he includes both social searching and browsing as described in Cliff’s article: “...the use of Facebook to meet or view new people and to find out more about people who are met offline” (Joinson, 2008). On the other hand the term social network surfing covers: “...the ability of the users to move from one person to another via friend links...” (Joinson, 2008), which enables us to “surf” different profiles. I use the term social sneaking because my respondents mentioned that they feel like they are “sneaking around”. Social sneaking is a virtual people watching and it tries to include all the meanings covered in the studies mentioned above. Researching social network sites is a relatively new field and a stable terminology is not established yet. However, many researchers agree on the existence and importance of this behaviour: “Many began participating [in online community] because of the available social voyeurism...” (boyd, 2007a). My research confirms that social sneaking is a normal practice on Facebook. Motivators for this activity seem to be curiosity, staying in touch by watching and partially also the technology that enables the social sneaking with the ease of a click without leaving any evidence (see p. 44).

Social sneaking is a form of a participatory surveillance, which can be used as a silent communication with friends. Social news is based on social information about one’s friends and they are not only read and watched, but also created by users. The users are the publisher of the social news. The need to share private with public creates a new arena, where people read each other’s conversations and post private things in order to get attention and perhaps a feedback from others. Facebook as an informational channel can be compared to online newspapers that only focus on the news about friends. In fact, there is a resemblance between the layout of online newspapers and Facebook, especially after the launch of the new Facebook in March 2009. However, Facebook news does not provide a substitute for the world and local news, but is rather a complimentary product. Check BBC.com what’s up with the world, db.no what’s up with Norway, bt.no what’s up with Bergen and Facebook.com what’s up with friends.

Diversion

Already in 1972 diversion was recognized as one of the main motives for media use and it meant the following: "...escape from the constraints of routine and the burdens of problems, and emotional release" (McQuail,Blumer,Brown, 1972). Later the term did not only mean an escape from reality and a relaxation with the media, but also entertainment (McQuail, 1987, Rubin, 2000). The classical diversion as for example playing games or watching a comedy on television and experiencing a withdrawal from the "real" world is not the kind of diversion that seems to be happening on Facebook. Users do not seem to play games and neither do they watch many videos. Facebook applications as tests and contests are designed for fun. However, my respondents didn't seem to use them when they "disappeared" from the profile page and therefore lost their potential for self presentation. The parts of Facebook that may be created to entertain are often connected with another motive as self presentation or social information.

Yet there are elements that are entertaining as for example watching pictures, which was rated by several respondents as the most fun activity. Users find it entertaining to browse lives of others and survey the happenings on Facebook. However, I have already mentioned these aspects as motivated by the desire to see what is up with friends and therefore connected with the desire to know more. My research does not focus on the clear distinctions among the different motives and its categories; rather it covers the issues raised during the interviews and tells us something about how and why people use Facebook.

"School work in danger" - Pass time and a routine break

The technology gives us the possibility to check anytime and once we repeatedly use a medium it can eventually become a part of our daily media diet and consequently also our habit. B.J.Fogg is claims that when the persuasive technology becomes a ritual in people's lives, that is when they deeply adapted it and it becomes a part of who they are²⁸. This may be a strong statement to agree with however, it indicates the relevancy of perceiving Facebook as a daily ritual. It has been mentioned, by the informants, that constantly checking Facebook has become a routine often associated with a break from school. Markus describes his visits as "escaping from the reality" and by reality he means having a school work: "when you are writing a semester thesis and it comes to the point you get fed up so it is very ok to go in and see, I don't do anything useful there, it is mostly just to write nonsense..." Facebook is a new kind of distraction, while trying to study: "...you start to read, and loose concentration -

---

²⁸ <http://www.facebook.com/video/video.php?v=580063825283>

Internet break!” (John). The platform has become a part of his Internet break routine as he checks online newspapers, email and Facebook. As television can be an escape from the reality of everyday life, Facebook seems to be an escape from other computer duties. A Facebook escape is an escape from a computer reality rather than a real life reality.

Papacharissi and Rubin (2000) mentioned pass time as a motivator for using the Internet. By pass time they meant the use motivated by boredom, when one has nothing else to do. Facebook was mentioned as an alternative to the boredom during the classes at school (Kari, Chris, Maria). Therefore boredom can be motivating for users to log in to Facebook, which would mean that Facebook is more “fun” than school, which is an argument that does not necessary confirm the entertaining qualities of the site. Once again, the motive of pass time seems to be limited to the time the users are already on the Internet.

Convenience – Low Investment Society

Facebook’s use can be motivated by convenience which is a factor that has scored highly among the motives for the use of Internet. The main two factors of convenient Internet were easy and cheap (Papacharissi and Rubin, 2000). Perhaps users got used to Internet being cheap and none of my informants have mentioned the fact that Facebook is free, as it goes without saying. However, “easy” was mentioned very often and here are some examples from the interviews: It is easy to send message to many from the inbox, send invitations, send birthday congratulations, share pictures, stay in touch with people and sneak around. The whole concept of Facebook is designed to be simple so the users can participate with minimum investment required.

To establish a Facebook account takes only a few seconds. To send a friend request to all email contacts requires only a few clicks and without any considerable effort one shortly ends up with many ‘friends’. Adding many friends can be motivated by the desire to be seen as more socially desirable (Fogg and Iizawa, 2008). For some users the amount of friends is an important competition: “My goal is to have 400 friends” (Maria). Outside Facebook, to stay in touch and up to date with 400 friends would require a considerable time investment. One would have to go for a coffee with several friends everyday in order to get the news from their life. Not to mention the sky high phone bills and constant writing emails and sending pictures to make sure that the others stay updated with one’s own life as well. To keep an offline friendship “alive” requires active effort. On the contrary, a Facebook “friendship” needs very little in order to stay active (see p. 43).

Facebook is easy. B.J. Fogg and D. Iizawa in *Online Persuasion in Facebook and Mixi: A Cross-Cultural Comparison* (2008) explain how social networks are driven by the persuasive power of the technology that their designers exploit. B.J. Fogg also often talks about the aggressive technology of social network sites and he considers Facebook to have the most persuasive power (Fogg and Iizawa, 2008). I cannot entirely agree with these views of Facebook as a platform that aggressively influences its users. Arguments that are used to support the ideas about persuasive power could be simply seen as Facebook's ability to make things easy to use: the simplicity of opening a new profile, the simplicity of inviting many friends, the simplicity of updating, uploading, commenting and sharing. As mentioned in *Online Persuasion in Facebook and Mixi*: "...users are encouraged to change and update their profile by an interface design that makes such a behaviour simple" (Fogg and Iizawa, 2008:39). This is an argument is used to prove the persuasive power, but it seems to me that the interface is just simple to use. This simplicity allows, not persuade, the users to participate. The possibility for us to comment on everything that others do on Facebook (see p. 46) is again, not an argument supporting the persuasive power of the technology. Giving the users the possibility to comment, doesn't give them motivation to do so. However, without a doubt the tools provided by Facebook give the users an opportunity to achieve "big results" with minimum effort. The question remains if distributing "NN is at school" to hundreds of people is actually has some informational, social or personal value (see p. 53).

Despite of the low investment necessary in order to participate, not everybody does. As mentioned earlier, several of my respondents have pointed out that there is not much happening on Facebook and that they are also less active than before. However, that doesn't mean that they spend less time on the platform, they are there, but they don't do anything (Chris, John). This type of behaviour is supported by the research about online communities showing how few users actually actively participate online: "In most online communities, 90% of users are lurkers who never contribute, 9% of users contribute a little, and 1% of users account for almost all the action" (Nielsen, 2006). This research covers the general Internet participation so perhaps it is difficult to draw direct connections to social network sites. Nevertheless, there is a research with the same focus, but including only Web 2.0 sites as Wikipedia, YouTube and Flickr (Tancer, 2009), which shows identical findings, proving the relevance of the 1-9-90 rule. The participation rate on social networks sites is most likely higher, because some participation is necessary in order to have an access to the content, as for example creating a profile and adding friends. However, we can conclude that the stereotypical distinctions between the passive media (television) and the active media

(Internet) may not always be so correct. Even the users of Facebook, seem to often be passive as they often read and watch and the social sneaking seems to be a more popular “activity” than creating content.

Diversion motives are present on Facebook, however not entirely associated with escape and entertainment as the classical media. Escape and pass time are associated with a break from work, in case of my respondents often school work. “Easy” seems to be an extremely important factor that has to be present in order for the concept to be successful. The users appreciate how easy things are it seems to motivate even the “lazy” user to participate. Social sneaking is a perfect example of “passivity” that many Facebook friendships seem to be built on. The Facebook society is based on low investments often narrowing the options down to “yes” or “no” and creating perhaps a bit rude environment. The idea of low investment society and the need to share with hundreds is confirmed by the growing popularity of Twitter²⁹, which is becoming more and more popular among the Norwegian users³⁰ and politicians stress the potential this social medium has to change and democratize the communication in the society (Solhjell, 2009).

Personal motives

In the earlier uses and gratification research, personal identity was an essential category of media functions, included personal reference, reality exploration and value reinforcement (Katz et al., 1974). Some of these terms were still relevant to the use of social network sites as value reinforcement. However I will place the term among the social motives, because it has become a part of the social validation provided by the friends. There is one personal motive for the use of Facebook that seems to stand out as the most important: self presentation. Facebook can, in this relation be seen as a set of tools that allows the users to present themselves in front of a big audience. I will also discuss the capacities and constrains of the technology that is available for the presentation.

One of the aspects that I have placed in this category is the status update mentioned as an important motivator in Joinson’s research (2008). In his research, by status update he means updating status, the function of News feed and also seeing what people put as their status. I like to distinguish between creating one’s status and reading others as they are two different activities. The aspect of seeing what others write as their status is covered in the part about the

---

²⁹ Twitter is a “micro-blogging” tool, where its users send their updates and ideas that are limited to 140 characters out to their networks

³⁰ <http://www.dagbladet.no/kultur/2008/04/02/531325.html>

participatory surveillance. News feed are generated by the technology and therefore do not have much in common with the personal motives for Facebook use. Thus, the only part that is relevant for the discussion of the personal motives is the creation of the status update as a part of the whole presentational tool box on Facebook.

Self presentation tools

Almost everything that users do on Facebook has something to do with self presentation of who they are or as who they want to appear as. The technology enables the users to create their digital presence, their online “image”. My respondents agreed that what and how much is on one’s Facebook profile reveal one’s personality. However, they also admitted that since every user has the freedom to manage how their profile looks, the Facebook “personalities” are often not the most realistic ones (see p. 30).

As I have already mentioned all the Facebook profiles appear quite uniform. The users do not have much creative freedom that could result in indifferent profile layouts. If users would get colour pencils and a blank piece of paper to write and draw their self presentation it would certainly result in more versatile self expressions. However, the creative choices provided by the technology on Facebook, are far from that of sitting with a blank piece of paper and colour pencils; it is more as filling out a questionnaire. It starts with the personal information where everybody is asked to fill out the same fields and it ends in the unchangeable profile layout. This demonstrates that the technology sets certain creative constrains that effect the way we appear on Facebook. None of the informants seemed to be concerned about these limitations and reported that there are many aspects of Facebook helping them with the self presentation.

Among the popular presentational tools are pictures and status updates, which active users update quite often as it is one of the unwritten rules of Facebook to update them (John). Nevertheless, there are less obvious tools for self representation as for example memberships in Facebook groups, where the main purpose for being a member of the group is to show others what one stands for (see p. 34). Various applications as a mean for self presentation lost their meaning when they were moved from the spot light they had on the profile before (see p. 39). Users reported that their presentational power has weakened and there is no point having them anymore. An even less obvious presentational tool is the visible communication with others on the wall, where users presents who they talk to and what about.

I mentioned the creative constrains of Facebook when it comes to creating a digital presence, however there are other constrains concerning not only Facebook, but most of the

online environments. The computer mediated communication emphasizes on verbal and linguistic cues over less controllable nonverbal communication cues (Ellison et al., 2006) and therefore there are aspects of the communication as gestures, body language or for example the speed of speech that are not possible to reveal on Facebook. This aspect will be discussed in more detail in relation to the impression management.

Impression management

“Facebook user is an actor shaped by the environment and audience trying to provide performance consistent with his and her goals” (Fogg et al., 2008:154). I have already demonstrated how users employ impression management to “enhance” their digital presence in order to appear a certain way (see p. 30). To take a closer look at impression management and how it is being practiced on Facebook, one needs to understand the main principles underlining this behaviour offline. Erving Goffman is a researcher, who has established the term “impression management” in his work *The Presentation of Self in Everyday Life* (1959). Goffman explains that individuals are sending impressions (which can be understood as signals while communicating) and knowing that they are being observed make them change the behaviour and the impressions that they are sending (Goffman et al., 1997). To help us decide how to behave we often unconsciously ask “Who can see me, who can hear me?” “Who can I see, who can I hear?” (Meyrowitz, 1986:39). My respondents were clearly aware of their audience and the fact that there are people watching their actions. Marcus even compared this aspect of Facebook to the famous novel 1984: “It is like 1984, George Orwell...when everybody follows up on everybody all the time”

Even though the impressions that Goffman talks about are mainly based on face-to-face communication where non-verbal cues play an important role, the application of his ideas to the online world is possible. Other researchers used his ideas to explore the online world’s management of impressions (Ellison et al., 2006) and the principles seem to be the same just the tools for the presentation are different. The main difference is that: “Interactants in online environments experience [...] greater control over self-presentational behaviour in CMC³¹ [that] allows them to manage their online interactions more strategically” (Ellison et al., 2006:3). My respondents confirmed that they control what appears on their profiles by for example deleting or untagging pictures that they do not like. Goffman (1997) uses a theatrical terminology to illustrate how people act like “performers” once they become conscious about their audience. Facebook users often have hundreds of contacts that are following up on their

---

³¹ CMC stands for computer mediated communication

actions so there is no wonder that they are, consciously or not, “performing” a show for them. No other environment has ever given a non mediated person such a big audience that observes what they do on daily basis. As I demonstrate in my analysis some users love the spot light and happily share their everyday moments with a big audience (Maria), while others do not feel like they have the need to share their lives on Facebook and prefer to call their friends instead (Chris).

Another difference between the impression management as Goffman talks about and the one that is being practiced on Facebook is the lack of different social situation on social network sites. By that I mean that in the face-to-face behaviour one can perform a different act in different social situations depending on the social occasion and the personal relationship the people who interact have. However on Facebook, taking for example the status update, there is only one social situation a mass distributed short announcement that everyone receives. Even if the status update is directed to a specific group of receivers in form of an internal joke (Chris, John, Marcus) the message still arrives to the whole Facebook audience. As a result there is “news” on Facebook that is only understandable to a few people, although hundreds get to read it. This explains what users mentioned as annoying posts about someone’s personal problems (Rachel) or irrelevant status updates.

The question is what does the constant presence of audience do to the users and their own perception of themselves. Taking in consideration a girl like Maria, who likes to appear special and different than others or a young man like John who plays the entertainer on Facebook (See p. 30), one wonders if the everyday “performance” influences the real self perception. According to the theory: “...a performer can be fully taken in by his own act; he can be sincerely convinced that the impression of the reality which he stages is the real reality” (Goffman et al., 1997:95), which would mean that those who take their Facebook performance seriously believe that they are the “wannabes” as presented on their profiles. The users reported that the profiles reflect others personalities, which would mean that they accept the Facebook profile as a realistic presentation, however at the same time they admit that they strive for a certain image on Facebook.

Even without the classical tools for practicing impression management as for example gestures and body language, users of Facebook have tools to “perform” mostly through written comments and the choice of pictures they have on their profile. The motives to present who we are, are not anything new, however: “Facebook gives people a new way to express themselves, tapping into this fundamental human motivation” (Fogg et al., 2008:154). This new way to express ourselves seems to be affected by the same principles as human

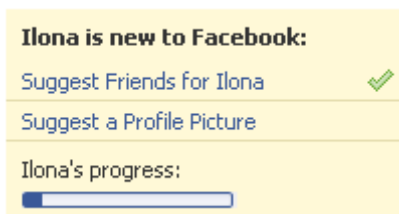
communication as viewed by Goffman in 1959. The main differences are the tools for one's self expression and the bigger size of audience. The result could be seen as an effortless self presentation, another argument supporting the fact that Facebook is a low investment society.

Social motives

As the name social network site suggests there is a strong connection to social motives on Facebook: "You want to have as many friends as possible and you also want to know all of them, that's kind of the most important" (Maria). All the mentioned social motives can be divided into three categories: integration, validation and connection.

Integration: Facebookalization

The term integration covers motives that are related to the feeling of belonging, the desire to be included and socialized within Facebook. The platform has its own socialization process where the newcomers are advised to go through several steps to get integrated, while other users should be helping them (Figure 11). First, it is the Facebook's technology that tries to motivate us to help the new person to feel 'like at home' by suggesting friends that they may know, profile picture they can use or commenting on their pictures and their status. These Facebook suggestions are helping to integrate a new member within the least possible time.

Figure 11 – Facebook's suggestions of how to include a new user

After, the integration process continues based on users' and their friends' actions. An example of an action that leads to the 'I belong' feeling is the membership in various Facebook groups. John talks about joining groups that have the same strange interests, which he was very pleased and surprised to find (see p. 34). The need to belong was among the important psychological principles when looking for persuasive patterns of Facebook applications (Fogg et al., 2008). It is a basic social human need which the Facebook community seems to be able to satisfy as there are endless possibilities of groups and pages that one can join with the ease of a click.

Shared identities, according to Joinson (2008), include organizing and joining events, joining groups and communicating with likeminded people. Thus, the term covers similar motivations as the need to belong. Since Facebook started as a college network and many users are current university students or alumni, the connection to one's university network also serves as an integrating factor and therefore Facebook organises friendships by 'network' (Fogg and Iizawa, 2008). Various needs to belong can be satisfied: the need to belong to a school group, the need to belong to a geographical group, the need to belong to a political group and or simply just the need to belong to Facebook. However, despite of the many possibilities to belong to some group, it didn't seem to be very important for my respondents and a membership in a group was seen as another tool for self presentation or just for fun. On the other hand, to belong to the Facebook community was important as most of my informants could not imagine cancelling their Facebook accounts. Belonging to the Facebook community satisfies certain social needs and: "If you haven't been on Facebook for a while you feel quite isolated" (Maria).

Integration also happens through the action of others as inviting us to join an event or a group. Invitations are perceived positively by the users: "There is no point in being part of the group, but maybe it is nice to be invited" (Marcus). However as mentioned earlier the relevancy of the invitations is also important as impersonal invitations for big parties (Chris) or irrelevant concerts (John) are just annoying. Marcus's 235 unanswered invitations illustrate that users do not try to belong to everything they are being invited to.

Interpersonal utility motivation is one of the main motivators for internet users and it includes the following: helping others, participating in discussions, showing others encouragement, belonging to a group, getting more points of view and telling others what to do (Papacharissi and Rubin, 2000). Some of these subcategories have been discussed earlier, but motives that mention helping others have not been covered yet. Facebook has not been mentioned by my informants as a serious support system in the sense of helping one another. Nevertheless, by posting 'social news' on Facebook the users provide their contacts with information, which can be used as social cues.

Validation: "Watch and learn"

Social comparison can be described as an activity on Facebook when the users are searching for social cues by watching others: "...you compare how others live to how you live...and see how they have developed compare to you" (Maria). By watching others one learns about their lives, tastes and the way they communicate and this information can be used to validate one's

own interests and life. Many popular applications are based on comparing our friends (see p. 38), social sneaking can be a silent search for social cues – “Watch and learn” (see p. 43) and feedback from friends can offer us with a social validation (see p. 46).

Feedback from users can also validate the actions and according to Fogg it is the one of the most important aspects of social networking: “Motivating friends to interact about shared content is the “holy grail” of social networking”(Fogg and Iizawa, 2008:43). Strangely enough, for my informants feedback was nice to get, but it wasn’t anything they would always expect. The explanation could be either that feedback is such a natural part of Facebook that users do not think about it as a separate action or perhaps it is just not so important after all. The norm of reciprocity should be a motivator for leaving feedback (see p.23) and it’s clearly present in actions as poking (see p.30) as well as the factor influencing the activity level of the platform: the more active you are, the more things happens on your Facebook (see p.51). Despite of the not very convincing attitude towards the importance of feedback from my informants, the technology tries to encourage the users to leave more feedback. In March 2009 the Facebook layout has been changed once again and one of the easily noticeable changes was the attempt to encourage people to comment by displaying the comment box along with the profile picture under our friends’ actions (Figure 12). The comment box has existed before; however it was not as highlighted as it is now. Users can from now on also click on “like”, showing again even more simplified way of leaving a feedback on the page that is based on low investment actions.

Figure 12 – The comment box that encourages the users to “Write a comment...” and the ‘like’ option

Connection: Intimacy with hundreds?

The term personal relationship is a classical media motive and means substitute companionship as well as a social utility (Katz et al., 1974). Users mentioned that Facebook is an addition to their social lives rather than a substitute for it: “It’s not anyhow a substitute for face-to-face contact” (John) and “It is not instead of communication outside of Facebook, it is in addition to it” (Maria). According to my data, Facebook doesn’t have the power to be a substitute for face-to-face contact, when the friends are available to meet. However when it comes to long distance friendships, Facebook is the only way to stay in touch (Maria, Kari).

The motive to be socially connected is the main idea of the social online networks. However, the recognition of the importance of “the need to be connected” has been identified already in 1974: “Mass communication is used by individuals to connect [...] themselves – via instrumental, affective, or integrative relations – with different kind of others”(Katz et al., 1974:23).The social connection (Joinson, 2008) is also one of the main motivators in Joinson’s research about Facebook. Users valued social aspects of Facebook as they help them maintain relationships, starting with close bounds with a girlfriend (John) to staying in touch with hundreds by watching their profiles. Despite of having 495 Facebook friends, Kari feels like she is picky in adding friends and that she knows everybody pretty well. Another paradox: she spends about 10 hours a day on Facebook, but after she also mentions that she is not like the others: “I don’t use my time to watch what my friends are up to; I go out and spend time with them” (Kari).

Joshua Meyrowitz analysed the change in the meaning of friendships after the establishment of television culture: “Viewers come to feel they ‘know’ the people they ‘meet’ on television in the same way as they know their friends...”(Meyrowitz, 1986:119). I am aware of the differences between comparing the relationships one creates with a public person on television and the more private connections within the Facebook community. Nevertheless, when people can feel like they know someone just from watching them on television, they can possibly feel that they are good friends with all their Facebook contacts. The motivation for a social connection is present, but a part of the socialization happens through watching and reading rather than actively communicating with everybody. Meyrowitz in his analysis uses the term para-social performer to describe a person who is via electronic media able to establish “intimacy with millions” (Meyrowitz, 1986). The same way, Facebook users’ social connections are motivated by creating “intimacy with hundreds”. Again, these intimacies are not the same, as there are several analogical differences similar to the arguments about the social information (see p. 52). The low investment society on Facebook enables to have a relationship with many through watching, as Kari explains this advantage: “It is very social because [in real life] you cannot be with all your friends at the same time”.

The individual on Facebook gets integrated by interacting with their friends with the help of technology. If one follows the hints correctly and regularly answers: “What are you doing right now?” as well as publishes content and often comments on other’s actions, than this person is a fully integrated Facebooker. And once again, it is just so easy: “It s easier to get in touch with people on Facebook than by cell phone or email that I wouldn’t bother” (Maria).

Facebook connects you with people that you would otherwise not have contact with (Maria, Rachel, Marcus). The possibility to reconnect with your friends is recognized: “Meet your old friends: I think I wouldn’t have met them otherwise, to many you are not so close to, but you only look at Facebook a bit, actually without a meaning...maximum is *How is it going?*” (Marcus). Marcus concludes that it is actually meaningless to be in touch with people that you would never send an email to or pick up a phone and call. Moreover, staying in touch by watching can result in a change of communication habits: “People ask each other less how they are doing, because they can just go in and see” (Rachel). This shows how social sneaking effects real life interaction: “I know much more about people that I don’t know than I knew before...” (Rachel).

In addition, the fact that we can watch pictures of people we don’t know without them knowing creates new social situations. Most of my informants mentioned that they knew a person only from Facebook and then met them in a real life situation: “I see people down town that I have never met, but I have seen them on Facebook” (Maria). Basically users can be familiar with other users’ family pictures without ever talking to each other. As Rachel explains that you meet people: “...already with the Facebook package! I would definitely not know so much about [my boyfriend’s] ex girlfriend if it wouldn’t be for Facebook.” Marcus describes how a second date with a person can be: “I know who your friends are, your interests, and what you did in your life...” and he thinks it is crazy way to get to know a person. Chris thinks that Facebook works as a best contact after you meet someone: “...it is easier to remember their name, than to remember their email address” and “if you don’t find them on Facebook than it is something strange!” (Chris).

VI. Conclusions

So, how and why do people use Facebook? Considering my informants, they use it regularly, logging in several times a day, hunted by the need to check. The platform is also used as a routine break that is motivated by boredom or escape from other online duties.

The need to check seems to be motivated by the desire to see if “something happened”. This social news motivates users to come back and follow on their friends’ actions. The secret of staying up to date with hundreds of friends is social sneaking. This silent passive communication seems to be driven by curiosity as well as the desire to know “what’s up” with others. It can be seen as a participatory surveillance, where the users are not only being observed, but they also observe others. The users are the celebrities and by sneaking around they can compare their lives to others and validate their own values. No wonder that social sneaking is a common and a very popular activity on Facebook as it gratifies all four categories of motives. It is *entertaining* to browse news about friends; it is *social*, because it allows the users to stay in touch; it is *personal* as the users seek validation of their values, and finally it is also an *informational* channel for social news. The Facebook concept, together with the technology has managed to provide the users with an activity that can gratify all the possible categories of motives at the same time and that makes the social sneaking unique.

Social news is not only sought by users, but also created by them. The desire to share information with the Facebook audience seems to depend on the personality and the amount of attention one likes to receive. Creating social news can also be motivated by the aspiration to create a digital presentation of oneself. Facebook provides many tools for self presentation. Several Facebook features that would be expected to have a different primary purpose were reported as tools for self presentation (e.g.: memberships in the groups). Users are aware of their audience and some practice impression management in order to appear a certain way for their friends. The possibility to delete or add content from profiles gives the users the tools to easily influence their digital image. The self presentation with the possibility of feedback from our peers serves as a social validation.

The last finding may seem banal, but it is in fact essential for a successful social online community. To participate is just so easy. Low time and low effort investment is enough to be able to enjoy all the benefits of the online society.

Theoretical contributions

So which motives are important for Facebook use? Figure 12 is a reminder of the uses and gratifications motives based on the previous research, while Figure 13 shows the results of my study, the Facebook motives that consists of: the most relevant uses and gratifications motives, important psychological principles and the empirical findings.

Diversion	Social	Personal	Informational
pass time	connection	identity	surveillance
convenience	interpersonal utility	status updating	social network surfing
entertainment	shared identities		social investigation
	personal relationship integration		information seeking
			content

Figure 13 - The original uses and gratifications motives fusion

Diversion	Social	Personal	Informational
pass time	integration	self presentation	information seeking
convenience	validation	impression management	social sneaking
social entertainment	connection		information sharing

 Valid U&G motives
 Psychological princ.
 Results of empiri

Figure 14 – The Facebook motives (U&G motives + psychological principles + empirical results)

Uses and gratifications proved to be a useful perspective, despite of the fact that the users were not always fully aware of their motivations. However, by examining each feature of Facebook separately I have gained a good insight in which motives are important. In order to explore motivations even better, more knowledge of psychology would be needed as terms as voyeurism and exhibitionism seem to be relevant to some of the behaviour on Facebook.

The division of the motives into the four categories is helpful; although the boundaries among the categories are sometimes blurry. Most of the uses and gratifications motives were found applicable, yet their meanings have changed. Some of the psychological principles should be placed among the motives as they apply not only for Facebook applications (Fogg et al., 2008), but also for the overall Facebook concept. Based on the empirical material, self presentation, social sneaking and information sharing are important motivations that need to be considered.

Facebook is not associated as a classical entertainment as for example playing games. When an activity was mentioned as fun, it was in connection with other motives as watching pictures to stay in touch with friends. The motive should perhaps be called social

entertainment, but more research is needed to explore the kind of entertainment that Facebook provides. The motive of pass time is present, but limited to the time when one is already online. Simplicity is an essential motivation and it can be placed with in the convenience motive as suggested by Papacharissi and Rubin (2000).

Three social motives seem to matter on Facebook: integration (McQuail, 1987), validation (Fogg et al., 2008) and connection (Joinson, 2008). Need to belong is easy to satisfy on Facebook, but it seems that the most important is to belong to the Facebook community rather than to specific groups. The Facebook technology and friends help with the Facebookalization, the integration process to the platform.

An essential personal motive is self presentation and it seems to be a better term than personal identity (McQuail et al., 1972). Even though, the terms are related, self presentation is what the users themselves describe and name. Facebook gives the users an opportunity to practice an impression management and some users' actions are motivated by it.

My contribution to the informational motives is adding the information sharing to the category. The need to share is what makes Facebook work; some people have to be sharing so the others have something to look at. Social sneaking is placed in this category, even though it could also be part of the other categories and it sums up what social network surfing and social investigation described earlier (Joinson, 2008).

Technology

Naturally, technology plays an important role in the way people use Facebook. It provides them with an easy immediate access to constantly up to date "social news". It stores profiles and pictures of millions and makes social sneaking possible. It quickly informs the users about their friends' actions and it makes the participation easy. However, no evidence was found to claim that Facebook persuades and changes the users behaviour as the persuasive technology believes: "The Facebook service is designed to persuade users to take a quick action with pointed outcomes" (Fogg and Iizawa, 2008). I must agree with "quick action" as an important term, which however in my opinion, indicates the simplicity of the service rather than its persuasive power. Most of the points that Fogg uses to prove the persuasion power (Fogg and Iizawa, 2008, Fogg et al., 2008) can also be seen as simply doing a good job in organizing and informing the users. As Mark Zuckerberg, the founder of Facebook, reveals his secret for building a successful online community: "You don't start communities. Communities already exist. They're already doing what they want to do. The question [...] is how [to] help them do that better" (Jarvis, 2009:48). The secret, seems to be an "elegant

organization” (Jarvis, 2009) that does not try to change our behaviour, but rather become incorporated in what we already do with the aim to make it easier for us.

On the other hand, the psychological explanations that Fogg (2008) uses to explain how the technology persuades us seem to be relevant motives for the use of Facebook. However, these psychological principles would most likely be valid for any human social interaction and are not necessarily only connected to technology. The need to belong, the principle of reciprocity, the impression management and the social comparison and validation have been important motivators for people long before modern technology. Facebook is a platform where these motivations and desires can be satisfied, but most likely coexist with other offline social situations that are doing the same. Therefore, it is perhaps not so surprising that Facebook is designed the way that these basic human motivations are possible to gratify, as they are important for any social interaction.

Facebook versus television

With no original intention to compare these two media, interesting similarities and differences emerged through out the thesis. Both channels are sources of information and contribute to the debate about the blurring boundaries between private and public. Television’s main information is about the world and societies, with social information in addition to it. Facebook’s main information is the social one. Social information on television is dense (e.g.: gestures, voice, body languages) and concerns public figures. As opposed to Facebook where social information is rather flat (written words and photos), but with known people as objects. According to Meyrowitz television creates the feeling of “intimacy with millions” and I suggest that Facebook creates “intimacy with hundreds”. These intimacies are however not the same, as one is based on the more emotional social information about “strangers” and the other one is based on reading about and watching one’s friends.

The motivation to log on to Facebook can be to follow up on friends stories, similar as to following up on a television series to know what will happen next. “Today’s television serials follow the model of radio serials which in turn follow the model of the stories serialized in nineteenth-century magazines” (Briggs and Burke, 2002:2) and today’s Facebook stories about friends follow the model of television series.

Strangely enough, Facebook users were more passive than I would expect from participation at social network site. Since observing seems to be the most popular activity on Facebook, it becomes problematic to call Facebook (Internet) for active medium as oppose to television as passive one.

Broader discussion

Many speculations have been made about the impact of social media on an individual: “Social network sites risk infantilising the mid-21st century mind, leaving it characterised by short attention spans, sensationalism, inability to empathise and a shaky sense of identity” (Wintour, 2009). Nevertheless, no scientific research has been conducted in order to find out more about how Facebook affects its users. My research introduces why and how Facebook is used and can be used as a starting point for further research as for example examination of the gratifications that users receive. Social sneaking deserves more academic attention as for example comparing this passive social investigation with face-to-face interaction. An interesting continuation of this thesis can be about how Facebook fits in the “offline” social life.

People’s social interactions are influenced by the available communication tool. Long ago, the only communication was through a physical interaction. Then invention of writing allowed communicating by written signs. With the increasing level of literacy and more modern inventions, in 1869 first postcard was sent. Soon after, the first telephone transmission was completed and one hundred years later cell phones arrived. People could now stay in touch by calling and sending sms to each other. In 1972 the first email was sent and during the commercialization of the Internet in the 90’s, people adopted to the online environment and the started to enjoy online communication (Briggs and Burke, 2002). In 2004 Facebook has arrived and people are now staying in touch by watching. The development of the communication technology makes it possible for us to stay in touch with more and more people and the focus in todays society seems to be the on quantity of the contacts rather than on the quality. My findings suggest, that the necessary investment required for staying in touch with people is getting smaller and smaller while the net of our ‘friends’ is getting larger and larger. However the question remains: Do we prefer to spend several hours following up on people we hardly know, than going for a coffee with a real friend?

Facebook and other social networks, effect the way we think about relationships since the active interaction between individuals is often limited to watching each other, rather than actively communicating. The Facebook’s low investment society provides an “easy” environment, which can result in simplified social interactions: “friends” or delete, party? – yes, no, maybe. Users can delete whatever they want on Facebook, but the social skills that people adopt on the platform, would not be possible in the real life interaction. We cannot always click on delete, when we do not like something or someone.

VI. References

- Albrechtslund, Anders (2008) Online Social Networking as Participatory Surveillance. *First Monday*.
- Baumeister, Roy F. & Leary, Mark R. (1995) The need to belong: Desire for interpersonal attachments as a fundamental human motivation. *Psychological Bulletin*, 117, 497-529.
- Berger, Arthur Asa (2000) *Media and communication research methods: an introduction to qualitative and quantitative approaches*, Thousand Oaks, Calif., Sage Publications.
- boyd, danah (2007a) Why Youth (Heart) Social Network Sites: The Role of Networked Publics in Teenage Social Life. *The John D. and Catherine T. MacArthur Foundation Series on Digital Media and Learning*, -, 119-142.
- boyd, danah (2007b) Social Network Sites: Public, Private, or What? *Knowledge Tree - An e-Journal of Learning Innovation*.
- boyd, danah m. & Ellison, Nicole B. (2007) Social network sites: Definition, history, and scholarship. *Journal of Computer-Mediated Communication*.
- Briggs, Asa & Burke, Peter (2002) *A social history of the media: from Gutenberg to the internet*, Cambridge, Polity Press.
- Brooker, Will & Jermyn, Deborah (2003) *The Audience studies reader*, London, Routledge.
- Cliff, A. C. Lampe, Nicole, Ellison & Charles, Steinfield (2007) A familiar face(book): profile elements as signals in an online social network. *Proceedings of the SIGCHI conference on Human factors in computing systems*. San Jose, California, USA, ACM.
- Cliff, Lampe, Nicole, Ellison & Charles, Steinfield (2006) A face(book) in the crowd: social Searching vs. social browsing. *Proceedings of the 2006 20th anniversary conference on Computer supported cooperative work*. Banff, Alberta, Canada, ACM.
- Creswell, John W. (2003) *Research design: qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*, Thousand Oaks, Calif., Sage Publications.
- Eighmey, John & McCord, Lola (1998) Adding Value in the Information Age: Uses and Gratifications of Sites on the World Wide Web. *Journal of business research*. New York, Elsevier Science Inc.
- Elliott, Philip (1974) Uses and Gratifications Research: A Critique and a Sociological Alternative. In Blumler, Jay G. & Katz, Elihu (Eds.) *The Uses of Mass Communications*. Beverly Hills/London, Sage Publications.
- Ellison, Nicole B., Heino, Rebecca & Gibbs, Jennifer (2006) Managing Impressions Online: Self-Presentation Processes in the Online Dating Environment. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 11, 25.
- Ericsson, K. Anders & Simon, Herbert A. (1993) *Protocol analysis: verbal reports as data*, Cambridge, Mass., MIT Press.

- Fogg, B. J. (2003) *Persuasive technology: using computers to change what we think and do*, Amsterdam, Morgan Kaufmann.
- Fogg, B. J. & Iizawa, Daisuke (2008) Online Persuasion in Facebook and Mixi: A Cross-Cultural Comparison. *Lecture Notes in Computer Science*. Springer Berlin / Heidelberg.
- Fogg, B. J., Weiksner, Michael G. & Xingxin, Liu (2008) Six Patterns for Persuasion in Online Social Networks. *Lecture Notes in Computer Science*. Springer Berlin / Heidelberg.
- Goffman, Erving, Lemert, Charles & Branaman, Ann (1997) *The Goffman reader*, Malden, Mass., Blackwell.
- Gouldner, Alvin W. (1960) The Norm of Reciprocity: A Preliminary Statement. *American Sociological Review*, 25, 161-178.
- Haridakis, Paul M. & Whitmore, Evonne H. (2006) Understanding Electronic Media Audiences: The Pioneering Research of Alan M. Rubin. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 50, 766-774.
- Hogg, Michael A. & Vaughan, Graham M. (2008) *Social psychology*, Harlow, Pearson, Prentice Hall.
- Howard, Philip N. (2003) Embedded Media: Who We Know, What We Know, and Society Online. In Howard, Philip N. & Jones, Steve (Eds.) *Society Online: The Internet in Context*. Thousand Oaks, CA, Sage Press.
- Jarvis, Jeff (2009) *What would Google do?*, New York, NY, Collins Business.
- Jindrisek, Tomas (2009) Facebook: rozvod v primem prenosu aneb jak v Cechach vyrabime velkeho bratra. *Lupa.cz*. Praha.
- Joinson, Adam (2008) 'Looking at', 'Looking up', or 'Keeping up with' People-Motives and Uses of Facebook.
- Katz, Elihu, Blumler, Jay G. & Gurevitch, Michael (1974) Utilization of Mass Communication by the Individual. In Blumler, Jay G. & Katz, Elihu (Eds.) *The Uses of Mass Communication*. Beverly Hills/London, Sage publications.
- Kjeldsen, Jens (2006) *Retorikk i vår tid: en innføring i moderne retorisk teori*, Oslo, Spartacus.
- Korsgaard, Haakon & Lervik, Marianne (2008) Kvalitativ undersøkelse "Nye nettfenomener". In kommunikasjon, Institutt for medier og (Ed.), TNS Gallup Kvalitativt Analysecenter.
- Koskela, Hille (2004) Webcams, TV Shows and Mobile phones: Empowering Exhibitionism. *Surveillance & Society*, 2, 199-215.
- Lasswell, Harold (1948) The Structure and Function of Communication in Society. In Bryson, Lyman (Ed.) *The Communication of Ideas*. New York and London, Harper & Brothers.

- McQuail, Denis (1987) *Mass Communication Theory: An Introduction*, Second edition, London, Sage.
- McQuail, Denis (1994) *Mass Communication Theory: An Introduction*, Third edition, London, Sage.
- McQuail, Denis, Blumler, Jay G. & Brown, J. R. (1972) The Television Audience: A Revised Perspective. In McQuail, Denis (Ed.) *Sociology of Mass Communications*. Harmondsworth, Penguin Books.
- Meyrowitz, Joshua (1986) *No sense of place: the impact of electronic media on social behavior*, New York, Oxford University Press.
- Nielsen, Jakob (2006) Participation Inequality: Encouraging More Users to Contribute. *Alertbox*. useit.com.
- Papacharissi, Zizi & Rubin, Alan M. (2000) Predictors of Internet Use. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*.
- Pass, Nadja (2008) Facebook Updates retorik. *Kommunikationsforum.dk*.
- Rasmussen, Terje (2008) *Nettverksformelen: hvordan det sosiale livet henger sammen*, [Oslo], Unipub.
- Rayburn, J. D. & Palmgreen, P. (1984) Merging uses and gratifications and expectancy-value theory. *Communication research*, 11, 537.
- Rosengren, Karl Erik (1974) Uses and Gratifications: A Paradigm Outline. In Blumler, Jay G. & Katz, Elihu (Eds.) *The Uses of Mass Communication*. Beverly Hills/London, Sage publications.
- Rubin, Alan M. (1994) Media uses and effects: A uses-and-gratifications perspective. In Bryant, J. & Zillmann, D. (Eds.) *Media Effects: Advances in theory and research*. Hillsdale, NJ, Erlbaum.
- Ruggiero, Thomas E. (2000) Uses and Gratifications Theory in the 21st Century. *Mass Communication and Society*, 3, 3 - 37.
- Raacke, John & Bonds-Raacke, Jennifer (2008) My Space and Facebook: Applying the Uses and Gratifications Theory to Exploring Friend-Networking Sites. *CyberPsychology & Behavior*, Volume 11, 169 - 174.
- Schrøder, Kim (2003) *Researching audiences*, London, Arnold.
- Shoemaker, P. J. Pamela (1996) Hardwired for news: using biological and cultural evolution to explain the surveillance function. *Journal of communication*, 46, 32-47.
- Solhjell, Bård Vegar (2009) Er Twitter meningsfylt? *Bergens Tidende* Bergen.

- Storsul, Tanja, et al. (2008) Nye Nettfenomener - Staten of delekulturen. In utdanning, Forsknings- og kompetansenettverk for IT i (Ed.) Oslo, Institutt for Medier og Kommunikasjon.
- Swanson, David L. (1977) The Uses and Misuses of Uses and Gratifications *Human Communication Research*, 3, 214-221.
- Tancer, Bill (2009) *Click: What We Do Online and Why it Matters?*, London, HarperCollins Publishers.
- Tribble, Ivan (2005) Bloggers need not apply. *Chrinicle of Higher Education*.
- Wintour, Patrick (2009) Facebook and Bebo risk 'infantilising' the human mind. *guardien.co.uk*. London.

VII. Appendix

Interview guide

In Norwegian.

Info til informanten:

- 1) Informasjon om min oppgave, forklarer hva jeg prøve å finne ut og hvorfor.
- 2) Informasjon om intervjuet, lengde etc.
- 3) Konfidensiell – skal bruke data, men ikke identitet (navn), spør om samtykke for å delta og forklarer anonymitet.
- 4) Instruksjon: Det finnes ikke en riktig svar...

Strukturen:

- 1) cirka 15 minutter – verbal protokoll – bruk av Facebook mens informant snakker høyt og kommenterer alt man gjør...
- 2) cirka 50 minutter intervjuet

Personal informasjon:

Alder:

Kjønn:

Sivil status:

Jobb:

Protokoll:

Nå skal du bruke din Facebook, på hvilke måte du vil (som en vanlig session), mens du sier alt som "crosses your mind" - hva du gjør og hvorfor, prøv å snakke uten pause, ikke tenk så mye om hva du skal si...

General:

Når har du først begynt på Facebook? Hvorfor?

Hvor mye tid bruker du på Facebook per dag? Uke? Er det mer eller mindre enn du tror er normal?

Hvor ofte logger du inn per dag?

Hva motiverer deg å logge inn flere ganger per dag?

Er du pålogget heller oftere men kortere tid eller ikke så ofte, men bruker mer tid pålogget?

Hvor mange venner har du på Facebook?

Hvor bruker du vanligvis Facebook?

Pleier du å være alene eller med andre mens du bruker Facebook?

Hva liker/ikke liker med Facebook?

Beskriv din typisk besøk på Facebook...Hva gjør du og hvorfor?

Aktiv:

Hvordan du kommunisere på Facebook? Chat? Privat melding? Wall post?

Hvorfor velger du den formen av kommunikasjonen? Hvilken er god for hva?

Hva om flirting? Skjer det mye?

Profil – hvordan du oppdatere den og hvor ofte? Hva er vits med oppdatering av profil? Liker du når dine venner oppdaterer profilene deres? Hvorfor?

Posting – hva om det? Poster du forskjellige ting? Bilder? Videoer? Musikk?

Hvorfor poster du personale bilder? Liker du å få tilbakemelding på dine poster? Tenker du på folk som skal se bildene (i.e.: eks kjæreste ser bilde av din ny kjære?) Uploader du alle bildene du har er velger du bare noen? Hvordan velger du?

Tagging?

Events? Har du organisert en event gjennom Facebook før? Får du invitasjoner til fester gjennom Facebook? Føler du at Facebook er en god måte å gi beskjed om parties og slike? Hvis du planlegger en fest vil du bruke FB? Hvorfor ja eller nei?

Hva om **kommentarer** av status oppdatering, nye bilder...?

Forventer du kommentarer på dine posts? Hva er god og hva er dårlig med dem?

Hvordan føler du om komplimenter/dårlig tilbakemeldinger?

Hva om **applikasjoner**? Hva er det?

Hvorfor legger du til en ny applikasjon? Deler du dine applikasjoner med andre? Hva er din mest populære applikasjonen og hvorfor? Hvis du kunne velge å beholde bare 3 app. Hvilke ville du velge? Hvorfor?

Forventer du forskjellige tilfredsstillelse fra forskjellige applikasjoner?

Facebook **grupper**?

Passiv:

Hva er mest gøy å se på på Facebook? Hvorfor?

Hva liker du å lese på FB? Hvorfor?

Sjekker du alle profiler av alle dine venner?

Hvordan det føles?

Har du noen gang funnet noe som du ikke likte?

Hva om sjekking profiler og bilder av de som ikke du kjenner så godt? Hvordan det føler – browse gjennom personelle bilder og meldinger som er egentlig ikke bare for deg?

Føler du av og til at du sniker inn noen sitt privatliv?

Hva motiverer deg å gjøre det? Hva får du ut av det?

Syns du at mange sjekker din profil?

Hvordan du føler om det? Er du bevisst på ditt publikum?

Hvor lenge tror du at du kunne surfe på FB uten å delta aktivt?

Tenker du om selv som mer aktiv eller passiv bruker av Facebook?

Hva gleder du deg til når det var lenge siden du har sjekket på Facebook? Kan noe skuffe deg?

Kan du forestille kansellere din Facebook konto? Hva vil du savne?

Er det viktig å ha Facebook i dag? Hvorfor?

Hva kan bli en god erstatning for Facebook? Ikke noe online...

Finnes det noe unik med FB som er bare mulig der?

Snakker du om FB når du er offline? Får du kommenter offline på din FB?

Hvordan det føles å bruke FB ofte? Hvordan det føles når det er ingen akses to FB?

Hva kan FB være god til?

Er det noe mer du vil kommentere?

Takk for intervjuet.

Interviews

Kari: Alder: 17, Kjønn: jente, Status: singel, Student

Bursdag – skriver melding, mange som har bursdag, i går var det ingen, ser litt på bilde og sånn... kan ikke skrive kommentarer på bilder, jeg gjør det av og til, after ski lenge siden, kommenterer, det er litt sosial det er greit å vite hva folk driver med, ”neeeeee – omg” – (bilder av venner, to som ikke er sammen – men er veldig gode venner), fb gruppe – Kos 09, jeg har lyst å reise snart, blander gjennom bilder fra Miami – kommenterer på bilder ”det er så morsomt dette i hvert fall” – jeg var på besøk der en gang... ler og ler – og har er det så trist – venninne som har døde, veldig mange var nær til henne---så klikker jeg på meg selv – jeg hater å ha så masse ting på veggen, jeg syns at det er så irriterende... jeg pleier å slette alt, men jeg har ikke gjort det på en stund, jeg syns at det er så grusomt og ha så mye på veggen

45 online friends – så begynner å chate – en venninne som jeg jobber med

Status oppdatering – jeg har den blank, jeg hater når det blir rutet til, det er greit med statusen, men det blir så mye på og det irriterer meg

Inboksen – invotasjon for Hot and Sweet party

Og da har jeg egentlig sjekket alt

L: Når har du først begynt å bruke FB?

K: Da var jeg i 10 klasse, jeg går i andre nå så det var cirka 2 år siden...

L: Det var ganske tidlig...

K: Ja det var en venninne som har laget den for meg...

L: Hvorfor...

K: Ja det var venninne hun ville at jeg få facebook, så jeg var ja da greit....

L: Hvor mye tid bruker du på FB?

K: Det tror ikke jeg kan svare på...

L: Ja... du kan tenke fe i går... en typisk dag på FB

K: Jeg ville har sagt at jeg er inne på FB hele tiden på skolen, kanskje ikke inne å sjekke med jeg er i hvert fall in på, også jeg logger meg på når jeg er hjemme også... ikke at jeg ser, men jeg er på... Vil du at jeg tar den tid med også?

L: Ja... hvis du er på skolen da er det hvor mange timer kanskje?

K: Kvant over 8 til kvart på 4... jeg ville har sagt at jeg er på den hele tiden ens jeg er våken.

Ikke på trening.

Kanskje 10 time totalt

L: Hvor mange ganger syns du at du logger inn? In og ut og in og ut...

K: 5 ganger kanskje

L: Så den tid du gjøre noe på FB, den aktiv tid, ikke bare pålloget...

K: Kanskje en time totalt.

L: Hva motivere deg å logge inn hver gang?

K: Ser hva som har skjedd, hvis det er noe nytt, kommenterer på bilder og ser på bilder, ser hva alle venner holder på med, fordi jeg er ikke med alle venner samtidig

L: Så det er mest...?

K: Det er veldig sosialt.

L: Hvor mange venner har du?

K: Det må jeg sjekke, det er ikke akkurat at jeg teller, jeg vet det er folk som gjør det...495

L: Syns du at det er mye eller er det normalt...?

K: Jeg ville si at det er vanlig...kjenner mange som er opp i tusen liksom, men det er ikke de nærmeste, det mange bekjente der i tillegg.

L: Hvor bruker du vanligvis Facebook?

K: På skolen og hjemme også hvis jeg er hos venn så kan være jeg logger meg på

L: Pleier du å være alene eller med andre mens du er på FB?

K: Det er alt, det kan være sammen med venner eller alene hjemme eller på skolen – kan du sjekker sånn og sånn og sånn..

L: Så dere kjenner ting sammen...bla bla

K: Ellers er det at jeg er på pcen min og noen kommer kan du logge på min jeg å sjekke noe

L: Hva liker du ed FB?

K: Haha – egentlig så går FB meg på nervene, fordi man er så aktiv og man er så avhengig på en måte, men hva jeg liker at det er sosialt, jeg har mange venner, men jeg får ikke vært med alle sammen hele tiden, jeg har mange jobber, så det er litt greit og vite hva de holde på med og snakke sammen, det kan man gjøre gjennom inboksen eller chaten eller bare på veggen og spør hei hvordan går det av og til...

L: Hva du ikke liker på Fb?

K: Det er den avhengigheten, hvis jeg ikke har vært der en dag, hvis jeg ikke har tilgang til internettet så tenker jeg nå må jeg inn og sjekker og det er irriterende

L: Hva er det som det gjør at du må bare sjekke?

K: Nei... jeg er der å se notifications, hva for noe gøy kan det være, hvis det kan være noe innlegg for noe party greier eller hvis noen har lagt deg til, eller hva som virkelig få meg å sjekke...vet ikke, jeg tror nå er jeg bare så vant til det, det er bare en vane til å gå inne...

L: Hvordan du kommunisere der? Chaten eller privat melding eller wall?

K: jeg bruker alt sammen, men jeg bruker msn til chaten

L: Føler du at det er forskjell mellom meldingen på veggen og chaten, eller er de forskjellige formene gode til? Når du velger å kommunisere på den eller annen måte.

K: Ja, det kommer helt på hva er tema, hvis det er noe personlig eller privat vil man jo selvfølgelig på inboks, fordi der kan ikke alle se, hvis det er noe random, noe som ikke så viktig så kan man så kan det skrives på wall, men hvis det er noe, hvis du vil bare snakke med person aktiv så er det på chaten.

L: Hva om flirting på FB?

K: ooh, nei...det ville jeg sagt på telefon, jeg bruker ikke så mye FB til det...eller kanskje på inboksen også, fordi det er litt personlig på en møte, eller personlig personlig, folk vet hvis du holder på med det, det kanskje dum å snakke sånn, så det går ikke å bruke wallen.

L: Hvis vi skal snakke litt mer om profilen din...hvordan du oppdaterer den?

K: Jeg bytter aldri på statusen, jeg orker ikke det.

L: Hvorfor?

K: For det første, jeg har ikke grunn til det. ☺ eller jeg syns det ser sikkert råde til og er det så unødvendig, K. spiser, K. har så fin dag eller K...jeg syns at det er så tight på en måte. Ellers...jeg oppdatere aldri profil min, kanskje jeg bytter en bilde av og til og det er ikke at jeg legger bilder av meg selv der, jeg har gjort det en gang, det var fordi jeg har vært hos venner og de var kan ikke du legg ut bildene, kan ikke du legg ut bildene?...jojo greit det, det er den eneste gang jeg har gjorde det...så laget en album. Ellers oppdaterer jeg ALDRI profilen, kanskje det er ikke det mest gøy?...hihi

L: Men hva om de andre? Er det mange som oppdaterer profilen?

K: Ja, hele tiden, det er mange so gjør det, jeg kjenner mange som ta bilde hele tiden og legger de ut på FB, de som skriver hver eneste sekund hva de gjør, hvis de kjeder seg eller er på skolen eller har...det er mange som bruker den mye mer aktiv for å si det sånn.

L: Hvorfor du syns at de liker å gjøre det – å oppdatere hele tida?

K: Jeg vet ikke. De gjør fordi de kanskje føler at de har behov for det at de vil la folk vite hva de holder på med. Det er spors hvis du er person som er privat eller hvis du er person som er sikkert ut der og hvis du er ut av den så det er sånn at du skriver mer på wall du...

L: Men dette med å tenke at alt som er der er tilgjengelig til alle dine ”venner” hvordan et føles? Tenker du av og til at du har noe publikum? Eller tenker du hvem skal lese dette, hvem skal se dette?

K: Akkurat dette bryr jeg ikke så mye om. Jeg er hvem jeg er og hvis ikke folk liker det så kan de velge å ikke ha meg som venn da. Jeg er også veldig nøy med hvem jeg legger til, jeg kunne hatt mange flere, du har alle sånne gamle turkyske menn som legger deg til...hahaha...og det er ikke så hyggelig...ja det var en fra Bangladesh i dag som ville legger meg til og jeg var oj...Så jeg er veldig bevisst hvem jeg legger til.

L: Ja, men for eksempel hvis du skriver på wall til noen, tenker du at noen skal lese det?

K: Ja det er mange som leser det, men akkurat det bryr jeg ikke så mye om. Hvis det er noe personlig som jeg ikke vil at andre skal lese så går jeg inn og skriver det på inboksen istedenfor.

L: Men med posting av forskjellige ting, musikk, video, bilder...?

K: Ja det går jeg in og ser hvis det er noe interessant, men jeg ligger ikke noe meg selv.

L: Gjør ikke du det?

K: Som video - for det første, jeg går ikke rundt med video kamera hele tiden og filmer alt, eller på telefon og filmer hva noen sier og hva noen gjør i dumme situasjon...og for det andre, jeg... jeg hater når det blir roten, jeg hater hvis det er alt for mye på...så hvis det er bildene mine så jeg går hele tiden og fjerner taggene fordi jeg hater å ha alt for mye på.

L: Så du fjerner taggene av dine egne bilder?

K: Ja ofte.

L: Hvorfor det?

K: Fordi jeg blir lei av mine bilder...det er også video av meg, men jeg fjerner taggen på den, fordi jeg vil ikke ha det.

L: Men hvorfor?

K: Hvorfor? Jeg har aldri tenkt på det... jeg syns ikke at det er koselig å ha dumme situasjoner av seg selv på Facebook, jeg hadde drukket og hadde plum på meg av og til og jeg syns ikke at det er så morsomt å bli minnet på det der.

L: Så det er noe innhold der som du ikke vil at andre ser så ofte.

K: Nei.

L: Så hvis sånne ting kommer da sletter du bare tagg...

K: Ja

L: Men kan ikke slette det helt sant?

K: Nei men da kan jeg si til den person som har lagt det ut – bare fjern det, det er ikke noe gøy..

L: Er det ofte at du snakker med venner om å fjerne noe?

K: Ja...haha...ofte på bilder hvis det er noe.

L: Hvis du legger ut bilder av deg selv liker du hvis folk gi deg tilbakemelding og kommentarer på dem?

K: Det er spors hva kommentarer er hvis det er noe sånn ”herre gud det er...” så er ikke det så veldig koselig, men hvis det er noe sånn – oh du er så søtt...men det må ikke være for mye ...uf...Ja men bildene kan jo også brukes aktiv til å skriver ting – men det blir kanskje en stund etter bilde har blitt tatt, ”oh det var så koselig den kveld vi gikk ut og spiste middag sammen, vi må gjøre det igjen” – ja så jeg vil si at jeg bruker mine bilder aktiv til sånn, jeg kommenter ofte på bilde og sånn.

L: Men syns du at det er ”fair” at alle legger ut mange bilder, mens du gjør det ikke så mye. Hvis alle blir som deg blir ikke det så mye på Facebook...hihi

K: ☺ Det er veldig sant...men jeg har nok å se på og andre folk har også nok å se på...jo kanskje jeg burde...hihi...men jeg har ikke noe behov for å ha masse bilder på, og jeg er veldig mye med venner fra før da så, så venner mine de huske ...i stedet jeg alltid må inn og snakker om de bilder eller som sånn er der...

L: Tagging...snakk litt mer om det du av og til slette tagg ...og vis du tagge andre...

K: Ja hvis det er bilder som har kommet på FB og er ikke tagget så det kan være at jeg går inn og hjelper litt. Det er spors om hvor ...er de. Fordi jeg har opplevd det meg selv den ene gangen og det er så kjedelig møtte å tagge hver eneste bilde, det hater jeg...Så kanskje hvis de andre har ikke fått så mye tid å gjøre det så tagge jeg den person som jeg kjenner veldig godt på bilde.

L: Hvorfor?

K: For å kommentere på bilde og hvis det har blitt en stund, så kanskje ”oh..jeg skulle har vært med der”

L: Så det er av og til hvis du ser bildene av noe ”sosial happening” kanskje at du har ikke vært invitert til...eller...noe på Facebook som kanskje ikke er så behaglig – for eksempel noen du liker på bilde med en ny kjæreste...Ja party du var ikke invitert til – så finner du dette fra FB. Har det skjedd?

K: Jo, nå har jeg som sagt ikke noen gutter på g...., jeg har egentlig var litt kjedelig for tiden, jeg jobber kjempe mye, men jeg er som sagt veldig god vennen med folk...ja men selvfølgelig hvis du har vært sammen med noen og du ser den gutten sammen med annen jente det er ikke så veldig koselig akkurat, hvis det er ikke så god venn og sånn, så er det uuh hva du holde på med og sånn. Angående party, jo det hadde skjedd par ganger hvis det var noe klasser greier og jeg har ikke gått, jeg ikke orket, også ser du etterpå at kanskje jeg skulle har vært der allikevel...jeg har jo veldig mange venner også har jeg noen som er bekjent også og hvis de beskjennte har party og ser du etterpå ...oh gud det var mange mine venner jeg skulle har vært der. Jeg har ikke vært invitert, men jeg skulle...

L: Men når vi snakker party – de events på FB, for å organisere party eller event gjennom FB er det ofte du blir invitert på sånne ting?

K: Ja det er spors, også hvis vi snakker fest på en måte det går ikke over facebook hvis ikke det er noe kjempe stort.

L: Ja så hvis du skal ha fest med dine venner så det går ikke gjennom FB...

K: Nei, men hvis det er noe ball og sånn, hvis noen skal ha dans det har vi veldig mye på skolen nå, det var den ”hot and sweet” party som skal være og den 6. pleier det å være sånne fashion night så det går, så det er store events hvor mange hundre mennesker skal på, så det går til gruppe...så skriver du hvis du skal attend eller ikke. Men sånne house party det går vanligvis ikke ikke gjennom FB. Der er mer random hvis sin moren a faren er borte – oh party hos meg i kveld.

L: Har du brukt FB å planlegge en event?

K: Jeg har ikke hatt noe fest hos meg da, men jeg har venninne mi, mi beste venninne, hun flyttet til Danmark nå i år og skulle hun har sånn farvel party, så det var på FB ...

L: Virket det bra?

K: Hennes nærmere venner og andre og, så det var mange som jeg kjente, jo vet du hva vi møte passe på at vi ikke inviterer for mange fordi hun var redd for å oddelegge huset, det var 60 stykker som vi inviterte, men vi var sikkert 100 stykker sammen, de som bare ringte hei kan vi komme.

L: Fant de ut fra Facebook?

K: Ja og gjennom folk.

L: Syns du at det er en god måte å invitere mange?

K: Ja...eller...nei, på en måte...fordi det er lett å invitere mange og det er ikke gøy hvis du våkne neste morgen og hele huset er trashed. Men hvis du heller inviterer begrenset antall, fe 50 stykker, so hvis folk ringer kan du si ja til dem...

L: Status oppdatering – kommenterer du på den?

K: Nei status føler jeg ikke med...det er noen som kommenterer på status, men det er ikke noe jeg er interessert å lese.

L: Så du er ikke så interessert hva de egentlig driver med?

K: Jo jo også statusen sier ikke bare hva folk driver med, a noen kan sier jeg er på skolen, men det er ikke så interessant å se på og kan de skrive jeg er med Rofl, hvor er du? Jeg syns ikke det er så interessant, jeg får ikke så mye ut av det

L: Kommunikasjon med venner – kommuniserer du med dem du ser i løpet av dagen, dine nærmeste venner på Fb også?

K: Ja, det vil jeg si. En venninne av meg hadde vært syk nå og da skriver jeg til henne hvordan går det og sånn også på chaten – så kommer jeg over med noe skole boker eller et annet.

L: Og hva om vanlig telefon? Å sende sms?

K: Jo men telefon kan ikke du gjøre i timene vet du...også facebook bruker jeg veldig mye i timene, men du kan ikke ta telefon i timene

L: Så siden FB er på hele tiden er det lettere...

K: Selv om jeg er pålogget på FB betyr det ikke at jeg er der hele tiden å sjekke FB, eg er på msn og hvis det kommer melding der "du har fått en melding fra FB" så går jeg inn og ser hva der var for noe.

L: Med chaten da, hva er forskjell mellom msn og chaten på Facebook? Hvorfor har du msn hvis du har også FB chaten?

K: Ja ja jeg kjenner. Jeg liker opplegget på msn mye bedre, jeg syns at det er mye mer oversiktig, store plass og skriver mens på Fb er det bare det pite lille boksen også med msn at du kan lese mye mer...

L: Ok...yes – applikasjoner, forskjellige spill, tester...

K: Nå har det kommet ny FB, men den gamle gud – jeg var så lei av alle disse applikasjons at folk sende deg at du må adde dem, jeg var så lei av disse notifikasjoner av applications,så hadde fått de, men ikke brukte de, det var bare ikke får de applikasjoner meldinger fordi det er så kjedelig...fordi en dag var den en venn av meg som skulle si noe til meg og fant han ikke vollen, fordi det så helt grusomt ut og sier han: jeg finner ikke vollen din i hele tatt. – det var sikkert mist 50 applikasjoner der også gikk jeg inn og sjekket selv – herre gud, jeg fant den ikke selv og etter på har jeg min profil helt enkelt og plein og det syns jeg er mye deiligere.

L: Så du bruker ikke spill på FB og de forskjellige tester – hvilken Sex and the city person du er...

K: De testene er egentlig litt gøy de...men alle dette flørte greier også spill..nei, men jeg er ikke sånn som spiller veldig mye data spill da, så jeg skal spille noe ville det blir kabal eller noe så kjedelig, men hvis jeg har lyst å spille noe så går jeg på noe annet sånn mini??? Eller sånn.

L: Hva om den applikasjonen beste venner?

K: Best friends...det har jeg jo. Men jeg fikk den nye FB modellen og det har den forsvant på en måte.

L: Det er sikkert det men det er ikke åpent..

K: Ja ikke sant? Jo det var litt kjedelig jeg mistet den fordi jeg syns faktisk det var litt koselig, men jeg har ikke den nå.

L: Hvis du bare kunne beholde 3 applikasjoner, hvilke tre ville du ha?

K: Top friends, compare friends også veggene er jo applikasjon, men du ikke ser på den sånn...hva annet...jeg syns, hva heter det, jeg har ikke brukt den for så lenge vet du.. grafitti, det var litt kult, men jeg har ikke det nå – det var at mann kunne tegner, det var når mann kjedet seg i en time så kunne bare skrive et eller annet på grafitti ting som man ikke kjente i hele tatt, eller sendte bilde ....

L: Ok, facebook grupper? Er du med på noen gruppe?

K: Ja...noen, det russ buss gruppen jeg er med på, og jeg får veldig mye av sånne grupper invitasjoner og applikasjoner og sånn, men mann kan ikke si ja til alle sammen, det er sånn at du må "limite yourself" men som sagt de russ buss gruppene er jeg med på, jeg er også med på UB gruppene, ungdoms bedrift på skolen min, de begynner å selle produkt og det kan være at jeg kanskje dele det med gruppe, også hvis det er noe events så deler jeg med i gruppene, også hvis det er noe utrolig morsomt...De som var i Miami sånn og sånn og sånn, også skole grupper

L: Hva får du ut av være med på en gruppe?

K: Med eventene det er jo skriver på veggen hvor mye koster billettene og sånn, får man drikker der eller sånne ting når jeg deler i gruppene så er det for å vite mer informasjon.

For eksempel De som var i Miami i 2008, det er koselig å ha det fordi du får jo kommunisere med de som du snakket med der, det er liksom ja how are you doing og sånn. Skole gruppen, jeg vet ikke hvorfor jeg deler inn på skole gruppen i hele tatt...hihi...det har så mye tull som er oppe på den skole gruppen, det er sånne teite ting som folk gjøre. Hvilke andre grupper jeg sa? Jo hvis det er big house warming party da så kan jeg være med på det, så da kanskje jeg ikke skrive så mye meg selv, men jeg får i hvert fall mer informasjon. Også var det en venninne som har døde nettopp, hun var ikke en av de nærmeste, takk gud for det, men hun var jo en venninne, og da er det en gruppe som "rest in peace Sussane" – alle legger ut bilde som de har av henne, skrive sånne fine ting men også det syns jeg er kjempe kjekt å gå gjennom og leser...så du holder minner...

L: Så det er sånn en minner gruppe for henne...det er litt spesielt

K: det er en av de fineste gruppen jeg noen ganger har blitt på med tror jeg, fordi det er...eller hun hadde veldig mange venner og alle skriver så mye fint om henne, og det er koselig da..at så mange var gled i henne så selv om hun ble borte så er det mange tenker på henne fortsatt...

L: Men hva syns du om det, å ha sånne seriøse greier på Facebook...passer det bra med FB?

K: Ja også Facebook er jo litt mer gøy og aktiv og sosialt og sånn så når jeg først gikk på den gruppen var jeg og gud dette kommer ikke til å passe fordi aller blir bare deprimert en gang de ser på det...men nå har det gått så lenge siden så folk bare ser på som en support system istedenfor at det får bli bedre, og selv om hun ikke er med oss så er hun fortsatt i våre tanker...og det er jo sosialt også, det er mange som kjente henne og du blir jo kjent med kanskje flere på den måte og deler minner med folk og begynner du å snakke litt med de og sånn...jeg trodde virkelig at skulle ikke gå å begynne med det, jeg tenkte gud jeg kommer til å bare være deprimert men, nå syns jeg bare at det er kjempe koselig.

L: Hva om foreldre, har de også aksess til den gruppen?

K: Lille søstera hennes er medlem, og det er det verste, hun skriver til blide som folk legger inn "ooo du var den beste store søstera jeg har noen ganger hatt og jeg savner deg"...også skriver hun på veggen ooh jeg er så glad at dere tenker så masse på henne og sånne...og det er det verst syns jeg, greit å ha venner som snakke sammen der, men familie, eller lille søstera som har en sykdom, som gjør at hun var avhengning å være med noen hele tiden, det var sånn at hun kunne ikke være alene at de sovnet på samme rom og sånn og det er det verste...

L: Hva er mest gøy å se på FB?

K: Bilder, alle mulige slags bilder også – helg på byen eller middag, eller bilder som er tatt rundt som omkring som julebilder og sånn...jeg syns det er veldig gøy...

L: Hvorfor er det gøy?

K: hahaha

L: Prøv å finne hvordan det føler når du ser på bilder...

K: Hvis det er dettet på baken og holde til en eller annet posisjon så er det kjempe morsom å se...

L: Så morsomt?

K: Ja det er utrolig morsomt å se på. At noen kan faktisk skaper seg et øyeblikk...hva som det gjør ?????? så hvis det er noen som har gjort noe dumt så det er kjempe gøy å se på...hahaha...andre bilder sånne poser bilder det er jo kjedelig å se på, det gidder jeg ikke...også er det ut på byen bilder og det er litt gøy også av og til å se på og hvorfor jeg liker å se på de...ser på de øyeblikkene som jeg ikke var med på selv å får det med deg selv om du ikke var der. Også får du ??? om hva som skjedde og...og det er blendet med tekst, men du trenger naturligvis ikke teksten å se på det det er jo gøy å bare se på bildene og.

L: Ser du på bilder av de du kjenner godt eller alle?

K: Også de som jeg har som venner på FB...det står på siden, den og den person lagt ut bilde av den og den person, det kan være at jeg ikke kjenner den person som har lagt de ut, men jeg ser på bilder allikevel ikke snat? Fordi når du første åpne albumet så får du se på alle sammen..så er det han kjenner jeg, han kjenner jeg, hun kjenner jeg og hun kjenner jeg ikke

L: Hva du liker å lese på FB? Hva syns du er gøy å lese?

K: Under bildene er veldig gøy å lese...jeg syns kanskje---også wall er veldig kjedelig, så jeg liker enten inboksen eller hvor man skrive under bildene, inboksen er ikke som kalles gøy akkurat men, det er sånn å skrive email eller noe privat på en måte, det er litt som seriøse emner, seriøse samtale ikke bare "hei hvordan går det" opplegg. Og det syns jeg at det er kjekt å lese...hvis jeg snakker med noen som jeg kjenner som bor for lang borte som beste venninne min, så vi snakker sammen og det syns jeg alltid er veldig koselig hver gangen jeg får meldingen av henne...så jeg ville faktisk så inboksen.

L: Sjekker du alle profiler av dine venner?

K: Nei...det gidder jeg ikke.

L: Men har du kanskje en favoritt person at du liker å sjekke uansett det er kanskje ikke så god venn eller sant? Kanskje hun eller han er interessant...

K: Ja ja...jeg har sånn. Ja det er gøy litt sånn, jeg har en på Facebook da, en jente – hun er helt crazy, men hun kjempe hygelig

K...hun finne på noe hvert eneste helg, hun er som bryr seg ikke om skolen i hele tatt, det er gøy å se på hva hun holde på med, når venner dine var med henne også selvfølgelig hvis det er en gutt so du syns er kjent så går du inn på profilen og sneake litt

L: Er det gøy å sneake på profilene?

K: Det er sneake og sneake...

L: Ja selvfølgelig det er lov å sneake på FB

L: Syns du at profil reflektere personlighet av folk – du liker å ha din profil ryddig og organisert og du er også sånn som person sant?

K: Selvfølgelig.

L: Ellers syns du at du kan åpne en persons profil og ser hva slags person er det? Ikke fra bilder, men fra opplegg og aktivitet og sånn...

K: Jo jo, jeg har aldri tenkt på det før men du kan selvfølgelig det. Jeg har jo mora som er veldig streng akkurat når det kommer til ryddig rom og sånn, og egentlig det ser jeg mye på min profil...hihihi...

L: Så du vil ha det ryddig...

K: Det er ikke at jeg vil ha det ryddig, jeg bryr meg ikke om...ja mamma si du går ikke ut for du har det ryddig...

L: ...på Facebook...haha

K: haha...jeg er vant til å ha det ryddig omkring meg så det være at jeg liker at det er ryddig på FB min. Når det kommer til andre, så jeg ikke person som aldri sjekke FB og ikke delta aktivt i hele tatt, jeg bare slette alt som ??? (4415) fordi jeg synes at det er så kjedelig. Jo da det er andre mennesker som bruker den kjempe aktivt så du kan se umiddelbart hva slags person de er...hvis det er en so kanskje ikke har så mye venner, så du kan ser det på wallen, og de har kanskje ikke top friends og sånn, eller har de den for å vise at de faktisk har venner...men hvis det er andre folk som er aktive hele tiden som hun jeg fortalt om, Facebooken hennes er prop full av ting hele tiden...så det er jo forskjellig...jeg vet ikke hvordan jeg skal beskrive hun, hun ikke bryr seg om, hun er liksom go with the flow opplegg, alt er ut på facebook, absolutt alt er ut der, hun er jo sånne person..

L: Hvordan det føles å browse gjennom personlige bilder av folk og leser wallen, leser samtale mellom to som ingen av dem er deg...

K: Det er spors hvilken person det er...jeg har en som er arbeidsgiveren min, jeg vet ikke...han er helt påtatt??? (4620) av en venninne på jobben, så for det første er han indisk så han kan ikke være sammen med henne, fordi han skal være med en som indisk en, men hva de skrive til hverandre det er så kvalmende...du får det på den news feed sant at han og hun har skrevet til hverandre og det er helt ooh herre gud, det er som mot vilje må jeg leser den allikevel...det er angående jobben min!

L: Det er ikke angående jobben din...?

K: Jeg jobber jo masse med henne og har jo de to henger opp på hverandre ..."være så snill"...for den første er han mye eldre en henne, og for den andre er hun...hva skal jeg si...jeg hadde en venninne som sluttet å jobbe der. Fordi hun orker ikke lengre...jo og det er 10 ganger mer på meldinger fb er ikke noe i hele tatt...det blir feil å si at jeg ikke se på de private meldinger de skriver til hverandre...men det er også spors om tema...

L: Hvilke tema det er som er gøy?

K: jeg kommer ikke på noe på sparken, men det er jo alt mulig...hvis det er sånn lang kommentasjon mellom to mennesker som utrolig vittig, venninna av meg er bort i USA nå og det er jo gøy å se hva hun snakker med de andre også, når er hun der borte...

L: Hva er det med dette å vite hva andre snakker om? Å med kunne lese andres samtale...hvordan det føles? Det er jo litt nytt på fb...

K: FB er jo helt annen sak fordi...

L: Men hva er det som motiverer oss å lese det? Hva får vi ut av det?

K: Vi får egentlig ikke...det er akkurat med FB, Fb er gjort sånn at...FB har blitt så stort..og du har en muligheten til det, og det er ikke det at det er så gøy og pleasent på en måte...men når du først har muligheten til det å du kjeder deg så er du keen på å se hva er der...også hvis du er på skolen og sitter på en time og du har sjekket gjennom fb din og det står absolutt ingenting nytt og det står på news feed sånn og sånn har skrevet sånn og sånn...så du går inn for å lese fordi du kjeder deg...men det jeg tenke at det som står på wallen som folk har muligheten å lese det litt sånn, det er ikke så dyp snakke på en måte, dyp snakken går inn på inboksen, så folk egentlig ikke bryr seg om at noen leser det...

Men jeg føler ikke at jeg snope akkurat på noe...eller jo på en måte gjør du jo det...men de legger det ut med grunn på en måte...du har jo noen også som er aldri sin business fordi du leser hver eneste samtale som folk har hatt mellom seg og det synes jeg det er så tragisk at man skal bruker sin tid på det, også jeg bruker ikke min tid på å se på hva mine venner driver med, jeg går ut å være med venner ...og selv om facebook er en stor del av livet mitt og det er veldig sosialt også så...og jeg ikke sånn at jeg må sitter på fb 24/7 og får med hva alle driver med og ikke kan gjøre annet..

L: Men er der sånne folk?

K: Jaaaa..det er O my god!

L: Syns du at det mange som sjekke profilen din?

K: Også jeg kan ikke se det på visninger, men jeg kan tenke at det er sikkert noen...og jeg synes ikke at det er ubehaglig fordi jeg har ingenting på facebooken, jeg får notification så ser på de...ja det er sikkert folk som går inn og ser på bildene..

L: Hvordan det føles? Som "being watched"...du har cirka 500 folk som kan ser på det

K: jeg har ikke noe problemer, det er litt sånn vennene mine,,hvis det var noe ekle turkiske menn så herre gud og tenker at de går inn og ser på profilen, det er kjempe ekelt..

L: Hvor lenge synes du at du kunne surfe på fb uten å delta aktivt?

K: På skolen hvis jeg kjeder meg eller hjemme, jeg gidder ikke lenge en 20 minutter, fordi jeg er så lei av fb at det tar så mye tid, men...ja ikke mer enn 20 til 30 minutter på en gang

L: Tenker du om deg selv som aktiv eller passiv bruker?

K: jeg vil ikke se på meg so passiv, men jeg er ikke den mest aktiv heller, kanskje midt i mellom
L: Hva du gleder deg til når det var lenge siden du har vært på FB? Hvordan det føles får du skal sjekke?
K: det er jo spenningen til å se hva det er som er der også hvis det er ikke noe særlig så blir jeg jo skuffet, men hvis det er masse der så er det å gud så gøy, hvis det er noen som har lagt meg til så er det gud nå har jeg fått en ny venn på fb, også bilder er jo kjempe gøy å se gjennom – hvis det er folk som lagt ut bildene fra helg, når jeg var på hytten med de så er det alltid koselig å se – oooh det var så gøy der.
L: kan du tenke deg å kansellere din fb konto?
K: Nei, vet du hva jeg kunne aldri gjøre det selv om jeg er sikkelig lei av den...
L: Hvorfor? Hva er det du ville savne mest?
K: Hele oppleggen, jeg syns at det er koselig opplegg, jeg har aldri tenkt på det...egentlig uten facebook ville det være deilig fordi det går så mye tid inne der, men samtidig hvis jeg ville ikke ha fb så vil jeg ikke få med meg like mye, fordi når du først har 500 venner så er det ganske mye som skjer, så jeg ville kanskje savner den muligheten å ha fb og sjekker den.
L: Hva kan bli en god erstatning for facebook? Hvis du tenke at du må slutte og du ville ha noe liknede, men det kan ikke være online...noe i offline...går det an?
K: Nei, det finnes ikke noe...
L: Snakker du om FB også når du er offline? Når du er egentlig ikke på FB...
K: det kan være at det er en tema, man snakker om, har du sett noe på fb...
L: Hvordan det føles å bruke FB ofte?
K: haha...det er så unødvendig...det er virkelig unødvendig, fordi hvis du først går inn så du har jo sett hva er der inn på det, det kanskje kommer noe nytt, men det kan gå inn i morgen...men det er at man vil hele tiden får med seg noe nytt!
Det er at FB har blitt så stor epidemi og alle som først har fb bruker den så vanvittig, så det er noe med det, eller jeg sier ikke at det er positiv, men det er noe med fb
L: hva er det?
K: Jeg kan ikke forklare det, det er det sosial med det, det er jo kjempe kjekt, hvis man er aktiv så er det masse som skjer, og hvis man blir mindre aktiv så er det kanskje ikke så mye som skjer. Det er det å hele tiden får med seg noe nytt.
Topp listen:
Bilder – ser på det
Inboksen – fordi jeg har ganske mye på inboksen – jeg snakker bare 1 og 1
Kommenterer på bilde (kan være egen konversasjon)
Gratulerer med dagen (koselig)
Events – alt mulig der egentlig...

Rachel: 24 år, Kvinne, Singel, Student, jobb

Stilt den så jeg kan bli oppdatert mest på bilder, jeg syns det er mest gøy å se på bilder også veggen, hva står der, også poke...det er alltid poke, så jeg må nesten poke tilbake, det er en gang de har fått fb, det er de to samme som fortsatt poke...jeg syns jeg har hatt fb i 1,5 år...så bursdager...hvis det er folk som jeg kjenner ganske godt...så da må jeg inn og skriver bursdags melding, jeg kjenner ikke ham så veldig godt så jeg gidder ikke å skrive noe personlig...så kan jeg ta av hva det står på statusen hvis ikke det gjelder lengre...så skal jeg sjekke min egen profil hvis det skjedde nokke...det har det mest sannsynligvis ikke...jeg har sjekket i går da, så det er liksom lite som skjer til nå, også sjekker jeg lille søstera mi, syns hun er i midt av facebook måle gruppe, så det er nødt å se på hva de drive på med, søsken overvaking...det er jo det med dette at hun skriver jo ting på facebook som hun ville ikke si til meg, så det er ganske fint kontroll over hva som min søsken gjøre på, så gjør hun ikke noe dumt, så har er bilder fra bursdagen hennes så det er jo ganske...så ingenting i inboksen og ingenting på wallen! Fantastisk! Det var veldig mye som skjedde for i begynnelsen når jeg fikk fb var det mye mer aktivitet, nå er det å bare gå inn for å konstantere at ingenting har skjedd. Da har jeg gjort hva jeg pleier å gjøre...

L: Når har dy først begynt på FB?

R: Våren 2007.

L: Hvorfor har du begynt på det?

R: Det var at jeg så at jeg ikke skal det, fordi jeg er egentlig veldig anti teknologi, jeg liker ikke msn og alle disse funksjonene, man blir så oppheng på det, så jeg skulle ikke ha det, men fikk alle venninne mine det...så da fikk jeg det og ble jeg hektet med

L: Hvor mye tid brukte du på fb fe i går?

R: Jeg har vært kanskje innom at par ganger, men det er veldig kort når jeg er inne, det er kanskje 10 minutter, det er spors hvis det er bilder som noen har lagt ut så ta det litt lengre tid

L: Så hvor ofte du logge inn?

R: Hver dag og kanskje flere ganger per dag...men jeg har ikke internett hjemme så hvis jeg kommer på skolen så logger jeg inn, men jeg overlever fint ikke å kommer inn fb hver dag da, det går bra

L: Hva motiverer deg å logge inn og kanskje flere ganger per dag?

R: Det er først hvis det er noe som har skjedd, hvis noen har lagt ut nokke, hvordan går det med folk..fordi jeg har studert en annen plass før også, så med flere har jeg litt mindre kontakt over telefon enn før så det er liksom artig å se hvis det skjedde noe nytt med dem

L: Hvor mange venner har du?

R: Jeg skal sjekke...165—ikke så mange

L: Hvor bruker du vanligvis fb?

R: Hjemme hvis jeg har nett eller på skolen, men ikke så lenge...elle noen gang kan det være lenge enn har hadde tenkt

L: Når blir det lenge?

R: Hvis det er mye som har skjedd , hvis det er mye bilder

L: Hva kan skjer?

R: Bursdag fr eksempel – da ser man gjennom alle hilser man har fått så det er ganske gøy så må man gjerne svare på det...man skal gjerne si takk tilbake, hvis noen skriver på wall så skal man gjerne svare på det, hvis har lagt ut mye bilder så det tar det jo litt tid.

L: Når du bruker fb pleier du å være alene eller med andre?

R: Alene, det er liksom kjedelig for andre å se på det..tror jeg

L: Hva liker du med fb?

R: Det er jo...det tilfredsstillende nysgjerrigheten og det er lettere å holde kontakt med folk også bare se hva som skjer med folk, det er mye lavere enn at du skulle ringe eller...man er oppdatert på hva som skjer...for eksempel hvis noen er gravid, hun skriver på status hvordan det går og jeg snakker med hun kanskje en gang per måned, men jeg får liksom vite flere oppdateringer og det er skjejt. Også er det den nysgjerrigheten som med søstera mi at du kan liksom snukke litt...

L: Kan vi snakke litt mer om den nysgjerrighet...

R: Ja det kan være litt skummelt og hvis...man får jo vite ting som man egentlig ikke trenger å vite sånn ekskjæreste driver med...det er de oppdateringer av status som poppe opp som er ikke alle like gøy...det jo den kikke mentalitet som er veldig lett å tilfredsstillende hvis man skulle ...???? Så er det veldig lett å ??? på en måte.

1030

10:20

Jeg tror at man blir mer nysgjerrig av det også, jeg tror ikke egentlig at du bryr så mye om den vennen på fb, for meg er det egentlig ikke så nære vennen ofte, men sier du ja når noen spørre å være venn hvis du kjenner dem litt, så det er jo at man får mer informasjon at man egentlig lurte på fra utgangspunktet og blir man mer nysgjerrig av det, hvordan det gikk, hva skjedde

L: Hva var det før Facebook kom at tilfredstilte denne nysgjerrigheten?

R: Jeg vet ikke, for min del i hvert fall er det helt nytt behov for å si, det må jo være vanlig sladder – fra munn til munn, mens nå står det klart på skjermen også kan du finne ut uten nokke andre vet at du finner ut fordi det kan jo være på nokken sin profil uten at han vet det, så det er mye mer som sjurt? Kikking, det er ingen som vet at du vet, men det burde de vite siden de legger det ut...at alle vet det...jeg er litt forsiktig med hva jeg legger ut da i hvert fall sånn status oppdatering - personlig ting det gjør jeg ikke, det er folk som skriver kjærlighet livet sitt for eksempel der, eller hvis folk har det vondt, eller har personlig problemer og legger de ut det på statusen sin det syns jeg er litt som feil forum, det er mange folk som leser det så det skulle ikke blir brukt på den måten, men mange folk bruker det...

L: Hvorfor syns du at de gjør det?

R: Jeg tror kanskje, man får jo oppmerksomhet hvis man legger ut ...at noen er død for eksempel...så legger de ut veldig mye om det og kanskje oppretter gruppe for den person som har omkommet og det er veldig personlig, det er en ting å konstatere det at noen er død og det er trist, men det er som veldig personlig følelse om det som legges ut på nettet som alle ser det...og det syns jeg..jeg vet ikke hvorfor, jeg kunne aldri tenke meg å gjøre det selv men det er sikker en slags terapi for de som gjør det...tenker jeg

L: Kjenner du noen som har gjort det?

R: Ja det var i Ålesund hvor jeg er fra, det var en bolig blogg som kollapset, og der var en som mange av mine venner på fb kjente og det er at det lagte ut veldig mange bilder av hun når hun levde også var det feste bilder som jeg tror var litt overkanten for at foreldrene må sikkert se det og så, og det kanskje ikke det bilde som de mest interessert å se, og så masse som savner deg – også ting man kanskje skrevet på en lapp og lagt på grave skriver man på fb og det var som veldig offentlig, jeg kjente ikke hun så veldig godt men...det var litt som tømmings flat for følelse for folk da...for meg blir det litt feil forum da...og det syns jeg egentlig med alt i livet uansett hvis det er positivt eller negativt...så jeg syns det er litt treig og blir bombardert med følelser av folk som jeg neste ikke kjenner.

Ja --- så du logger på også kommer status oppdatering – elsker deg i dag med 2 tusen hjerte...og det er aaah...så det kan være for mye følelse rett og slett

L: Hva du ikke liker med fb?

R: Det er ofte for personlig, men det har mye å gjøre hva men bruker den til, også jeg passer på at folk ikke vite ting om meg som jeg vil ikke at de vite, jeg tenker over at det er folk som ikke kjenner meg som ser det og jeg har sånn profil som venner av venner kan åpne liksom, den er ikke stengt..og det er jo ganske mange, så jeg passer på at det ikke skal betyr nokke, så hvis det var åpen profil og legger mye på så er det sikkert ikke så kjekt å tenke på, også barn – det kan jeg også tenke at det kan være sensitiv hvis barn legger profilen sin – det er en ting som ikke er så bra

Også er det at man bruker så sinskyt mye tid på det, i hvert fall på begynnelsen så var det at du sitter en enighet og bare kikker seg videre fra profil til profil, du tenker ikke over hvor mye tid du bruker på det.

L: Men hvis du tenker tilbake, hvordan var det å bli ferdig med sånn session på fb? Hva har du fått ut av det?

R: Man føler jo at man har fått oversikten over hva som har skjedd, vet hvordan det går med folk også...med det forsvinner litt den omsorgen å spør folk hvordan det går, du vet liksom at det går bra, at man spørre kanskje hverandre minde om hvordan går det...fordi man kan bare går inn og ser hvordan det går...så går det bra...litt dumt kanskje – litt upersonlig

L: Så syns du at fb forandrer de conversational vaner?

R: Ja egentlig snakke man kanskje mindre med folk, men samtidig snakke man med folk som de ikke kjenner så godt, folk man ville aldri hadde snakket eller sendt sms til så ser man oppdateringen på fb og kanskje skriver noe som skjedd, hvis noen giftet seg for eksempel, der man er nærmest så snakker man kanskje mindre med, og der man er lang under så blir det sånn venner på facebook – den eneste kommunikasjon – det er ganske forfarlig egentlig

Jeg vet mye mer om folk som jeg ikke kjenner enn jeg har gjort før...

L: Tenker du om Facebook, mens du går rundt...ja hun som jeg gikk på videregående med....

R: Ikke så mye hvis jeg ikke er på Facebook, eller hvis jeg har sendt noen post på wall og venter på svar så kan gjerne på hvis de svarer og at jeg skal sjekke...men jeg ser veldig lite på hva jeg ser på fb utenfor...det er av og til hvis jeg ser på bilde og ser du den person på gata etterpå så er det ohhh hvem var det? Også tenker ohh ja, jeg har sett han på fb...

Men jeg bruker ikke så mye energi på fb når jeg ikke er der...heldigvis

L: Så ikke hvis du snakker med dine venner?

R: Ja kanskje litt--har du sett bilder fra den festen? Også har jeg lagt sånn en gruppe på fb med mine venner, det var mye mer aktivitet før, nå er det ganske dødt, men vi poster sånn youtube klipp sånne vi syns er morsomme, fordi vi blir sånn hektet på youtube klipp og sånne popular kulturell genre...gruppen heter Popular Kulturell toret? Og det er fordi vi få snar utbrudd av sånne sitater, så samler vi litt sitat og samler vi klipper

L: Hva får dere ut av denne gruppen?

R: Alle kan lager ut sin klipp, kanskje jeg har ikke sett den---så det er ganske gøy å se hva du ser på youtube, også er det mye enklere – bare trykker på link også..så facebook kan være tibeading? til andre ting enn bare personlige ting...underholding egentlig, så det får du ut av det...også hvis man er fan av forskjellige ting så får man oppdatering om hva som skjer med band, eller konsert eller plate som kommer

L: Vi skal snakke litt mer om kommunikasjon på fb...forskjell mellom inboksen, wall og chaten...når du bruker den og den...

R: Jeg skrudet av chaten, fordi jeg har msn og jeg syns at chaten på fb har samme funksjonen, bortsett fra at på msn kan du velge selv hvem vil du snakke med, men på fb er er alltid noen, man kan diskutere hvor mange som man har på fb er egentlig venner...så jeg skrudet av den funksjonen, jeg syns det var bare travelt...hvis du logge inn på fb, så er du på chaten og kanskje glemmer du å svare, og det bare tull, men inboks hvis jeg skal skrive til noen som kun den skulle lese, også hvis det er litt mer personlig at bare sånn tull, så skriver jeg det på inboksen, jeg liker å ha det litt need to know opplegg...så tullen kan gå på veggen og mer personlig ting er i inboksen, inboksen er kanskje som email før...

L: Men hva om inboksen og email da? Hvis du skulle gi beskjed til en venninne...blir det email eller inboksen på fb?

R: jeg bruker kanskje ikke den inboksen så mye fordi jeg har venninne som ikke er på fb, så hvis jeg skriver sånne felles mail til hele gjengen, så bruker jeg email så alle skal få mail...så jeg bruker veldig lite inboksen egentlig...hvis kanskje det var en kompisen av meg som mistet mobil så kommuniserte vi gjennom inboksen...ellers lite, bare hvis man får noe i inboksen så svare man på det

L: Flørting på fb?

R: Jaaaaa det er jo veldig lett jo, barriere er kjempe lavt for å poke eller noe, når jeg fikk den så var det sånne erte poking fram og tilbake, du trenger ikke å finne på noe lurt å skrive, du bare poke, det er ingen intelligente kommunikasjons metode, det bare "hallo jeg lever" leg merke til at jeg fins...ja det er at du sender poke fordi du har ikke noe fornuftig å si og du ville bare gjøre noe... (...) ellers flørting – det er jo på wallen og å legge bilder av hverandre og kommenterer bildene, det er mange jenter og gutter som legger ut bilder av seg selv som jeg lagt up sånn at den motsatt kjønn skal syns at det er fint da...og da er sånn---uuuuu ahhhh kommentarer, så det kan være flørting å legge positiv kommentarer og det er også å ligge ut bilde av seg selv i den genren – men det er på en måte flørt til alle...Ellers er jeg ikke så erfarne på flørting område på facebook, det er ikke det jeg bruker fb mest til..jeg fortrekker face-to-face

L: Ikke facebook-til-facebook hihi?

R: nei...hihi...det blir litt før teknologisk for meg, det er ikke så mye kemi på fc akkurat...så det gi ikke meg så veldig mye hvis man skal flørte på fb

L: Hvis vi skal snakke litt med om profilen din, hvordan du oppdaterer den og hvor ofte?

R: ja, veldig sjelden, det er jeg har hatt det samme profil bilde siden sommer tror jeg, statusen min – der står det ingenting hvis ikke det hadde skjedd noe ting, hvis ikke det er noe spesielt, hvis jeg er på tur så skriver jeg, og står der hvor det er ...som i går fikk jeg (noe) i posten som mange visste jeg ventet på...så skrevet jeg juhoouu – men i dag er i dag, ellers ligger jeg bilder hvis det skjedd noe, lagt ut 2 måned siden den siste og det er sommeren fordi det er ferie og sånn...så det er veldig lite som jeg gjør med profilen, det eneste er hvis jeg kommentere på bilder av de andre, eller skriver til hverandre på wallen.

L: Slette ting fra profilen?

R: Hadde ikke skjedd enda, men hvis noen har skrevet noe som var upasselig så ville jeg gjør det. Det eneste jeg sletter er inboks, hvis det er folk som jeg ikke kjenner som ta kontakt så det er bedre å slette...nei det er midle alder menn som si noe kvalmt stort sett...så det er greit å fjerne.

L: Liker du hvis de andre oppdaterer profilen sin?

R: Ja, men klart hvis man oppdatere før ofte så kan det være travelt, hvis det er sånne små meldinger som bare bombardere hele tida, så kunne du sikkert unngå det...men jeg syns det er koselig, hvis det er noe artig som skjedd, men det er travelt hvis man legger ut bilde og får man mail hver gang noen kommenterer på dem, hvis det skjer sånn diskusjon under bilde...så det syns jeg er litt rart

L: Ja hva er det egentlig når du får så mange email fra fb?

R: Ja man får ekstremt mange eller i hvert fall før fikk man mange

L: Hvorfor poster du bilder?

R: Det er gøy å dele, for eksempel de bildene som er der nå, da var vi 4 venninner som reiste til spania og det er en fin måte og deler bilder med de som var på turen i tillegg til andre folk som kanskje har lyst å se de...og hvis andre ser de så er det ikke noe farlig..det er gøy.

L: Men tenker du på ditt publikum på fb når du legger ut bildene?

R: Ja veldig, jeg tenker over at å ikke legger ut sånne drikke bilder for eksempel og jeg vet at de fleste venninner vil heller ikke at bilder med alkohol skal legges ut, men fe tanke på jobb og arbeidsgiverne som kan se...bilder hvor folk ser fullt ut skulle ikke legges ut uansett hvis det er fra fest eller hva som helst, jeg ville ikke tror at det var så gøy hvis noen legget ut bilder av meg hvor jeg var dritt full??...og det er også med barn, jeg har en små søsken, jeg har lagt ut noen bilder av dem, men jeg har tenkt over hva slags bilder det er da...at det er...fordi jeg

har hørt noen historie at med photoshop bare tommer hode på barne kroppen for eksempel, det er ganske nasty, men den albumet med små søsknene mine jeg tror har jag bare for venner, også prøver jeg å ikke legger ut bilder hvor folk ser stygge ut...men jeg tror at mange ligger ut alt de har på minne kortet i camera, men jeg plukker bildene...så jeg har kanskje 12 bilder i albumet, jeg har liksom ikke så voldsom mange...

L: Hva om kanskje sånne ekskjæreste greier...har du ekskjæreste på din facebook?

R: Ja jeg har en der som jeg var sammen ganske lenge, også han var på date og sånn da, så det er litt gøy å spørre ham på facebook, hvordan det går...jeg syns at det er gjensidig da, han liksom sjekke på meg og jeg sjekker på ham. Jeg har en som jeg ikke er venn med på fb lengre fordi han syntes at det var for travelt at han kunne sjekke, han ville ikke ha muligheten da..det var litt sånn travelt med bilder og sånn...han vil ikke vite det, så han bare slettet meg...hihi---veldig koselig...ja det er hvis man ikke er helt komfortabel og folk går videre så er det klar at det sikkert er travelt å få oppdateringer og ting man skriver på vollen, det er vanskelig å..hvis man er nysgjerrig så er det veldig vanskelig å ikke går inn hvis du har muligheten og det er veldig lett å gå inn og kanskje få vite ting som du vil ikke vite.

L: Har det skjedd at det var noe du fant på fb som du ville heller ikke vite, eller noe som har skapt sjalusi...

R: Egentlig ikke, ja men hvis du er med noen å skrive eks kjæresten hans på wallen så det er liksom haha...men samtidig spiller det ikke noe role, hvis man er sammen med noen så kan man snakker sammen, så det re litt mer personlig, så det spiller egentlig ikke så stor rolle om hva som skjer på fb hvis man har nær forhold...ellers det blir ikke så masse ubehaglige...men det er jo hvis folk går over denne personlig grenser sånn at folk er fulle når de kommer hjem fra byen og skriver noe dumt...det er veldig lett å poste ting der som du ville aldri har sagt til nokken, status oppdatering forrige helg var kompis av meg som har skrevet "Det var så kot" (3605) liksom – oooh jeg ville ikke vite...overgrenser, det ville du aldri gjort...det skulle være sånne alkohol meter på fb, så kan folk sjekke at de ikke er fulle...du skulle kunne skriver sånne bokstaver, som av og til hvis du skal poste ting, så du kunne ikke logge inn når du var full (...)

Ellers hvis du er sammen med noen som har vært sammen med noen andre før også ligger det bilde av den person, så kanskje..det er ikke så gøy...hvis det hadde vært slutt mellom meg og typen nå, så vil jeg sikkert slette de bildene som var av oss, de kjæreste bilder (...)

L: Hvis du skal ha en ny kjæreste nå, også blir dere venner på fb også, så da har du hans liv i de siste to årene...

R: Det hadde jeg opplevd før, den som jeg er sammen med når, vi har blitt kjent fe i februar og da han fb i ett år sikkert – så der ligget jo liksom bilde og ekskjæreste og sånne ting som kanskje, jeg hadde sikkert ikke visst så mye om hans ekskjæreste hvis han ikke hadde fb. Og det er ikke helt bra...

L: Med tagging – pleier du å tagge dine egne bilder og andre bilder?

R: Jeg tagger mine egne, og hvis jeg ser at jeg er noen sitt så la det bare være, bare hvis det er noe feil tagging...men jeg tagger mine egne...

L: Tagger du deg selv?

R: Ja

L: Events? Har du laget noe event eller blir du ofte invitert?

R: Det er egentlig ganske greit fordi det er liksom, hvis man for eksempel skal ha en feste som er litt store en nærmeste venner så er det litt gøy, samme som du sende felles sms til alle bare at du får svare om hvem som kommer og hvem som ikke kommer, så det er veldig praktisk stort sett, men jeg syns at veldig mange trykke på at de skal, men ikke kommer, så det er litt mer useriøst besvaring system, men spørsmål – ja bruker "maybe" mange ganger selv om jeg vet at jeg ikke skal komme...fordi man kan jo aldri vite helt sikkert liksom...(...)

Jeg har bodde forskjellige plasser og det er mye som skjer der jeg bodde så man blir invitert selv om man egentlig ikke har tenkt å bli invitert...også er det gøy med bilde, hvis det er årets ting så kan du legger ut bilde fra før, eller konsert – med litt bilder, linker til musikken som skal spilles og sånn, det er jo ganske praktisk, du får jo samle informasjon på en sted på en annen måte, hvis det er fest eller...helt flott

L: Pleier du å være invitert på fester som ikke er organisert av dine venner?

R: Nei, egentlig ikke..det er mer grupper som jeg føler er mer sånne reklame aktiv, men ikke det

L: Hva om kommentarer? Komment. På status, på bilder...? Forventer du at det blir komment. på dine bilder eller oppdateringer?

R: Ikke fra dem som ikke har noe med det å gjør...men fx de som har vært på ferie sammen med så er det kjekt, vanligvis hvis du legger ut bildene og skriver du litt under ka det var for nokke, men vanligvis sier ikke alt allikevel så er det litt kjekt med kommentarer under, eller de som kanskje ikke har vært på ferie skriver uuuu det er så fint – det er koselig, eller jeg forventer liksom ikke kommentarer på min profil bilde og sånn, det er greit hvis den som har noe med det å gjøre har noe å si...

L: Og med status oppdatering?

R: Ja koselig hvis de kommenterer, hvis statusen er legget opp for svar så er det jo greit, hvis det er helt sånne generelle ting så kan det godt bare være...

L: Så er det forskjellige måte å oppdaterer på – de som spørre om svar og sånn...

R: Ja, fx det er en kompis av meg som har skrevet at han hadde flaks også er det naturlig at folk spørrer hva er det som skjedde? Juuuu har vant konkurranse, litt sånn forskjellige kom. Etter, så det var kanskje litt opp til at

man skal kommen...også er det veldig gøy å se på andre sine bilder, jeg har en kompis som legger ut veldig fine bilder, han er veldig flink å ta bilder så det er gøy å se, det er mer sånne artig-fartig enn fest bilder...

L: Applikasjoner? Spill, tester og sånne...

R: Jeg er ikke så veldig fascinert også, i begynnelsen så ble jeg invitert hele tida og det synes jeg var bare bort dette, særlig på gamle facebook, det var profilen til folk 5 meter lang med applikasjoner, så det synes jeg var bare travelt, jeg har i-tunes, sånn musikk applikasjon, du kan se hva de andre hører på, fordi jeg synes at det er gøy å se på hva andre hører på, så har jeg sånn film bibliotek og sånn applikasjon for Concords – det er en tv serie...før hadde sånne planter som vokset og det var plagsom...

L: Men med musikk og filmer?

R: Det synes jeg er interessant...det har litt informasjon i det, det er ikke som post plante eller...det er jo en gøy måte å gjøre profil sin mer personlig at du ser liksom hva applikasjoner andre har..

L: Syns du at profilen din reflektere litt personlighet?

R: Ja absolutt, jeg synes det er veldig stor forskjell mellom profil som presenterer man på 30 år og jente på 14 år, du kan ser det en gang uten å se profil bilde, hva slags type personlighet er det bare å se hva slags applikasjoner ligger der, og det er egentlig fint at man kan bygge sin egen pakke da, det gjør det gøyere å bruke sikkert...og det er helt voldsom utvalg av spiller og alle disse tingene her...

L: Men med spill?

R: Nei...det er mange sånne gangster, sånne mafia horse og fotballkamper – jeg kjenner ikke helt hvordan man gjøre det, hvordan det fungerer, men jeg er ikke så veldig teknisk--- det er bare for mye

L: FB grupper da? Er du medlem av noen grupper?

R: Ja jeg er medlem av ganske mange, eller alt er relativt, kanskje 20 eller noe sånt...og det er mest musikk da, også ting som jeg synes er morsomt – tv serie, eller spesielt fenomen, det er mer sånne støtte grupper for forskjellige politiske saker, fx hvis det er noe spesielt som skjer så kan jeg være å støtte...men jeg er liksom litt i tvil hvor mye funksjoner det, det er greit å mobilisere, det er veldig lett å melde seg inn det er ingen barriere, så jeg synes kanskje det er mange som gjør uten egentlig tenker over en saken...veldig mange sånne dyr saker som folk melder seg inn

L: Så syns du at det kan funker?

R: Det kan sikkert skape bevisstigheter, men jeg synes også at alltid hvis det er alt for mye av noe så mister det...og det er voldsom mange sånne typer av grupper og da forsvinner litt denne sjokk effekten av saken seg selv, fx det med vold mot dyr og sånn så legger du ut veldig mye bilder av dyr og hvis du har sett nok av disse bildene akkurat som andre katastrofe så er du på en måte immune mot inntrykker så det er veldig...med det gjelder alle media...

L: Hva om aktivitet i gruppene? Ligger du kommentarer på gruppe sider?

R: Egentlig ikke, det eneste gruppe jeg gjør noe er den som jeg har laget meg selv og den er bare tull...de hadde en sånn gruppe for å få Ikea til Ålesund – hihi – og det var noe enormt eksplosjon av medlemmer, men det skjedd jo ingenting, men det var jo nrk som laget en sak om det, lokal nrk fordi det var så mange...så det vises jo at det sette ting i dagsorden da, ting kan jo...det kan vises fram at det faktisk er en sak...interessen er veldig lett å måle hvis du har sånne ting på facebook...det er også mange politiske saker, politikere bruker den selv

L: Syns du at politikk og fb er en god kombinasjon?

R: Ikke for min del, jeg tror at folk som bruker fb er litt for lite bevisst på den typen medium på en måte, at de heller bruker radio eller tv til det behovet for å få den informasjon, men jeg kan se at det er veldig mange folk som ikke bruker tv og radio som kanskje kan få informasjon gjennom fb...som sagt det er sikkert en viktig kanal for politikere, å finne folk som er med sant? Men for min del er ikke facebook den medium som jeg foretrekker...derfor er jeg bare medlem av tulle grupper...fordi jeg ser fb bare sånn an tillegg ting til underholdning egentlig eller til sånn er positivt morsomt, det driver liksom ikke så mye med noe seriøs...5117

L: Nå skal vi litt mer inne den passive på facebook...hva er gøy å se på?

R: det er jo bilder for min del, det er det som jeg synes er mest underholdne, det er den funksjon som er viktigste i tillegg til alle venner, så derfor har jeg stilt opp denne news feed på at bilder skal prioriteres på en måte – så alt som folk poster – wall til wall osv. blir ikke oppdatert så mye...så det får jeg ut av det at man kan ser på bilder, det er gøy...å hvis du føler at du har ikke så mye mer å gjøre, så ser du bilder av folk som du nesten ikke kjenner i hele tatt, fordi det er venner som tagger folk som du ikke kjenner og hvis de har åpen profil så kan du ser alle bilder, da ville det være helt korny hvis jeg skulle kommenterer – så da blir det passiv aktivitet egentlig

L: Hvis du tenker ikke bare om se på, men leser – hva er mest gøy å lese?

R: det blir mest wallen til folk, jeg gidder å se hva bruker folk den til, de ulike interesser, det er jo veldig forskjellig sammensetning av...hva folk er med på, også er det med nye grupper hvis du se andre sin gruppe så er det oaj det var spennende, så kan melder seg inn der, fordi det ellers...så det var morsomt å lese...også er det morsomt å lese hvis det er profil siden med musikk og filmer og boker, det er mange som skriver litt, det også kan være litt artig å se hva venner skriver om seg selv...det er ja vel?...hihi...du synes det er du...så det er underholdne...men med oppdateringer, det er ikke så masse spennende å lese egentlig..det som hvis to stykker

som du kjenner har diskusjon så kan det være underholdene, men det er fin den at du kan se wall to wall på en side, så slipper du å klikke fram og tilbake...det er en veldig fin funksjon, fin og tids sparene

L: Så hvordan er det å lese konversasjon som ikke er din?

R: det er litt rart akkurat som hvis du leser sms'er til hverandre, sånn samling fra fram og tilbake, det er jo litt sånn et kikke (tittle) mentalitet samtidig du tenker hvis den er lagt opp på wallen så er det der så alle skal ser det, eller folk må nesten tenker sånn, eller jeg kjenner ikke hvis man skriver noe personlig...og hvis man skriver nokke der så må det i hvert fall at han vil at alle skal lese det

L: Hva er dette med å ville at andre leser på en måte ganske personlige meldinger?

R: Du må en lyst for oppmerksomhet, at man har lyst at folk skal være interessert i hva man driver på med, du må jo være det ellers ville du ha blank profil...hvis man ikke vil at folk skal vite nokke om dem...

L: Det er liksom i gamle dager hvis noen ville si – dette er mine brev i løpet at de siste to år...vær se god---

R: ja derfor jeg tenker at alt som er det...også man (...) i konversasjon alt dette – hvem som har tilgang på det...og det er sikkert ikke alle som tenker sånn... jeg syns at mange har sånne ikke hemmelige ønsker men også en intensjon er at folk skal lese det da, jeg tror det...og i hvert fall når det er liksom diskusjon som går under bilder, det er jo alle som ser det og det er konversasjon som er samlet så det må i hvert fall være for folk å lese.

Maria: 20 år, Kvinne, Singel, Jobber og studerer

A: Oooj, nå har jeg fått 10 notifikasjoner, jeg har sjekket fb i går, så da sjekker jeg alltid hvis det er noe nytt og da er det et bilde som var kommentert ganske masse på, det er en som bor i London og jeg snakker om hvis jeg skal besøke hun snart, vanligvis gjør vi det på veggen men nå det bare skjer hvis du kommenterer på bilde så begynner samtale...også er det statusen min som...det er der jeg har de fleste kommentarer – det er egentlig ikke så vanlig at folk kommenterer på statusen, men i dag har jeg mange...men det er fordi jeg har trukket på en trim i går og det er litt spesielt så da...så nå kommenterer jeg tilbake, siden det er så mange der...også er det han – han har akkurat fått fb igjen, så da går jeg inn og sjekker, (klikker på invitasjon) – jeg klikker alltid på maybe, fordi vanligvis gidder jeg ikke å gå ut på torsdager, også pleier jeg å sjekke folk som jeg hadde ikke sett for lenge (random searching for noen spennende i search boksen – skriver inn en bokstav og velge), for eksempel fra barna skolen – det er veldig gøy å se hva de holde på med, også pleier jeg å gå online også chatter (23 online), jeg gidder ikke å starte noen samtale, bare hvis noen starte samtale med meg, også ser jeg hvem som er der, det er gøy å se på bildene og hvis folk har forandret seg og hvordan de lever også tenke jeg aaaash (ser på bildene), også pleier jeg å sjekke hvis de har lagt ut noen bildene fra japan, der var jeg med, men det har han aldri gjort, men det blir sånn rutiner, her er vi på kinesiske muren, så det er bilder som ikke er tagget, men det er fordi jeg avtagget dem, fordi jeg syns jeg var så stygt, jeg liker ikke å ha stygge bilder av meg selv så jeg bare tatt av tagger fra alle de bildene, også er det en som jag møtet i kina, som jeg var i paris med, jeg må alltid inn på han, også må jeg alltid ser på veggen liksom, jeg har en venninne som vi blir uvenner, men vi har begynt å snakke litt igjen så det er alltid gøy å gå in på hun, fordi av og til kommenterer de om meg for eksempel på veggen og det er alltid litt spennende på en måte, vi har 101 venner det samme, også går jeg inn på de, jeg er veldig snukende så går jeg in og ser på masse bilder, det er gøy. Også her – de er like gammel som meg også har de barn, også tenker jeg herre gud, også er det mange av de – skal vi se (blander gjennom venner) – hun har forandret seg veldig som ”trashy”, men fikk hun barn og nå er ikke hun...men jeg liker å se på det og jeg ler litt, og hun og har barn, så du kan se på ungene deres, hvordan de vokser...nei men i dag er det egentlig ikke noe spennende, det pleier å være litt mer, det er gøy hvis du får en friend request eller...du vil helst har så mange venner som mulig, også du vil kjenner alle sammen, det er på en måte det viktigste.

L: Når har du først begynt på facebook? Husker du det, når det var?

A: Du kan si det begynte med..jeg var med en venn av..jeg hadde en MySpace siden og så var det vel..jeg hadde det og det var veldig sånn big (?)..da gikk jeg vel i andre klasse og var sånn 17-18. Jeg synes det var veldig gøy men så kom facebook i 2006..og jeg fikk det egentlig med en gang, det var helt nytt og ingen hadde hørt om det før tror jeg.

L: Du var en av de første?

A: Ja, jeg var i alle fall en av de første av mine venner som hadde det.

L: Hvorfor bestemte du deg for?

A: Jeg vet ikke, jeg bare..jeg synes det er veldig gøy med sånn profilsider, (uklart hva hun sier her), jeg liker veldig godt å legge ut masse bilder og..ja sånn på MySpace for eksempel men jeg visste ikke at det kom til å bli så stort, jeg tenkte MySpace var det største som fantes, men dette er jo så mye mer enn det, og du kunne..altså jeg tror jeg har mine egne album egentlig. Jeg synes det var veldig kult med bilder og sånn. Det har bare eskalert noe helt sinnsykt det er veldig vanskelig å gå tilbake og se på hvorfor det gjorde det eller hvorfor jeg fikk facebook, fordi det er bare...

L: Hvor mye tid bruker du på det? Ta en vanlig dag, kanskje i går.

A: Nei i går var det ikke så veldig mye, jeg var ikke hjemme i går. Men jeg sjekker den minst en gang om dagen. Spesielt når jeg er på jobb da selv om jeg ikke får lov til det. så må gå inn på facebook og sjekke noen ganger, det er jo tidsfordriv og det tar jo..det er jo skjer det ingenting så er det bare greit å gå inn på chatten og snakke litt med folk og ja..ehm..sjekke ut..det gøyeste er når du har vært på fester og sånt og der du vet at folk har tatt bilder av deg og så sjekke om de kommer ut. ja, det er egentlig det.

L: uklart hva du sier her

A: Ja, jeg bruker kanskje..Noen ganger så har jeg det bare oppe hele tiden når jeg er på nettet og da kan det jo være noen timer. Og da er det sånn at jeg sjekker nyhetene og så gjør jeg mange ting på internett så går jeg tilbake på facebook se om det skjer noe, og av og til så begynner jeg å skrive masse til venner som er pålogget sant, på bilder og sånt..så kommenterer vi bildene til hverandre og det ja.

L: Når du er på facebook..Bruker du lang tid der når du er der, eller..i en gang, eller de fleste ganger er det sånn at du sjekker om det er noe nytt og blir ferdig med det, er du der kortere litt ofte eller lengre og (uklart ord)

A: Jeg er der heller kortere og ofte, ja absolutt, jeg er..men..det kan gå en halvtime mellom hver gang på en måte

L: Hvor ofte kanskje på dagen? Du går inn igjen på den?

A: Du kan si det sånn..på morgningen..hvis jeg har tid og ikke har noe annet å gjøre, nå er jo det eksamen snart og sånt, men vi tar det utenfor en eksamens..når det er lenge til eksamen og sånn. Så da setter jeg med ned med PC og sjekker nyhetene og sånn og så går jeg inn på facebook og ser om det har skjedd noe..og så går jeg ut igjen og så blir vel neste gang i pausen på forelesning, for det hvis det er veldig stygt vær ute og sånn og jeg har det jeg

skal ha av mat og drikke, går jeg inn på facebook. Ehm. Jo det er jo veldig lett da når du setter deg ned og begynner å lese på HF..at jeg går inn på facebook og så blir det ingen lesing. Ehm men det er jo ikke bare facebook, det er jo andre ting også. Men det..det er liksom facebook er den siden jeg alltid går inn på først. Fordi det er den siden du er på mest så det er alltid først. Ehm. Og så..og så om kvelden en gang. Men det kan jo også..til slutt blir du veldig lei for det skjer liksom aldri noe når du er inne hele tiden. Det som er gøy er når du får disse notificationes og innbydelsene og folk har tagget deg og sånn. Det er jo..det skjer jo ikke mange ganger i løpet av en dag. Så da av og til så venter jeg litt..eller det som er veldig gøy er hvis jeg ikke har vært på facebook i noen dager og så kommer jeg inn på facebook og så har det skjedd kjempe mye.

L: (uklart hva du sier i begynnelsen her) du fortsatt logger inn mange ganger i løpet av dagen..hvorfor. eller hvorfor syns du det. Hva slags motivasjon har du for å gjøre det? Selv om du vet at kanskje det ikke skal skje så mye. Eller det ikke skjer så mye.

A: Jeg tror at det. Ehm. Det er sånne ting jeg spør meg selv om også (uklart ord)..det er liksom. Det er jo ikke så...vet ikke. For å vise at du er der kanskje. For at andre skal..du holder på måte...I hvert fall det som er med meg det er lettere å få tak i folk på facebook enn på mobil og jeg har så dårlig batteri på mobilen så når jeg er på facebook da..jeg får faktisk..Inger-Lise for eksempel pleier alltid å sende meg sånn der jeg skriver på veggen din og bare ja, trene i dag? og sånt det funker ikke på mobilen og det må jeg sjekke. Det blir veldig som en slags ja..og selv om du vet at det ikke skjer så mye så kan det være at det har skjedd noe. Det er jo det..du vet aldri. Så du må gå inn og sjekke om det har skjedd noe, selv om du vet at det er fem minuttet siden du sjekket. Men du vet aldri..plutselig..av og til så hender det jo at det skjer noe, sånn som nå for eksempel. i går hadde jeg ingenting. så var det ingenting og så hadde jeg sånn ti her i dag. Oj ti stykker.

(latter)

L: Blir du glad nå? Hva føler du når du ser ti notifications?

A: Det er akkurat som å åpne en presang. Du vet ikke hva som er bak du bare oj..og så kan du enten bli veldig glad, det beste er hvis noen har tagget deg på et bilde. Og det verste er hvis...hvis noen bare har kommentert på et bilde som du også har kommentert på, men så er det ikke et bilde av deg eller det er ikke noe sånn spesielt. Det kanskje bare en annen, og så har jeg sagt noe sånn nanana og så kommenterer de på det. så får jeg notification om det. og tenker sånn herregud det hadde jeg ikke trengt. Men ja..det er liksom du kan jo bli skuffet og. Men det er en del av overraskelsesmomentet (latter fra begge). Det er veldig gøy.

L: Okei.....Hvor mange venner har du? Det er ikke så viktig bare så jeg får vite litt sånn hvor stort..eller ca.... 10-20-100

A: 380 har jeg nå. Målet er jo 400.

L: Målet ja?

A: Ja, da må jeg bare bli kjent med litt flere folk, tror jeg.

L: Føler du at du er kjent med alle de du har?

A: Ja..eller ikke jeg er..ikke nødvendigvis..men jeg har kjent de en gang. På en måte..eller er i slekt med de. Og så har jeg bodd i Qatar og der har jeg..det også er veldig gøy å se liksom..de har...jeg hadde ikke hatt kontakt med de i det hele tatt hvis jeg ikke hadde hatt de på facebook. (uklart) og sånn barnehagevenninner som du bare finner ut er i nettverket mitt, jeg har en liten ting som jeg må vise deg. Jeg har en sånn ball...skal vi se..ja (latter). Der..friend wheel..så ser vi der er alle vennene mine. Så er det trukket tråder mellom alle som kjenner hverandre...så her er jo de jeg henger mest med da...(uklart om farge). Her er de som ikke har noe som helst tilknytning, bare jeg kjenner. Ingen andre kjenner som jeg har på min da. Det er veldig morsomt for her er et par av de folkene samlet på et sted..ehm også er det..skal vi se..jo og så har vi Qatar-vennene mine...her er de. Så de kjenner hverandre der liksom.

L: Ja.. Du har samlet alle venner fra forskjellig plass og?

A: Ja eller facebook gjør det jo for det, men tingen jeg synes det er veldig gøy med sånne ting som..ja så lager de et hjul av det så blir det ganske sånn..det bare beskriver hvor sinnsykt nettverksbygget facebook på en måte er. For..ja du bare det er først når jeg fikk facebook at jeg fant ut hvor mange som faktisk kjenner hverandre og det er veldig gøy å se for eksempel Inger-Lise kjenner, jeg har 21 felles venner med henne og alle er ikke fra Paradis, noen er utenfra, og hun kjenner folk som kjenner noen som jeg kjenner som kanskje er en av mine bestevenner og...jeg syns bare det er kjempe...det altså..spennende..å følge med på og så er det sånn at jeg vet hvem folk er..jeg ser folk i byen som jeg aldri har hilst på før, men jeg har sett de på facebook hos en god venninne, på hennes bilder så vet jeg at hun er god venninne med min venninne. Jeg vet hvem hun er, jeg kan navnet for jeg har sett henne på facebook. Det er veldig...

L: (litt uklart) føler du at du kanskje treffer noen som skulle være ny...at du aldri har sett dem i live..plutselig er du i byen og du har egentlig lært mye om henne og hun kanskje vet mye om deg...ja, det vet du ikke...Hvordan føles det?

A: Det er veldig..Det føles rart. Det er sånn..Du kan si den ene vennen min da, han (uklart kallenavn) han har lagt ut noen bilder av meg når jeg har vært på byen og sånn. Og jeg vet at veldig mange ser på bildene hans. Ehm. Og derfor vet jeg at mange..eller jeg kan vise deg da..det er ikke alle som er like gøy. Jeg sa han måtte fjerne

noen..og det er sånn..du vil på en måte ikke...jo for eksempel her han prøver å lage en portfolio til kunst..til Bergen Kunsthøgskole..ehm..se..

L: Hva vil du vise?

A: Det er et bilde..det er et bilde der liksom vi er utkledd som dragartister...eh..sånn..å sånn sett så blir du også kjent med nye folk som han kjenner. Ehm. Ja, det..det er i alle fall ganske drøye..sånn så det der, det er jo litt drøyt..skal vi se..veldig ganske sånn full og stygg (latter). Sant..det er liksom..det er jo ikke det verste men...ja..det er på en måte du føler når du går i byen og vet at der er det en person som kjenner han men og du vet at han har skrevet på veggen hans og sånn og har han på faebook..og vet at han sikkert har sett bildene til Kristoffer også tenker du sånn hmm..han har sett bildene liksom...og det er noen bilder som er mye drøyer på en måte..jeg har ikke lyst å vise de til deg. (latter)

L: Men..ja...hvor mange venner..mange som du kjenner og ikke kjenner..du kjenner de litt gjennom facebook men ikke personlig sant...Tenker du hvis du skal ut på byen, tenker du om facebook...nå skal jeg ta...når du velger å ta bilde så tenker du hva slags bilde det blir..hva skal...hvem skal se de og alt dette

A: Ja, jeg tenker egentlig det. Det er jo litt sånn..ehm...eller det er alltid..liksom hvis noen tar bilde av deg så sier du sånn..du må legge det ut på facebook..og hvis det er stygge og du får se det etterpå så nei nei nei, det får du aldri legge ut. og så tenker du litt på hvordan..for eksempel hvis det er på hans facebook-side og han har noen bilder av meg der så vet jeg hvis det er noen kule bilder så vil jo folk se det liksom..det..bergen er veldig..det er et miljø som liksom er...du finner ikke det utemiljøet som...vet ikke hvordan jeg skal forklare det..det er liksom okei..sånn kulturelt..(uklart ord) veldig sånn pretensiose ungdommer på min alder som går rundt og lager musikk og sånn..og det er et veldig..de legger ikke skjul på at de driver med nettverksbygging på en måte. Jeg vet at de bruker facebook mye til det og sånn..og det er veldig..selvom du ikke har så veldig interesse av å være i det miljøet så har du jo mange venner der på en måte..og..jeg vet ikke..du må liksom være forsiktig med hva du gjør.

L: På facebook eller?

A: Nei, på facebook. For eksempel bilder som legges ut av deg..hvordan du er på byen og fordi alle vet noe om deg på en måte...alle vet hvem du er. Og alle kan si noe om deg som person...om det er på grunn av facebook og på grunn av når du er på byen og sånt sant..det er veldig...

L: Men liker du at det på facebook er bare de bildene du ser fin ut? Og de bildene du..

A: Du må jo på måte det..men allikevel føles det litt dumt da og ikke kunne ha stygge bilder av seg selv på facebook liksom. Ehm. Men så lenge...ehm...det er...det kan være stygge bilder av deg men det må liksom være i en morsom situasjon der folk ser at du på en måte blåser i det sant. Og det er og veldig sånn..jeg har mange venner som ikke har det sånn på en måte...jeg er sånn jeg vil ha fine bilder.

L: Men når du bruker facebook pleier du å bruke den alene eller med andre?

A: Det kommer helt an på. Når jeg er alene så bruker jeg det alene..når jeg bruker den med andre så kan vi sette oss ned og se på han der..skal jeg vise deg den og den personen og...og..ja..og så skal de vise meg noen og så..kanskje de var litt teite..eller de er veldig kule eller ja..så ser vi på det sammen diskuterer det og sånt

L: Hva liker du med facebook?

A: Jeg føler på en måte..Facebook har på en måte alt i ett. Det er en plass hvor du kan...du får på en måte ut..det er mange flere...du får på en måte vist hvem du er. Altså..du får alltid bygget opp en slags hvordan du vil fremstille deg selv. Ehm. Og så får du..mail...jeg bruker mer den mailen enn jeg bruker hotmailen..det er på en måte msn..du har chatten

L: Bruker du msn for chatting?

A: Nei, det sluttet jeg med etter (uklart hva hun sier her). Dette her går greit liksom..og så sant..foto..det er sånn bildebank. Du kan..sånn før når folk tok bilder av deg og sånn og vi ikke hadde facebook da var det sånn..ååå kan jeg ikke få de bildene fra der og der..nå legger du ut de på facebook sant..så hvis du vil..tar de bildene du vil ha og så kopierer du de. Men det mister jo på en måte litt av det spennende med bilder da. Det som er gøy med å ha bilder, men ja..men det er liksom..det er vanskelig å (uklart ord). Men jeg liker liksom alt med det. men jeg tror det jeg liker best er på en måte bildene..altså å kommentere på bilder også legge ut mine egne album. Det er det gøyeste når du får kommentarer på dine bilder som du har lagt ut. som du har tatt liksom

L: Så du får kommentarer med en gang du legger ut nye bilder...forventer du at det blir kommentert da? Eller?

A: Nei, jeg forventer det ikke, det kommer an på hvilke bilder det. sånn som..når jeg var i Paris..sant..da vil det være..da forventet jeg at jeg fikk kommentarer sant..jeg hadde ikke sagt til noen at jeg skulle til Paris..ehm..og sånn. Ehm og så forventet jeg kanskje litt kommentarer på de bildene fra jorden rundt-turen...og det er noen bilder altså av og til legger jeg ut for min egen del eller for andre sin del også blir det sånn...åh jeg har lyst å legge ut noen bilder jeg bare legger ut..det blir jo litt..jeg gikk nettopp gjennom albumene mine og så fant jeg ut at jeg har ganske mange sånn unødvendige bilder i albumene mine som jeg bare egentlig kunne slettet uten at noen hadde brydd seg og uten at det hadde gjort noe for meg også. I hvert fall når jeg hadde fått nytt kamera så tok jeg bilde av en vegg...og den veggen..(uklart)..ja. på en måte det sier ingenting. Det blir jo veldig tilgjengelig og du blir nesten du blir kanskje litt for tilgjengelig og folk blir litt lei også etter hvert når du bare legger ut masse bilder. Det blir liksom..det mister litt av det spennings..du åpner..du blir jo veldig åpen på en måte. Du

åpner jo deg veldig..det er jo ingen som ikke vet om deg..på en måte. I alle fall når de ser på bildene og sånt. Men likevel du sier jo..du viser jo bare det du vil vise. Ikke de andre tingene

L: Men hvis noen legger ut bildene av deg..du har kontroll på hva de skal legge ut?

A: Det ser jeg som der...altså hvis det er noen jeg kjenner så sier jeg ta det vekk...og hvis det ikke skjer så bare untagger jeg det ..og så driter jeg egentlig i det for at..da er det liksom..det pleier..det ligger ikke noe sånn virkelig gale bilder av meg ute. Men hadde det vært (uklart) eller porno for å sette det på spissen så hadde jeg jo blitt veldig sur. Men det er...det er et som jeg ville fjerne, og som ikke ble fjernet.

L: Hvorfor ville noen ikke fjerne det hvis du har...?

A: Uff..det er jo en av mine beste vennene mine og hun syns det var veldig morsomt..alle syns det var veldig morsomt..men..og det var jo litt morsomt og..det er bare det at det er helt grusomt. Jeg lurte på om hun kanskje har fjernet det..det var et bilde der jeg står på hender...Nei hun har tatt det vekk faktisk. Det var jo bra...sånn bilde av meg som det der eh..altså jeg har kjole på meg og så ser du bare bikinitrusen og alle..alle cellulittene..jeg var liksom 10 kilo tyngre da (latter)..jada. det er jo bare helt diggbart. Nå ble jeg ganske glad.

L: Ble du glad? (latter begge to) Det er bra.....Du er med i sånn kommunikasjon på facebook og de forskjellige måter å kommunisere på...hvor innboksen og chatten og ja..fortell litt om det og hvordan du bruker de..hvorfor du bruker den formen og ikke den. Når den og når det og det forskjellig

A: Innboksen den bruker jeg egentlig ganske sjeldent. Nå har jeg..jeg tror...altså chatten jeg bruker ikke den så veldig ofte...det er litt sånn..det er sånn som gjør at jeg ikke har msn heller. Syns det er litt stress å ta kontakt med folk..ehm..gjennom bare å skrive til og så vet du ikke hva...men hvis det er noe viktig så sjekker jeg om de er der. eller hvis det skjer veldig lite på facebook og jeg ikke har noe å gjøre på så går jeg inn og chatter. Veggen det er sånn..jeg vet ikke helt..jeg bruker veggen en god del altså. Men det er sånn hvis jeg skal gi en kommentar til noen på en måte. Og spesielt hvis de ikke er på chatten da, og jeg skal gi en beskjed så er det veldig greit for det er jo derfor..du henger på en måte opp en beskjed. Eller du bare sier lenge siden, hvordan går det blablabla vi må møtes en dag. Ehm. Det er liksom..

L: Veggen..selvfølgelig..der hvor alle vil lese det. hvorfor vil du dele noe personlig med...hvorfor veggen?

A: Da er det ikke så personlig sant. Da er det mer sånn...for da bruker du innboksen, det er til de personlige tingene. Ehm.

L: Men er det ikke personlig nok hvis det er mellom to mennesker?

A: Nei. Eller jeg vet ikke..det er liksom..du vet...det er mye lettere å bare skrive noe på veggen enn å gå inn på innboksen og nananana..med en gang du går inn på innboksen så blir det liksom alvorlig. Fordi da er det ikke bare..da er det alvorlig mellom deg og den personen sant. Når du skriver på veggen er det mer sånn aaaaah...og så..lalala. hvordan går det. hvis du hadde skrevet det på innboksen eller på mail til den andre personen og hadde skrevet akkurat det samme så hadde det blitt veldig rart..da hadde de tenkt sånn hæ hvorfor skriver hun på innboks liksom..hvorfor..hvorfor skriver...kunne ikke hun bare skrevet det på veggen. For innboksen da skal det liksom være til private meldinger beskjeder som ingen andre skal vite. Det er vel egentlig det. det er rett og slett at det blir for alvorlig hvis du skriver det på innboksen. Så da blir det enten chatten eller veggen, så hvis du da ikke er på chatten så tenker øj shit det må jeg huske så..

L: Hva om flørting på facebook?

A: Flørting på facebook. Jeg er vel egentlig mer av den typen som liker å flørte face to face da på en måte.

L: Ikke facebook til facebook?

A: Nei, men du kan jo si det sånn at jeg har..nei eller..eh facebook. Det eneste..Han fra Argentina for eksempel..så hadde jeg ikke møtt han i Paris hadde det ikke vært for facebook fordi at da kunne jeg holde kontakten med han og det hadde jeg ikke giddet å gjøre på mail. Så sånn sett..vi skrev jo meldinger til hverandre og da var det jo også på innboksen liksom. Sånn sa han skulle komme til Norge, så kunne han ikke..men han ville møte meg likevel og så møtte vi hverandre i Paris istedenfor..ehm..Er det noen..og så er det en italiener og som jeg kjenner som jeg også..det er sånn folk som bor i utlandet..men de som er her hjemme liker jeg å flørte med ikke på facebook. Det er ikke det jeg bruker det til.

L: Profilen din..hvordan oppdaterer den, hvor ofte, hva liker du å gjøre med den og ja..bilde, status..ja alt på profilen din.

A: det du kan si da..statusen den liker jeg å..fordi jeg er veldig sånn jeg liker å finne på sånne statuser som er litt..som sier noe på en måte. Eh og da liker jeg å ha de en stund. Jeg må jo bytte etter hvert, jeg synes det er teit å ha statusen på for lenge.

L: Så har du alltid noe status?

A: Nei, ikke alltid..det er fordi den forsvinner av seg selv etter hvert. Men (uklart) trykke på clear. Jeg lager heller en ny status...hvis vi ser profilen min har jeg aldri giddet faktisk..aldri giddet å oppdater ting jeg liker sånn..info sant..eh..ja det gidder jeg ikke. Hva liker jeg av menn og hva..nei hva liker jeg av musikk og sant..hva forskjellig ting..eh..det er..ja..

L: Men bilder?

A: Ja bilder og sånt..så profilbilder skifter jeg nesten hele tiden. Da prøver jeg å skifte ganske ofte.

L: Hvorfor?

A: Du kan jo ikke ha samme profilbilde hele tiden

L: Nei? (latter fra begge to)

A: Det er sånn..du må på en måte forandre det og så er det mange forskjellige bilder ute..sant..det la jeg ut bare for å få oppmerksomhet sant. Det er sånn...du ser her..de mest brukte bildene er vel derifra og opp..det er de jeg bruker..og så har jeg noen andre bilder jeg liker å bruke. Det er de to der...og så er det

L: Hva et vitsen med oppdatering av profil? Hvorfor...ja hvorfor vil du oppdater ofte status og bilde og alt sånn. Hvorfor gjør du det?

A: Jeg vet ikke. Jeg antar at det er vel fordi at jeg vil kanskje...jeg vil på en måte framstå..jeg syns det er så...det er vanskelig. Jeg vet ikke.

L: Gjør du det for deg selv, eller tenker du på de andre...den bilde skal..

A: Det er vel litt en kombinasjon av det sant. Jeg tenker og det var et fint bilde...det er jo bare de fine bildene jeg tar på eller profilen min..eller hvis det er noe spesielt..for eksempel hvis jeg spiser en skorpion, det er jo ikke et fint bilde men det er jo noe jeg gjør. Hvis det viser meg i en morsom situasjon eh vil jo at folk skal se på bilde og tenke å det var et fint bilde eller haha det var morsomt. Men også for min egen del..det er jo kjedelig å bare...jeg vil ha flere bilder på en måte. Eh ja..ja du ser det. det er ofte sånn jeg går inn på profiler og ser på og profilbilder er jo det første du ser på..i alle fall når jeg går inn på profiler jeg ikke kjenner og da får du på en måte et førsteinntrykk. Og hvor mange profilbilder de har og hva..og hvordan de ser ut på en måte, hvordan velger folk å fremstille seg selv. Det finnes folk som tar hundre bilder som er helt like eller de tar ti bilder og alle er av fjeset i et sånt lys som ikke ligner på noen ting..veldig sånn kjedelig. Jeg tenker sånn..det der..bare å ta bilde av seg selv og ha på profilbilde..det er jo ikke noe spennende ved det. og da føler du kanskje at personen er kjedelig, veldig kreativ...sånn..egentlig du får på en måte det er et inntrykk..hvordan folk på en måte framstiller seg selv. Ehm. Ja jeg vet ikke om det er noen her..

L: du synes at en profil reflekterer litt hvordan folk er? Hvem er de..

A: Ja..

L: Hvor mange bilder, hva slags bilder og...ja alt mulig, hvor mange applikasjoner de har og hvor ryddig eller hvor uryddig det er

A: Det er og en ting med applikasjoner..hvis det er for mange så tenker du herregud du kan ikke ha så mange applikasjoner og i hvert fall ikke de der med de rosene og blomster og det jeg synes at det er skikkelig sånn dere trashy...ehm..men så er det samtidig sant hvis du har kjempe mange bilder, for eksempel nå har jeg veldig mange bilder av meg selv her ute, så må jeg jo gå inne eller pleier jeg å gå inn og slette, untagge meg på noen bilder sånn at jeg ikke får for mange bilder for du vil ikke fremstå som en som bare har masse bilder av seg selv heller. Ehm. Så jeg har noen venner som også har det, og du får det..det er bare de samme bildene hele tiden. Så jeg prøver på en måte å variere litt på hvilke bilder som blir lagt ut av meg. Ehm. Ja det er..det er veldig sånn det er en fin balanse mellom det å ha akkurat passe med..med notifikasjoner nei med applications og sånn og det å ha for mye for det at da får du og det der at jeg kan ikke kontrollere seg selv liksom..ehm..og..det er..

L: Vi kan snakke litt mer om applikasjoner nå. Hvilke du har, hvilke du liker og hvorfor

A: Jeg har jo denne her da..er gaver den får du uansett men så er det den compare people da er det liksom folk som..da er det alle alle vennene dine som har denne application som på en måte kan stemme på deg sant du du får opp to bilder for eksempel av meg og en annen og så best mother og så må du trykke på det bildet som ville vært det. jeg har blitt best mother og jeg skjønner ikke hvorfor jeg har blitt det for alle vet at barn er ikke noe jeg er glad i..ehm..og..men den liker jeg. Og så den Entourage...jeg synes bare den var stilig men den går jo mye i bilder egentlig men den gjør ikke det her men den gjorde det på gamle facebook så det er fint å ha den på siden.

L: Hva er det?

A: Det er sånn bilde av alle vennene dine. Altså det er profilbilde til alle vennene dine.

L: Så det er bare sånn visuell..

A: Ja det er sånn for det visuelle og jeg synes før når det var old facebook så hadde vi..da gikk den nedover hele tiden og lagde en sånn fin innramming der. ehm. Og så her er jo applicationene mine..sant så det e..jeg liker å kunne ha de på profilen min. det er jo det dumme med den nye facebook at du kan..de er på det samme stedet sant for da kunne du på profilen din så kunne du på en måte ta stokke om sånn at det ble litt sånn kult og sånn her er det graffiti som jeg synes er kjempe gøy. Jeg har laget veldig mange graffiti til vennene mine og sånn. Det er liksom gøy å ha på siden. Family Guy er dritgøy og så er det sånn sneakers-application sant. Og her har jeg laget bestevennene mine og familie, hotlist, hva du liker av ting..ehm også er det..jeg har jo mye som er sånn der tull. Daily horoscope syns jeg..where i have been eh..

L: Hva er dette, er det sånn spill..pleier du å spille noe?

A: Nei, jeg pleier ikke det. det er sånn jet-man har jeg tenkt å ta vekk nå. Eh..bare ikke. Har tenkt på det lenge

L: Bruker du tid på applikasjoner og lage forskjellige?

A: Jeg gjorde det kanskje før. Da gjorde jeg det mye mer..for nå har jeg bare..for nå er det i en egen boks og da tenker du ikke på det. mens nå er jo alt her og da mister det litt av effekten sin for det at når du har det på profilen din da er det liksom da gjør det noe med profilen din, det rammer på måte inn og det krydrer på en måte.

Men nå kan ikke du det er ingen som gidder å gå inn på profilen din og trykke på den for å se hvilke applications du har for det er jo egentlig uinteressant for alle andre.

L: Så applikasjoner var mer spennende når du kunne ha de på profil, for de kunne..

A: De forteller noe om smaken din og liksom sånn..du liker hva du liker..og musikksmaken og alt mulig

L: Bruker du den til musikk og video eller filmer eller bøker

A: Nei..det eneste du kan si er jo her..på hotlist så står det liksom hva du liker sant..eh. ikke bare musikk og video og sånt men alt mulig.

L: Har det skjedd av og til at du finner noe på facebook som du ikke vil finne..som du helst ikke vil vite..men du finner det uansett.

A: Hva tenker du på?

L: For eksempel hvis du hadde kjæreste og han hadde en ny kjæreste og du fant noen bilder bilder...eller du hadde nå kjæreste og det var noen jenter som snakket med ham på wallen...sånn forskjellig..såne ting du ikke likte å finne ut. og fant ut..eller om venninner og det var fest og de la ut bilde..og du fant ut at du ikke var invitert eller..sånn forskjellig ja. Kan du tenke på noe?... eller er alt du finner på facebook behagelig..alltid god informasjon?

A: Ehm..det jeg ikke synes var så veldig gøy da..det var jo det. men det var jeg jo fullt klar over..det er jo den der turen vi hadde. Jeg fikk jo bare være med på to og en halv måned for det var det jeg hadde..jeg fikk ikke fri fra paradiset mer enn det og så...hadde jeg ikke penger til det heller og når de ligger bilder fra de andre turene eller de andre landene de var i synes jeg ikke er så gøy. Og så er det ofte sånn at hvis jeg har sagt nei til å være med på fest eller sånn eller sier sånn jeg orker ikke i dag. For eksempel han Kristoffer forrige helg så skulle han på byen og så var det storm..og så gadd jeg ikke. Nei vet du ka det vil jeg ikke være med på og så legger han ut bilder og så ser det veldig gøy ut. og da tenker du sånn åh jeg skulle kanskje vært med på det. men det er ikke...jo også han ene..han argentineren jeg ble veldig sånn..jeg har jo aldri vært sammen med han, jeg kommer ikke til å bli det eller noe som helst. Det er bare men det er fremdeles når du ser han snakker med andre jenter og sånn så tenker du sånn aaahh det er jo irriterende liksom men du vet jo...jeg vet jo at det er jo sånn det er. Men det er jo liksom ikke.

L: Har du hatt en venninne som du ikke har snakket med, eller som du var litt uvenn med.. hvordan er det da?

A: Jo det er ganske morsomt...for det det var et bilde som noen hadde kommentert på..og så var det en annen som jeg virkelig ikke liker i det hele tatt jeg virkelig ikke fordra henne. Men da har liksom en sak med at hun sa til, det er Line hun heter, at..at tingen er at jeg har et kallenavn som e..de kaller meg for katten. Vet ikke hvordan..men det er liksom kallenavnet mitt. alle kaller meg for katten. Og så liksom hadde hun kommentert et bilde så det hadde liksom ikke noe med det men så kom vi de inn på at særlig på det siste..at den eneste fine katten hun hadde sant..og da er det liksom da mente hun jo meg..men det er så subtilt..men du gjennomskuer det jo. Det er liksom herregud nå driter jeg i det på en måte. Men hadde det vært for tre år siden så hadde det jo..ja da hadde jeg sikkert blitt lei meg.

L: Men kan det være litt drama på facebook?

A: Ja, det kan..altså

L: Noen ting..de kan kommentere litt..ikke feil men ja..så noe blir (uklart hva du sier her). Sånn at det blir litt drama fram og tilbake?

A: Ja jeg tror det kan..tingen er det det har ikke skjedd så mye med meg at det har vært noe sånn drama bortsett fra...nei det har faktisk.. nei da har det vært mer på. Da har det vært mer på innboksen i så fall. Hvis det er noe mellom deg og en annen. Men det har aldri skjedd med meg at det har vært noe nevneverdig sånn..vet ikke..sånn misforståelser eller noe sånt. Det har ikke skjedd.

L: om event. Event..organiserer du noen events gjennom facebook? Eller blir du ofte invitert?

A: Ja, jeg organiserer ikke så veldig mye eventer egentlig. Jeg blir..jeg er med på å bli invitert til events. Og det er sånn events som blir sendt ut til fordi du er med på en gruppe. Og så blir det sendt ut til sånn 600 stykker. Det gøyeste er..nå bor jeg jo hjemme enda så det blir ikke så mye fester hjemme hos meg da. Men det gøyeste er når folk har fester, og de sender ut event invitations. Ja det er vel egentlig det de bruker det til mest når du skal lage..

L: er det en god måte å invitere folk på fest?

A: jeg synes det er kjempe..jeg synes det er helt genialt. Du vet hvor mange som kommer, du vet hvor mange som kanskje kommer, hvem som ikke kommer.

L: men som sagt så er det sånn at du alltid trykker på maybe?

A: det er bare fordi med 500, der alle blir invitert, sånn clubevent. Er det fest eller noe sånt så pleier jeg å trykke kommer. I hvert fall da vet jeg som alltid (uklart). Men har hendt at jeg har blitt invitert av folk som jeg ikke kjenner så veldig godt...jeg kjenner de gjennom andre. På sånn innflytningsfest..da blir jeg veldig glad og da pleier jeg å takke ja noen ganger

L: Grupper. Vi har ikke snakket om facebook-grupper. Er du medlem av mange?

A: Ja, jeg er det. jeg har min egen gruppe også. Det var bare sånn tull da. Det var en gruppe..jeg har aldri vært noe aktiv på den. Det var en gruppe vi lagde om en gutt i klassen vår fordi at vi..vi trodde. Vi skulle vedde på

hvor lang tid det tok før han fikk kjæreste. Eller det var sånn..jeg tror det var noen gutter i klassen som på en måte, vi laget en sånn gossip-side da

L: uklart hva du sier her

A: Nei, det er det som er så morsomt, en lukket gruppe da.....Det er mange i omgangskretsen min som har dødd i det siste faktisk

L: Hva?

A: På det siste halvåret...han som døde av hjernehinnebetennelse og så er det. og det er ikke det at jeg kjente de. Men jeg visste hvem de var og jeg har vært med de når jeg var liten og sånn. Så da lager du sånne minnegrupper for de på facebook. Og masse sånn "I bet i can find 1 million people who dislike George Bush".

L: Hvis vi går tilbake til de minnegruppene for de som døde. Hva synes du om det?

A: Jeg synes..altså det kommer an på hva som purposen [på norsk: hensikten] på en måte. Jeg tenker sånn..du får jo..jeg synes det er bra at de legger ut bilder og lager sånn her contributions og video..de forteller hvordan det skjedde. Hvordan de døde, hvordan omstendighetene var og det er det mange som kanskje ønsker å vite. Og så lenge det er greit for familien, dette er jo vennene som har laget.

L: men det er jo ikke familie. Men de har kanskje ikke så mye å si..de kan jo ikke stoppe det.

A: Så sånn sett er det jo ikke...

L: men hvordan er dette? Er ikke de grupper veldig emosjonelt?

A: Det er mye sånne buhu. Ja du ser jo det at mange som skriver på veggen, folk som ikke kjente de en gang. Lager dikt og jeg blir nesten...jeg har ikke skrevet på jeg er bare medlem. Og jeg får litt sånn...det er veldig trist og alt sånn men det er jo bedre å kanskje si det til. For det første så må jo de mene det, jeg har sett sånn: jeg kjente ikke denne jenten men de nærmeste vennene eller snakke med familien.

L: Litt mer facebookbruk. Hva er mest gøy å se på?

A: uklart hva hun sier her

L: Bare når du ser på...bare når du blar igjennom. Hva ser du på?

A: Jeg ser på bilder. Det er jo kjempe gøy. Og spesielt hvis det er noen som jeg...det gøyeste jeg vet er hvis det er noen sånn litt kjekke gutter da. Som du bare vet hvem er og så kan du gå inn på profilen deres og kan se på bildene, okei nå vet jeg hvordan de ser ut. eller..hvis noen andre snakker om noen..du må se han eller.

L: Hvordan føles det å sjekke profiler til folk som du nesten ikke kjenner?

A: Jeg vet at noen vennene mine synes det er sånn å herregud nå snoker jeg. Men jeg tenker ikke på det i det hele tatt egentlig. Jeg tenker bare okei nå ser jeg gjennom, det er ikke sånn at jeg sitter å sikler foran dataen og sitter og liksom...det er bare sånn nå går jeg inn og ser på disse bildene og gud det så veldig gøy ut. men...ja det pleiere jeg å gjøre. Det går helt fint for min del jeg har ikke noe sånn..jeg føler meg ikke noe snokete. Det er sikkert fordi jeg er alene, og når du er alene og gjør det så er det jo ingen andre som vet det. så da er det ingen som kan si at du sitter og snoker. Jeg tror det er mange som gjør det men som bare ikke vil innrømme det på en måte. Og det er mer når du er med en annen person, og du går inn på en side..og herregud har ikke du vært inne på den siden litt lenge nå og ja..det er vel det som er forskjellen. Jeg kan..jeg har ikke noe problem med det, jeg føler det er en del av facebook. De har jo lagt ut profilen på nettet så folk kan se. Hvis ikke de har den skjult og det kan du gjøre og da kan du ikke se de.

L: Men hva er dette å se på personlige ting? (litt uklart om det er det du sier?) Hva prøver du å finne ut? Hva motiverer deg til å sjekke på forskjellige ting som egentlig ikke..? På den gamle måte så var det noen som gir deg brev som de har skrevet til hverandre. To folk...du kan bare lese det

A: Jeg skjønner hva du mener. For det første så tror jeg aldri at folk ville gitt deg noe brev. Men når de har det utlagt og de vet det selv at det ligger der og at alle kan se det. så er det på måte deres...da er det noe mest sannsynlig ikke bryr om (uklart ord). Sant..det hadde vært verre hvis jeg kunne gått inn på innboksen til noen og lest mailene, det hadde vært mye verre. Det hadde vært som å lese brevene. En annen ting...Hva var det første du sa i sted som fikk meg til å tenke. Hvordan det er å...jo det er mange...jo de legger jo ut bilder for å vise seg selv....du sammenligner jo hvordan andre folk lever i forhold til hvordan du lever og hvor er disse menneskene nå. Jeg aldri visst at liksom..at den og den hadde vært i syden i fjor hvis det ikke hadde vært for facebook. Ikke at det er interessant, du vet det og det er litt...sant mennesker du var med på..som var bestevennene dine når du gikk på barneskolen som bare ja..som er helt annerledes ifra det du er nå. Og bare det å se hvordan de har utviklet seg i forhold til deg. Du begynner liksom å tenke..jeg vet ikke..du tenker litt sånn årsak, hvorfor er de det og er det fordi de gikk på den og den skolen og de ble venner med den og den. Det er rett og slett interessant på en måte. Det er jo en grunn til at du går og ser på de. Det er ikke bare fordi det er fine bilder eller noe sånt. Du vil jo se hvordan de..hvem de er.

L: Du kan få en god idé om hvem de er gjennom facebook?

A: Ja. Og det er en annen ting du kan jo gjennomskue de. Eller, du ser jo på en måte..hvis du kjenner de personene så vet du at oi de er jo ikke sånn. Men..likevel, du parodierer deg selv. I hvert fall tror jeg det er sånn med mange av de mine venner. Det er jo de, men de har forsterket noen personligheter ved seg selv sånn på en måte kommer frem gjennom bilder og..

L: Hva prøver du å?

A: Jeg vet ikke...

L: Jeg Marie er..

A: Jeg prøver vel å..Jeg ser jo på meg selv som en individualist da. Jeg vil ikke fremstå som..alle vil jo ut av mengden. prøver å skille seg ut på et eller annet vis. Og jeg vet ikke hvor mye jeg skiller meg ut i forhold til de andre på facebook men..men du vil liksom..det er et budskap som ligger der. det er ikke sånn at jeg går rundt og tenker på det men..men når man snakker om det, jeg er jo bevisst på det folk..framstiller meg annerledes på facebook...samtidig så er det jo meg. Den siden av meg som kanskje kommer..som ikke alltid er der. som er der men ikke er sånn veldig forsterket som den er på facebook. Ja..vet mange som har profilbilder av sånn natur eller av profilbilder av andre...dette er jo helt ubevisst. Men når du ser på profilbildene mine så er det bare bilder av meg..som for eksempel det. jeg er veldig selvpoptatt og ser meg mye i speilet. Det er sånn jeg har vært siden jeg var liten, veldig bevisst på hvordan jeg selv så ut og veldig bevisst på sånn skal jeg være, se ut når jeg går ut. og det er ikke noe spesiell grunn, jeg har alltid vært sånn. Eller det første...det jeg elsket når jeg var liten var når mamma tok bilder av meg. Det reflekteres i profilbildene rett og slett. Det er..har i hvordan facebook-profilen min er. Og jeg ser det..ja det..Jeg har noen bilde med andre folk også, men det er mest meg. Det er jo ikke så veldig..det har bare blitt sånn. Det er sånn det har utviklet seg, og det utviklet seg sånn helt av seg selv. Når (uklart hva hun sier her) går inn på profilen min så tenker hun herregud her var det mange bilder av Mathilde, det er det ikke sikkert så...det er jo ikke så interessant men egentlig så er det veldig gøy.

L: men det er ikke så forskjellig fra mange av de andre. Synes du det er mange som sjekker din profil?

A: Det vet jeg ikke.

L: hva synes du?

A: Jeg håper jo det er mange som gjør det. men jeg vet ikke

L: Hvordan føles det å bli "watched" av andre?

A: Jeg tror at hvis jeg hadde visst hvor mange som hadde sett, hvis det hadde vært veldig mange, så tror jeg at jeg hadde blitt nesten litt flau. Sant for det er sånn...for nå er det sånn du vet ikke hvem som sjekker og du vet aldri om noen faktisk sjekker profilen din. Og da er det sånn..og da lukker du vekk det alternativet..du får litt avstand til det og bare overser det. men hvem som helst kan jo se på profilen min og profilbildene og tenke herregud hva er det som feiler hun der da. Hva skriver hun her og hva mener hun med det..så teit. Det kan jo hvem som helst. Det er jo akkurat som jeg gjør med andre profiler. Og jeg er sikker på at andre har gjort det, jeg er bare glad jeg ikke har var der da det skjedde. Eller sånn...jeg tror på en måte det er noe du..du er klar over det, du bare...siden du ikke vet så kan det være hundre som ser på profilen din det kan være null. Da er det litt mer akseptabelt for meg at det er sånn på en måte.

L: Kan det friste og kansellere din facebook?

A: Ikke enda. Men jeg kan se for meg at det blir for mye en gang, og jeg kommer til å bli lei. Men jeg tror ikke jeg kommer til å kansellere den. Jeg kommer bare til å..

L: Hva synes du ville savne?

A: Jeg tror bare jeg ville savnet.. jeg tror jeg ville savnet det med bildene jeg.

Avbrudd i intervjuet

L: Jeg har bare noen spørsmål til. Vi kan begynne på den vi gikk litt igjennom sist gang...Hvis du kan forestille deg å kansellere din facebook-konto, hva vil du savne eventuelt?

A: Bare det å ha kontakt med menneskene. Fordi at du må liksom holde deg oppdatert. Det å holde seg oppdatert på en måte, og ikke..og vite hva som skjer og hva andre folk snakke om på facebook. Hvis du ikke har vært på facebook på en stund så føler du deg ganske isolert...kanskje. Så når du vet hva du går glipp av så er det litt vanskelig å forestille seg å kansellere, men hvis jeg skulle det så tror jeg at det er det jeg ville savnet. Det sosiale aspektet ved det

L: Hva med den kommunikasjon du har på skolen?

A: Den har du jo uansett.

L: dette er sånn ekstra?

A: Ja, det har du i tillegg. Eller, ja..Nå er det jo sagt veldig på spissen når jeg sier dette. Det er ikke sånn at jeg har hele mitt liv på facebook, men jeg tror at hvis jeg skulle savne noe så måtte det være det. og det er ikke sånn at..jeg var ikke på facebook i..nei i dag var jeg på facebook men bare i fem minutter. Det ja..hvis det var sånn at jeg måtte velge mellom facebook og vanlige mennesker så ville jeg selvfølgelig valgt vanlige mennesker.

L: men det er viktig for deg å ha facebook i dag?

A: ja...det er jo ikke livsviktig det er jo mer en..det er mer noe å ha..ha noe å gjøre i tillegg til noe annet som er...det er litt sånn, kanskje det bare er en (uklart ord) altså en farsott

L: Hvordan var det før? hvis du kan tenke deg før facebook begynte, det er jo ikke så lenge siden..to år siden.

A: Da hadde jeg MySpace og det begynte jeg vel med i 2004-2005. nei, ventlitt..facebook begynte jeg med i 2005. MySpace har jeg hatt lenge, og før det igjen så var det msn. msn har jeg brukt siden jeg var 12. Så begynte jeg med MySpace, og da sluttet jeg med msn. Så jeg har alltid hatt noe, og når det var..når du var 12 så var du på skolen og lekte med vennene dine. Så jeg har alltid vært noe, så lenge jeg har hatt internett-tilgang.

L: Kan du kanskje tenke om noen erstatning for facebook, men ikke på internett? Noe som kunne gjøre det..den følelse på facebook, men ikke online?

A: Noe annet enn facebook? Som ikke er noe på internett?

L: Som kunne gi deg det samme..

A: En skolekatalog kanskje.....For eksempel hvis jeg har en..Den blir jo ikke oppdatert. Når du ser på en skolekatalog, i hvert fall de amerikanske, jeg hadde en venninne som var der i fra. De elsker bare å se gjennom, og se på alle menneskene og så hadde de lagt ut bilder sant fra ting som skjer og hvordan...også hun var stygg. Herregud ser på noen av de der amerikanerne. Så ja, så skriver de jo kommentarer, det er jo det facebook er fra. Det var jo sånn det begynte. Noe er ikke det noe jeg bruker. Det var bare noe som poppet opp i hodet.

L: Finnes du noe spesielt, unikt ved facebook? Som er mulig bare der? Hva er det på facebook som ikke er mulig noe annet sted?

A: Det at du kan tagge bilder, og at de kommer opp på siden din. Det er ikke noe annet sted...nå har jo MySpace også adoptert det. men i hvert fall i begynnelsen..hmm..ikke mulig noe annet sted. Du kan jo invitere til fester og sånt andre steder. På mail for eksempel.

L: Snakker du ofte om facebook når du egentlig ikke er på facebook? Med andre...jeg så dette på facebook....jeg kjenner han fra facebook

A: Nei...eller av til er det sånn...ååh herregud så du nå er de, nå er han singel..eller nå er ikke de sammen lenger. Sånne ting. Men det er egentlig bare det, det er ikke sånn at jeg snakker med facebook med andre, men vennene mine. Vi snakker gjerne om andre ting, men det er sånn hvis..noen andre sier har du hørt at han har..de skal gifte seg for eksempel. Hvordan vet du det? Nei jeg så det på face'n liksom. Eller at..herregud han Daniel har blitt så tykk og så bare Hæ? Har du sett han? Nei, jeg så det på facebook. På nye bilder liksom..du ser at han sikkert lagt på seg 20 kilo. Det er faktisk en reell historie da. Også.. ja sånne ting, men det er ikke sånn vet du hva jeg så på facebook i går. De blir gjerne (uklart)..det er sånn at du kommer på noe uansett. Det er jo en ting..det er jo en del av hverdagen, en informasjonskilde rett og slett.

L: Hvis du nå tenker samlet hva vi snakket om, og prøver å reflektere over hva facebook er god til for deg? Du kan nevne flere ting, men prøv å samle de som du synes er viktig for deg. Hva er viktig?

A: Det er vel...

L: Du kan finne fem ting som du liker å gjøre på facebook. Det du synes er det du kommer tilbake...

A: Det er jo det med profilen da..at du viser deg selv fra den beste siden og du vet at folk ser på det. og håper du i hvert fall at de skal si se så (uklart)..det er jo ganske viktig. Også det er jo faktisk viktig. Og bilder..og se bildene som andre legger ut av deg..fra noe fester. Det er typisk veldig..ja..det er veldig gøy. Før så fikk jo du aldri tak i de, da måtte du jo brenne de på cd og få de. Nå er det bare..okei..nå går du bare å venter på de bildene. Det er kjempe gøy. Så det er i alle fall nummer to. Holde kontakten med mennesker som du har møtt. Men sånn for eksempel for meg for de som bor i utlandet. Jeg bodde i Qatar og har mange venner derifra, som bor på østlandet og andre land, og så arrangerer vi Qatar-treff hvert år og da er det så greit å ha facebook for da kommer alt ut der, da bare inviterer du alle som bodde i Qatar, det er så lett. Det er ikke sånn du må finne mailen deres og sende mail. Facebook, lage en event, invitere og legge en dato. Så det må være nummer tre, holde kontakten med de. Ande viktige ting.....holde seg litt oppdatert. Vise dine egne bilder.

Marcus: 24 år, Mann, Singel, Student på universitetet

Protokoll:

Pleier å gå på min profil, så ser jeg hvis det er noen kommentarer eller meldinger eller bilder...så det er ingen, så det er ikke så veldig mye

Kikke på andres bilder – det er veldig gøy

Ellena giftet seg, det er alltid kult hvis folk gifter seg, selv om jeg visste det fra før

Pleier å sjekke events for å få oversikt over hva jeg skal i framtiden, jeg har alltid sånne ganske mange eventer som jeg har som maybe attending på fordi jeg vet ikke hvis jeg kan...fx student teatre skal ha forestilling i morgen, det kan jeg si nei til, valg for president, ranghild 25 år attending...også har vi sånn event hvor vi skal reise til Brussel på nytt års aften, det ser ikke at det blir noe av egentlig...det er bare 3 stykker som har meldt seg på og 10 stykker som vurderer det, men ellers pleier jeg bare snukke litt på bilder

(235 requests)---også har jeg mange ting som jeg har ikke takket...ja alle mulig sånne invitasjoner på forskjellige ting ,som jeg egentlig ikke gidder å svare på...men det er bare sånn tulle ting sant?...snowman invitasjon...så jeg bare la det være sånn..man får veldig mange sånne rare grupper meldinger fra folk man egentlig ikke kjenner, det er ikke noen hensyn å være med på sånne grupper det er stort sett bare fordi...når du går på profilen til andre så kan du liksom se ok den person er med på denne gruppen for å se hva slags ting de liker men det er ikke så veldig spennende ellers så jeg pleier ofte å takke nei til, jeg diskuterer litt Baraks Obama muligheter som president i USA (kommenterer på sin egen status), jeg er med sånne teite grupper så jeg egentlig ikke vet hvorfor er jeg med...fx forum for åpen alkohol slag – jeg tror ikke det hjelpe så mye, jeg tror ikke at det kommer til å bli noe, jeg tror ikke det har så mye invirkning det er jo 17000 medlemmer så det er jo ganske mange, det er liksom å vise sine politiske tenker ...jeg skal være i bergen i sommer – det er jo litt gammelt...ellers – jeg går inn veldig ofte når jeg sitter og skriver oppgave på pc og sånn, så er det hvis jeg får sånn ordsperre og jeg ikke klare å skrive noe, så går jeg bare inn på facebook og kommenterer på bilder eller skriver melding og sånn

L: Hvor ofte bruker du FB?

A: Jeg bruker den hver dag, det mer tid er det siden forrige gang har sjekket det mer er der å sjekke sant?

L: Hva motiverer deg å logge inn så ofte? Hva er det du lurer på?

A: Det er sånn ”escaping from reality”, hvis man skriver en semester oppgave også kommer til en punkt når du er veldig lei så er det veldig greit å gå inn å se...ellers ville man kanskje sjekke bare ne gang per dag...eller jeg gjør ikke noe nyttig der det er storsett bare skriver tull...hvis jeg skal si noe viktig så skriver jeg ikke det på FB

L: Hvor mange venner har du på FB?

A: Jeg tror at jeg har 185...det tror jeg er ganske vanlig egentlig

L: Føler du at du kjenner alle ganske godt?

A: Nei nei, det er folk som jeg gikk på ungdomskole med som jeg har ikke sett siden lenge...så egentlig ikke det er mange folk som hvis de ville ikke være på fb ville jeg aldri hørt fra dem

L: Hvor bruker du vanligvis fb?

A: På universitetet eller hjemme

L: Og du pleier og være alene eller med de andre?

A: Storsett alene

L: Hva liker du med FB?

A: Det er en fin måte å sjekke og blir oppdatert på hva som skjer, når du får invitasjoner til bursdager så er det jo grei måte å holde kontakt med folk, man ellers---nærmere venner som man vil uansett holde kontakt med er det ikke, men de som man ville kanskje aldri send mail til eller ringt ikke sant? Det er litt kjekkere og bare sende melding på fb...det tar litt tid hvis man sitter, plutselig sitter man en halv time og...det er ikke noe spesiell behov for det

L: Din typisk besøk på fb? Hva du pleier å gjøre?

A: Hvis jeg bare går inn som vanlig så er det bare å sjekke om jeg har noe nye meldinger eller noe sånn, eller bursdager hvis noen har bursdag...eller hvis jeg bare sitter på skolen så kommer jeg på noe – jeg skulle huske å si det og det til den person, så bare går inn og skriver melding...ellers er det å bare sjekke hvis det er noe nytt

L: Hvordan du kommunisere på fb? Chat...?

A: Hvis jeg skriver sånn veldig overfladisk bare sånn ”Hei hva skjer?” så skriver jeg på wallen, mens hvis jeg skal skrive lenge meldinger til folk som jeg kanskje har ikke sett på noen stund så skriver jeg som inboks som ingen andre kan lese, hvis du skal skrive noe mer personlig så er det litt tait hvis alle kan lese det, man har det i bak hodet hvis du skal skrive på vallen så kan alle se det

L: Ja tenker du på ditt publikum?

A: Ja man tenker på det.

L: Chaten?

A: Jeg er ikke tilgjengelig lenge der, så da bruker jeg heller msn hvis jeg skal chater.

L: Om profilen din, hvordan du oppdaterer den? Eller hvor ofte eller hvorfor?

A: Jeg tror at jeg har det samme bilde i ett år, jeg ikke gidder, og her ikke bilde her, de har jeg på min eksterne harddisk, også jeg pleier bare å skrive inn den der du skrive hva du gjør da – et eller annet inni mellom, storsett

ikke så mye, jeg har der det står interests – så oppdaterte litt når jeg har laget profil min...men ikke så mye mer, men bare den linje du skriver status

L: Ja det liker du å oppdatere status?

A: Hm, det er bare å skrive hva jeg holde på med

L: Skriver du bare hva du gjør?

A: Jeg prøver å være morsom eller skrive litt sånn fengene setning – det er bare at folk kan lese, jeg syns at det er gøy å lese hva andre har skrevet

L: Forventer du noen kommentarer på din status?

A: Ja man har den lyst at man skal få den, forrige gang jeg har skrevet sånn så fikk jeg tilbakemelding fra kamerat og da ble jeg veldig fornøyd...så det må være noe underbevisst at man vil ha svar

L: Så kanskje hvis du går og sjekke ganske ofte, kan det være at du forventer an svar?

A: det er spørs om hva man skriver der...hvis jeg skriver jeg har nettopp fått A på eksamen, så ville jeg kanskje forventer at folk skal skrive noe gratulerer, men jeg storsett skrive sånne morsomme ting, hva skjedde liksom, hva jeg gjorde i helgen.

L: Liker du hvis dine venner oppdaterer status og sånn?

A: JA det er alltid kult hvis man går inni og det er noe som skjedde...bilder og sånn er alltid gøy å se på...jeg pleier å gå inn på bilder av folk jeg kjenner, men så er det kanskje en bilde av noen du ikke kjenner og kan du logge inn på bilde av den person og det er akkurat som søke på internett du er bare lengre og lengre inne og til slutt er du på profilen av folk du ikke kjenner i hele tatt...så det er litt skummelt syns jeg å se på bildene til hvem som helst...det er det liksom forbudt 0824

L: Ja hvordan det føles og går gjennom profilen og wallen av noen du ikke kjenner?

A: Nei, det er siden de har lagt ut det frivillig så er ikke noe galt med det, men det føles kanskje litt feil, det er mange som ville mener at hele fb greier går på det...

L: Posting ting?

A: Veldig sjelden, jeg har lite bilder, fordi jeg har ikke noe bra kamera, og jeg poster ikke musikk heller, jeg vet ikke hvordan man gjør det, jeg er ikke så veldig glad i å bruke internett for musikk, jeg liker å ha cd i fysisk eksemplar, så jeg driver ikke med internett musikk og nedlasting...jeg tenkte at jeg skulle lage en event en gang, fordi det har jeg aldri gjort før så det kan bli nytt...vi skal ha fest i kollektivet vårt...så det kan jo blir spennende, fordi jeg er ikke så god med data – men det kan ikke være så vanskelig egentlig

L: Tror du at det blir en effektiv måte å invitere folk?

A: det er både og, fordi hvis du skal inviterer ganske mange folk, og vi er 4 venner og har hver andre venner, så det blir mange venner og da er det greit å lage bare en event

Jeg syns det er litt som nerdete kanskje å bruke fb til å bare skrive sånne tulle meldinger og legge bilder er greit men, men skulle avtale ting per fb...hvis jeg spørre noen å blir med på kino i morgen så gå jeg ikke på fb, det er veldig upersonlig

L: Selv om du har den muligheten på inboksen?

A: Det er sånn mail på en måte, men er mye mer personlig å ringe folk...så jeg bruker den egentlig ikke til noe nyttig...jeg kunne veldig fint klarer meg uten fb...jeg har aldri brukt internett og chater programmer veldig mye så det er det..

L: Og med bilder...

A: Ja jeg kommenterer på bilder og sånn...

L: Ja hva om kommentering på ting – bilder, status...

A: Ja det gjør jeg ganske ofte, ikke fordi det har noe hensyn egentlig fordi det er morsomt

L: Tagging av bilder? Pleier du å tagge andre på bilder og...(måtte forklare hva det var...)

A: Nei det gjør jeg ikke, jeg kan ikke det...

L: Events da? Du har en del events på din fb...

A: Ja folk bruker storsett fb til å invitere til store ting, og sånne student teatre og student arrangementer og sånn...det dukkes alltid opp og sånne...det er veldig greit at man har oversikt over hva som skjer..det var de oppslags tavlene sant på universitet, det står det samme der, men du får det liksom (...)...da får du oversikt over hva som skjer og det er veldig bra

L: Jeg så at du pleier ofte skriver maybe – syns du at det er mange som gjør det? Hvis du inviterer mange folk så er det kanskje mange som sier ja og maybe, men etter hvert er det kanskje ikke så mange som kommer... 1455

A: Ja det er veldig lett å si maybe, jeg jobber med student amnesty og de hadde en foredrag på torsdag og det var 7 som svarte at de skulle komme og cirka 30 på maybe så, så jeg var bekymret om hvor mange skal komme...fordi kanskje betyr veldig ofte nei...jeg bare svare maybe så har jeg liksom svart, hvis det er mer personlig ting som bursdagsfester så svarer jeg yes, hvis jeg kan (...)

L: Har du noen ganger fått en dårlig tilbakemelding på noe på fb?

A: Det tror jeg ikke at det hadde skjedd, nei---det er bare sånn hvis man prøver å være ironisk så blir det ofte litt misforstod, men jeg tror jeg aldri hatt sånn, jeg syns ikke at jeg har blitt uvenn med noen

L: Men noe kanskje ubehaglig på fb hvis det skjedde fx din ekskjærestes bilde med nye kjæresete...

A: Ja det er jo den problemer at det er så tilgjengelig til alle, du ser absolutt alt som skjer og ingen har noe kontroll hva folk driver med...og dette med at alle kan se statusen din, så hvis du slått ut? Med kjæresten din så kommer det singel så alle ser det i en gang...det er litt som krenkende på privat liv kanskje, men jeg har ikke noe problemer med det egentlig

L: Hvis vi snakker om forskjellige applikasjoner – spill, tester,...?

A: Ja du så at jeg pleier å svare nei til dem, jeg syns at det er ganske nerdete, du kan spille sånn fotball spill, du kan lage an lag med vennen din og spiller kamper litt nerdetert, jeg gidder ikke egentlig å gjøre sånn, sånne tester og quizer det er litt kult ”Hvor godt kjenner du denne person...” men ellers syns jeg er det ganske (...)

L: FB grupper da?

A: Det er noen av de gruppene som er ganske seriøse da, også handler om politikk og sånn, og noen av de står det ganske mye om og kanskje ligger noen linker som folk kan lese så det er fornuftig, men hvis du oppretter gruppe for ”alle som er imot krig” og du bare melder deg på den og ingen skriver noe, så det er bare at det skal stå i profilen min at ”jeg er mot krig”---eller med på den politiske side og da er det helt meningsløst egentlig, det er bare at folk kan gå inn og se hva er du imot da, men de gruppene hvor det er litt diskusjon og sånt så er det forsovet greit

L: Du nevner politikk – er du medlem av noen politiske side?

A: Nei, egentlig ikke jeg bare prøver og føler litt med...og jeg slutter å være med fordi det er liksom ikke noe poeng

L: Tror du at folk er med så de kan ha det på profilen? Jeg er mot ...- hva er poeng med å være med på gruppe som har ingen aktivitet?

A: det er ikke noe poeng...men det er kanskje hyggelig å bli invitert, akkurat hvis folk sender meg friend request – selv om det er folk jeg vet at jeg ikke kommer til å snakke med på fb, så takker jeg ja til invitasjon bare sånn, det går og takker nei, men det har ikke noe hensyn egentlig, jeg kjenner folk som prøver å inviterer alle som de har møt bare for å få som mange venner som mulig...

L: Nå skal vi på den mer passiv bruk – hva er mest gøy å se på?

A: Bilder, også det er gøy å snukke privat liv liksom, så går jeg inn å se hva slags musikk de hører på, hva folk har skrevet til hverandre – du har liksom den klassiske dilemma..hvis jeg går inn på wall til noen, men hvis jeg skal kommenterer det så betyr det at jeg har slått og at jeg har lest, men så lenge det er tilgjengelig til alle så er det, alle er klare over at folk leser det

L: Sjekker du alle profiler av dine venner?

A: Jeg har sjekket alle

L: Men hvordan det føles å lese sånne private meldinger av folk?

A: Så lenge folk legger det ute så vet de at alle kan lese så de, jeg tror ikke at jeg har dårlig samvittighet fra det, men det er ikke noe spesielt meningsfylt å gjøre det, hvis man sitter hele dagen og ser på fb så er det litt. (?) særlig hvis man skal egentlig lese for eksamen

L: Bruker du mye tid på det?

A: Ja...noen ganger er det bare at jeg skal inn å skrive noe beskjed som ta ett minutt og plutselig går det halv time

L: Hva får deg til å fortsette?

A: Det er mest sannsynligvis sånn på internett ellers at det er linker overalt så hvis du går på profilen til noen for å skrive melding så ser du at den og den har fått melding fra den og den som du også kjenner, så du lurer litt på hva de snakker om sant også går du til profilen til den person så ser du at den person er medlem av den gruppe, også går du der...så det er som med internett i generelt... du kan gå videre inn hele tiden...også har man alltid en del felles venner med folk og..

L: Syns du at det er mange som sjekker din profil?

A: Det vet jeg ikke, jeg håper det...nei

L: Har du folk at du vil at de leser dine oppdateringer?

A: Nei det tror jeg ikke, men det er for de jeg snakker med, nærmere venner (...) det er for de venner som ikke er bare facebook venner

L: Hva om den følelsen av being watched?

A: Det er liksom 1984 Geogre orwell at alle føller med på alle hele tiden

L: Hvor lenge syns du at du kunne være på fb uten aktiviteten?

A: det tror at det blir kjedelig ganske furt, men samtidig er det gøy å snukke litt

L: Hva gleder du deg til hvis du er kanskje uten internett i 3 dager, hva gleder du deg til å sjekke?

A: Det er jo bra å få noe invitasjon og særlig kult og se hvis noen har skrevet noe, også er det litt kjedelig hvis du går der etter en lang helg og du ikke har fått noen meldinger, nei det er bare hvis det er noe som hadde skjedd

L: Blir du skuffet hvis det er ingenting?

A: Ja det ville være litt skuffende etter 3, 4 dager, men ikke liksom dyp langvarende skuffelse liksom

L: Føler du hvis du er mer aktiv så får du mer tilbake også?

A: Ja det er sammenheng, hvis du skriver noe så neste gang du sjekke så er der kanskje svar...

L: Kan du forestille deg å avlyser din fb konto?

A: Ja det hadde ikke vært noe problem, hvis noen vil gi meg 1000 kroner så ville jeg gjøre det

L: Så er det viktig med fb for deg i dag?

A: Nei, absolutt ikke viktig, men det er jo kult å ha

L: Hva kan bli erstatning av fb, men ikke på internett? I offline liv...

A: I framtiden?

L: Nei nå

A: Så ikke noe enda mer teknologisk?

L: Nei ikke noe teknologi...

A: Fx hvis du går inn på noen sin...så er det liksom å sitte på bussen og overhøre samtale over de bak deg som sitter med hvedandre, hører på hva folk sier – snukke...ja sånne snukking blir også mulig å gjøre uten facebook, men det er gjetere? På fb det blir for mye av og til

L: Så finnes det noe unik på fb som bare er mulig der?

A: Ja det er på en måte bare en komplisert versjon av chaten, unik---jo du kan jo det står på den hovedsiden – meet your old friends – jeg tror at jeg ville aldri møte dem ellers, eller det er veldig mange som du ikke har så nær forhold til, men når du bare ser litt på fb, bare å ha de som venn er ikke så mye, det egentlig ikke betyr at du har lyst å...så det er helt meningsløst egentlig

L: Men kan det skape noe? Eller har du de bare på fb og det blir ikke noe samtale uansett...

A: Nei, det kan være bare "hva driver du med?"...så blir det bare litt som frem og tilbake hva man gjøre og man tenker å gjøre fremover...men det har jo vist hensikt det er jo alltid kult å høre hva folk gjør, hva som skjer med folk...det ikke mer enn det egentlig

L: Hva om dating på fb?

A: Ja kanskje den første kontakt, det kan være en jente som du har lyst å bli mer kjent med, men....

L: Eller fx hvis du treffer noen i byen så kan du sjekke den person på fb...

A: Ja det er sant, det hadde skjedde noen gangen. Ja du kan jo møte den person andre gang uten at dere snakket og er det "jeg vet hvem alle dine venner er, dine interesser, hva har du gjort i hele ditt liv" det er kanskje litt sprø måte å bli kjent på...man kan liksom bli kjent på fb

L: Du kan bli kjent med ekskjæresten til noen, uten å kjenne hun...

A: Ja det kan være litt ubehaglig kanskje, ja men det er en bra måte å etablere...det er akkurat å bli kjent med folk gjennom msn, fra email adresse...nei men der kan du ikke snukke så det er ikke helt det samme

L: Tenker du at det er viktig hva slags "image" vi har på vår profil?

A: Ja man tenker på det liksom...

L: Ja hvis det er noen som ikke kjenner deg...

A: JA profil bilde er ikke noe spesielt pent, det er ganske stygt bilde, så jeg kunne kanskje tenke litt mer på det...skulle man tenke på alt dette så blir man galt at man må liksom fremstår for andre hele tiden...

L: Snakker du om fb offline?

A: Egentlig ikke så mye, det var mer på starten, når det var nytt så snakker man om det hele tiden, fordi det var liksom nye store ting, men jeg tror at jeg har blitt litt lei av å snakke om det egentlig...folk bruker det fortsatt men ikke så mye som før, det er sånn med alle teknologiske ting, hvis det går plutselig ett år eller to så er det egentlig ikke så særlig spesielt, det er sånn mobil telefon...når alle har fått mobil tlf så var alle opptatt av det bilde meldiger...men nå er det storsett at du bare har den sant?

L: Facebook i framtiden da?

A: hvis det blir noe videreutvikling? Ja det utvikler seg hele tiden, men det er bare små variasjoner...hvis man ser scifi filmer så kan det skjer ganske mye mer komplisert enn det...så kanskje på et tidspunkt skal ikke folk ha tilgang til så private meldinger

Chris: 17 år, Mann, Student, Kjæreste

Først ser jeg hva er på forsiden, så ser man hva som skjer på notifications, bursdager, pokinger, for å se hva som hadde skjedd siden siste gang man var inne, pleier å åpne ny fane alltid...blander gjennom bildene – bilde jeg har kommentert på så blir det bare lang samtale (veldig langa opp til 40 kommentarer)

Bilder – dette er hovedsakelig folk som jeg ikke kjenner, fordi det var to som jeg kjenner i albumet så få man se det allikevel...det er egentlig ikke interessant det er bare å se hva som hadde skjedd i helgen...men i dag har jeg allerede gjort det meste fordi hovedsaklige ting man gjør gjøre man på begynnelse av dagen – man ser på bursdager og sånn, så det gjorde jeg på skolen – fb er ofte en av de første sidene som åpnes opp hos de fleste...ja dette er en kjent fenomen – folk som poker, det er egentlig bare irriterende så jeg pleier å fjerne det

Det er ikke så mye nytt, hvis det er flere albumer, så åpner jeg flere faner – så slipper jeg å gå tilbake fra alle så når jeg har sett ferdig gjennom så kan jeg bare klikke ut av det

Se gjennom bildene – i Afrika – det er bare å se hva de så

Se gjennom album (4 nakne gutter i badekar) – det er sånn man gjerne bruker fb til, det er bilder og morsomme ting som har foregått på fester, godt dokumenter fordi man ikke huske det ellers

Det er storsett hva man gjør—

Man har mest å gjøre på morgnen hvis man har fått noen meldinger, eventuelt hvis man har vært ut i byen så er det folk som legger det ut på fb, så det er den eneste måte å holde kontakt på, ellers treffer du aldri igjen

L: Når har du fått FB?

C: Ganske kjapt etter den kom, en del år siden

L: Hvor mye tid bruker du på fb hver dag?

C: Ikke så lenge, jeg er ikke blant de aktive på fb, jeg foretrekker sms, litt mer direkte...det kommer litt på dag fra dag, i helgene er jeg enda mindre på, vanlig dagene er jeg mer da er jeg på skole, så da sjekker jeg ofte hvis det er en kjedelig time eller liknende, så titte du bare gjennom, sjeldom mer er en time per dagen...hvis det blir mer enn det så er det for mye, men det bare sånne små kort besøk for å se...

L: Hvor mange ganger går du inn i løpet av dagen? Bare den 10 s logg inn – ooh ingenting...

C: Det blir en del av de, du sjekker nesten rett etter hvis du har sent melding lit noen så sjekke du ganske ofte etterpå fordi det er irriterende hvis man ikke svare

L: Sjekker du ofte når du er på skolen også?

C: Ja da pleier fb står på hele tiden, i bakgrunn så du kan gå inn å bare trykke på fn for oppdaterer den hvis det hadde kommet noe nytt.

L: Så du pleier å bruke fb på skolen og hjemme?

C: ja litt hjemme, men ikke så mye, jeg ville si at kjæresten min bruker mer min fb enn jeg bruker den, hun er inn og føler med på alle de som hun ikke har på sin venners liste

L: Hvorfor bruker ikke henne sin eget konto?

C: Hun gjør det og, men jeg har noen venner som hun ikke har, så hun sjekke hva de har gjort

L: Men det betyr at hun ikke kjenner dem så godt?

C: Hun kjenner dem litt. Hun syns at det er gøy å sjekke, hun liker facebook mer enn jeg gjør.

L: Og det gjør ingenting for deg at hun er på din fb?

C: Nei, ingenting.

L: Hva motiverer deg å logge inn i løpet av en dag så mange ganger?

C: Det er egentlig å bare se hvis det hadde skjedd noe nytt, eller noe skal skje, hvis du kjeder deg og sitter hjemme en helg, så kan du finne noe...

L: Hva det det noe?

C: Hvis noe skal ha på kino så det er ofte at de ser det...

L: Hvor mange venner har du på fb?

C: Jeg legger ikke til alle, det er mange som alle de finner, litt bekjente...

L: Når du bruker fb pleier du å bruke den med andre eller alene?

C: Ofte alene, men hvis det er noe morsomt så viser det man til andre, hvis du finner en morsomt bilde eller noe sånn

L: Hva du liker med fb?

C: Det er lettere å dele bilder enn fx på msn

L: Ja hva med bilder da? Liker du å ligge de ut eller liker du når de andre gjør det?

C: Begge deller

L: Hva du ikke liker med fb? Er det noe du ville forandre men fb?

C: Veldig, men jeg har byttet systemet, så du ser ikke lenge hvem er pålogget, akkurat som chat – den er bare irriterende...jeg liker msn bedre.

L: Hvorfor?

C: ja fordi det er en vanskelig type msn, du må ha sånne små vinduer ned, så det er ganske stress å ha det

L: Men hvis vi snakke om kommunikasjon på fb, inboksen, wallen, chaten?

C: Inboksen er veldig grei å ha, fordi der kan du...fx i dag fikk jeg invitasjon til enn som skal bursdag – der kan du gjerne trykke de som du vil sende det til også få du en melding som alle kan se og slipper du å...hvis det haste ikke ellers bruker du mobil

L: Så du har alle venner på fb?

C: Ja, også få de mail at de er invitert og de fleste sjekker nok at de får det med seg

L: Wallen?

C: ja ikke så veldig mye, det er liksom alle kan lese det, så hvis du si noe til noen så vil du ikke at alle skal lese det...da bruker jeg heller telefon...jeg bruker inboksen hvis jeg skriver til mange på en gang ellers ikke så mye

L: Liker du fb layout?

C: Ja den er logisk, du finner alt der du skal, ikke så mye reklame...

L: Flørting på fb?

C: Du kan kanskje starte sånn hvis du treffer noe på festen, jeg kjenner folk som har gjort det, så blir du venner på fb også går du til msn etterpå...ja fordi det er mye lettere og huske navner enn å huske email adresse – folk har ofte litt merkelig adresser

L: Så hvis du bare trenger å vite navn også går det på fb

C: Hvis du ikke finner de på fb da er det noe rart!

L: Men hva syns du om dette å vite ganske mye fra fb før du blir egentlig kjent...

C: Ja du får ganske mye informasjon om folk med en gang...så det er litt spesielt...

L: Men tenker du at folk får det vite om deg og?

C: Nei ikke så mye, fordi jeg er ikke så mye på fb så det er ikke så mye om meg der, det er relativt få bilder, det er folk som ligger hele livet sitt der, jeg prøver å ta det litt rolig

L: Profil.

C: Jeg oppdaterer den ganske lite, jeg har lite informasjon der, hvis du skal letter etter jobb så hvis din sjef skal se at du har million bilder av deg selv der og masse rart in på det så er det kanskje ikke så lurt i forhold hvis du skal få jobb eller ikke

L: Hva hvis noen ligger bilder av deg der som du ikke syns er god å ha?

C: Først avtagger du dem så de ikke kan finne de igjen uten å bla i det albumet å vite om hvor du skal lette, eller kan du ber person å slette det, eller kan du rapportere det så du får fb å slette det – jeg har ikke gjort det men jeg vet at du får gjøre det hvis, fordi de må din samtykke og ligge de bildene ut hvis du er på dem

L: Er det ofte folk gjør det?

C: der kommer litt an på, jeg prøver å holde meg bak av dette 1544

L: Hva om posting av forskjellige ting?

C: Bilder ja, men ikke noe musikk eller sånn.

L: Når du poster bilder tenker du at alle skal se dem?

C: De fleste kommer til å se de, de som er involvert.

L: Hvorfor du poster dem?

C: Fordi hvis du tar bilder så alle ville se de, i stedet av sender alle bildene til alle sammen, fordi det blir gjerne en god del av personer, så legger du de ut så få alle ser de

L: Men er det bilder av deg selv?

C: Nei ikke av meg selv, det er mest andre, bilder du selv har tatt, det er sånn...

L: Når du legger ut sånne bilder forventer du noen slags tilbakemelding?

C: Det er greit å få noen kommentarer, det kommer litt på hva slags bilder er det, hvis det er bilder fra fest så kommer det alltid noen kommentarer, de gøye øyeblikk, men jeg prøver å ta sånne kunstig bilder, så forventer du ikke så mye tilbakemelding, fordi de kan liksom ikke s mye om det.

L: Ja så bruker du det til å legge ut litt kunstig bilder?

C: Jeg har noen der ute, jeg har en venninne som driver med fotografering så det er lett å utveksle de der.

L: Events? Har du organisert noe event eller?

C: jeg tror at jeg har gjort det en gang, men det var liksom ikke noe stort...jeg bruker ikke events så veldig mye heller, det er bare at du vet at det er der, det er mest for eventene å vise seg fram...som i gruppene de gjør det faktisk ofte å vise fram noe som nå er det mange med ungdoms bedriftene og de har sånne økonomi greier på skolen så oppretter de facebook for alle produktene sine for å promotere de, som medlemmer...det er lettere å selge ting, det er liksom med sånne events og

L: Pleier du å være invitert på noe gjennom fb?

C: Ja det er en god del, særlig nå i høsten er det mye som arrangeres...mye fester, med ikke liksom vanlig hus fester det er liksom på tiger tiger og sånn og type ball og lignende

L: Er det nyttig for deg?

C: Nei, noen av de invitasjoner her ikke så mye å si fra, men når de kommer bestemmer jeg hvis jeg skal eller ikke, jeg pleier ikke å svare på de

L: Så du tenker ikke på de som seriøse invitasjoner?

C: De selger flere billetter..

L: Ok hva om status oppdatering?
C: Sjeldom, vanligvis bare hvis det er noe spesielt å kommentere
L: Hva kan være spesielt?
C: De er ofte veldig interner, det ofte bare et par stykker som vet hva det egentlig betyr, av og til er det generell informasjon, det er mer sånne små vits som er interner, også hvis du skal noe spesielt – fx hvis du skal på jobb så kan du bare skrive er på jobb eller skal på jobb så vet folk at du er ikke tilgjengelig på telefon...så bare generelle informasjon, eller små morsomme ting som er interne
L: Liker du at de andre oppdaterer status?
C: Av og til er det greit å vite, hvis noe skal reise vekk så skriver de gjerne at de er i Afrika, eller noe – da ringer du ikke for eksempel, det kan lett blir dyrt, så sånne ting er greit å vite, ellers er ikke det så veldig viktig
L: Hva om applikasjoner? Tester? ...
C: Tester har jeg ikke, men jeg har noen spill, men jeg bruker de ikke så veldig...
L: Gifts...?
C: Ja det har jeg, spiller høyekstrem, talk show Colbert? Det er litt sånn humor setting
L: Gamle fb? Hva var forskjell?
C: Det var bare hvordan det så ut egentlig, folk var vant til den andre og de ville ikke bytte.
L: FB grupper, er du medlem av noen gruppe der?
C: Jeg har noen grupper, men det er ikke så ofte når det er viktig
L: Hvorfor har du de da?
C: Sånne små saker å vise at du støtte ting eller gruppe for din klasse eller
L: Skjer det mye i gruppene?
C: Nei grupper er bare at du blir med bare for å vise at du støtte ting..det er liksom ikke noe...
L: Pleier ikke noen gruppe å være aktiv?
C: Jo, det finnes noe som er det, men jeg bruker ikke fb nok til å bli sånn aktiv
L: Hvis vi snakker litt mer om den passiv bruker av fb, hva er mest gøy å se på? 2350
C: Nei, bilder og det står hvis det kom noe nytt, hvis det er noe spesielt
L: Å lese på veggen?
C: Ja hvis det står på den forsiden at noen har skrevet noe, så hvis det er noe interessant så går jeg på det.
L: Hvordan det føles å lese samtale som egentlig ikke er for deg?
C: Hvis de skriver det på wallen så er ikke det noe privat, jeg tror at alle tenker på at alle skal lese det
L: Så du egentlig skriver det for alle venner?
C: Ja og venner av venner
L: Hva liker du å lese?
C: Kommentarer på bilder for eksempel, wall, inboksen – hvis det er noe
L: Har du noen ganger har funnet noe på fb som du ikke likte, eller noe ubehaglig?
C: Nei, det hadde aldri skjedd.
L: Ingenting? Kanskje noen andre som har opplevd dette?
C: Ikke noe avslørende, ingenting jeg kommer på, hvis det er noen bilder du ville ikke ha så fjerne du de ut,
L: Hva om sjekking av profilen av noen du kanskje ikke kjenner så godt...Har du noen du kanskje kjenner mer på fb enn i real life?
C: Ikke, men kanskje noen du kjenner mer gjennom msn, jeg har noen venner som jeg treffer hvis jeg er ute, men ellers er det bare på msn, så det er ingen venner du har hjemme, men du kjenner de egentlig
L: Har du av og til en følelse at du sneake litt rundt på fb?
C: Egentlig ikke, fordi det som er der er offentlig, det er ikke noe sneaking dette
L: Hva er gøy å av og til sjekke profiler og bilder av folk som du ikke kjenner?
C: De som jeg ikke kjenner pleier ikke jeg å gjøre noe særlig med (...)
L: Syns du at det er mange som sjekker profilen din?
C: Det vet jeg ikke, men jeg har ingenting der så jeg tror ikke at det er så mange som sjekker det, jeg tror ikke at det er noe interessant der...
L: Hvorfor ikke det? Det er deg!
C: Jeg bruker ikke fb uansett, det er så mange som bruker det aktivt, det er folk som har hele samtaler på wallen sin, også er det folk som går inn og leser og ikke skriver så mye på..
L: Hvor lenge du syns at du kunne surfe på fb uten å delta aktivt?
C: Det er stor sett hva jeg gjør og kommenterer noen bilder inne mellom men
L: Så du kunne neste bruker fb uten å ha keyboard?
C: Ja nesten.
L: Hva gleder du deg til hvis du kanskje var vekke fra internett i noen dager? På hytten...
C: Det er ikke noe glede, det bare stress å holde seg oppdatert igjen, se hva som skjedd og holder deg oppdatert...du har ikke sett sant? Så da må du inn og ser gjennom, selv om du bruker den ikke så ofte så må du liksom se gjennom om det var noe, det kunne har vært noe gøy

L: Pleier du å gå gjennom alle bildene?

C: Bare de som ser interessant ut...eller folk som jeg har noe interesser av

L: Og interessant betyr hva?

C: Hvis de ser god ut, sånn for eksempel hun venninne mi som tar en del bilde, de albumer liker jeg å se, fordi der er det gode bilder og bilder fra fester det er alltid en suksess egentlig

L: Kan du forestille deg å kansellere din fb konto?

C: Jeg kunne jo gjort det, men jeg har liksom ingen grunn til å gjøre det, hvis jeg slutter å bruke det så kunne jeg selvfølgelig gjøre det.

L: Hvis du måtte gjøre det, hva vil du savne?

C: Det å kunne kontakte folk som man egentlig ikke kjenner like lett og bilder, men der ville man ha alternativ uansett.

L: Finnes det noe god erstatning for fb? Men ikke online bare in real life...

C: Jeg har sett en video av hvordan fb ville være hvis det ikke var på nettet, hvordan folk sikret ting på veggen og alt mulig, men det er ikke noe spesielle erstatning på den...bare å bli kjent med folk som du ikke kjenner så godt...for min del – det finnes noen som er veldig sosialt og...

L: Det er i hvert fall noe unik for fb ikke sant?

C: Ja

L: Snakker du om fb når du er offline?

C: Hvis det er noe spesielt som jeg har sett eller lest så kan gjerne kommentere det, så det blir å snakke med folk gjennom bare kommenterer noe

L: Hva er fb god til?

C: Bilder og kunne ha mer kontakt med folk som du egentlig ikke kjenner så godt.

John: 27 år, Man, Kjæreste, Student

L: Prøv å si hva du tenker, eller hvorfor du klikker her og der og der.

J: Okei,... nå håper jeg jo at jeg har fått... message med kjæresten min. Åj; to! Det er det første jeg sjekker da, det er det mest spennende, hva som er i innboksen. Eller, jeg har på nynorsk, så jeg har postkasse (?) (uklart, latter) Også har jeg fått en fra, det er sånn treff, det er fra søskenbarnet mitt i Island som snakker om noe sånt.. søskenbartreff. Og det skal jeg ikke være med på, men det er likevel sånn.. oppdatering til alle. Også sjekker jeg (uklart) gidder jeg ikke å lese. (L: Nei det går bra) Så sjekker jeg kjæresten min sin (uklart)... ja, det var kjekt. Så sjekker jeg vanligvis wallen min, men der har det blitt veldig lite som har skjedd i det siste. (Uklart) kommentert den enda. Også etter at jeg endret bildet mitt til Britney Spears, så fikk jeg veldig mange kommentarer.. (latter fra begge). Så trykker jeg på hjem...eller home for å se om det er noe som andre folk har gjort..... Og det, hvis det er noen bilder, ser jeg av og til om det er bilder av kjæresten min... men det er det ikke. (avbrudd) [...]

[02:05] J, fortsetter: Ehm, ja, også har jeg sånn.. poke da. Så jeg har masse folk som poker, og noen er flinke å poke hver dag....T (navn) han poker alltid..

L: Hva er det med dette poking? [...]

J: Hvorfor? (L: Ja) Jeg vet ikke, jeg begynte med det, også, nå syns jeg det egentlig er kjedlig, men nå er det bare det at jeg, fordi at jeg alltid har poka så poker jeg.. fortsetter jeg å poke. Så jeg har egentlig ingen glede av det lenger. (latter) Nå er det blitt sånn.. det blir sånn rutine. Dagligdags rutine. Også sjekker jeg alltid Facebooken til kjæresten min, i tilfelle hun har.. fått noen bilder eller noe sånt, hun er i Australia, (uklart) bilde. Så da går jeg inn på min egen profil... også sjekker jeg alltid på førespurnader, om det er noen sånn...

L: Førespurnader? (latter)

J: (ler også) jeg husker ikke hva det heter på engelsk, hva heter det?

L: Notification

J: Notification! (uklart), men den har jeg sjekket før, så den gidder jeg ikke sjekke nå. Men hvis det er en event og sånt, så sjekker jeg alltid det. Men nå ser det ut som (uklart). Det var dumt... det er bare kjedlig (mobiltelefonssignal forstyrrer opptaket en stund) (uklart).. svarer kjæresten min. (uklart). Nei, ikke noe (?) heller, så da logger jeg meg ut, også, ja... ferdig med det.

[...]

[03:49] L: Ja, vi skal bare begynne med det (?): Hvor gammel er du?

J: 27

L: Du er mann...

J: jepp

L: Sivilstatus?

J: Ehm... jeg er vel ugift

L: Ugift, men på Facebook, hva er du der (?)?

J: Åja, på Facebook har jeg; kjæreste: Kjæreste med (kjærestens navn).

L: Og du er student?

J: Ja

L: Og jobber du eller, nei?

J: Nei, jeg jobber ikke, jeg er student.

L: Mhm, okei. Nå skal vi gå gjennom en del spørsmål. Det er sånn, ganske strukturert, men (uklart)..

J: Hm?

L: Når har du først begynt med Facebook? Husker du det?

J: Ja... det var vel.. våren for, det var våren for 2 år siden, tror jeg.

L: (?) Du har vært der en stund.

J: Ja, ja, ja...

L: Mhm, hvor mye tid bruker du på Facebook?

J: Alt for mye! (ler)

L: Alt for mye? (ler)

J: Ja, jeg er..

L: Ca. liksom..på en dag.

J: På en dag, nei... kanskje... til sammen maks 10 minutt. Nei, det... nei...faktisk, fordi.. jeg har sånn chat og, Facebook chat, og da kan jeg ofte sitte, kanskje en time eller halvannen time. (L: Og chatte) Og chatte. Med kjæresten min i Australia (ler). Ehm... så av og til kan jeg bruke en, nesten to timer. Hvis jeg ikke gjør det, hvis jeg bare sjekker Facebook, så er det ca. 10 min på en dag. (L: 10 minutt, du sjekker bare en...) Til sammen, men jeg er ofte, jeg er mange ganger inne.

L: Hvor mange ganger da? [...]

J: Ehm....seks ganger?

L: Seks ganger på en dag... så hvis du sitter på skolen og skal du liksom skrive og sånn...

J: Så går jeg ofte inn på Facebook... (ler) Ja... i hvert fall tre ganger på skolen, så sikkert når jeg er hjemme og.

[05:56] L: Hva syns du motiverer deg for å sjekke så ofte? Hvorfor må.. sant, hvorfor ikke vente til en gang på kvelden kanskje?

J: Nå er det litt for at; kjæresten min er i Australia, så nå er det litt spesielt da. Men jeg har spurt meg det spørsmålet selv. (latter) Men det blir sånn rutine. Så det blir at det, jeg må... begynt å lese så blir du ukonsentrert, (uklart) internettpause, så sjekker jeg nettaviser, og mailen min, og Facebook. Så det er egentlig derfor. Men jeg kunne nok sikkert ha sjekket den en gang om morgen, også eventuelt neste dagen, eller bare om kvelden.

L: Hvor mange venner har du på Facebook? (uklart)

J: Åj, skal jeg gå og sjekke? (L: Neinei, bare.. pluss minus hundre liksom, hvis du har 50 eller du har..) Jeg lurar på om jeg har 250 eller et eller annet sånt.

L: Okei, ja... Hvor bruker du vanligvis Facebook?

J: På skolen og hjemme.

L: Bruker du den alene eller med andre?

J: Alene stort sett. Ja, det hender at jeg.. jeg har en kamerat som liker å vise meg ting på Facebook (ler), men jeg tror jeg viser veldig sjelden folk ting på Facebook.

L: Ja, så stort sett alene.

J: Ja

L: Hva liker du med Facebook?

J: Ingenting, jeg synes det er drittkjedlig, neida (ler). Jeg liker at det er.. at du, at der er masse ting som, at du kan legge ut bilder, og du kan snakke om/med (?) folk, og at du kan legge igjen beskjeder til folk uten at du må.. sånn som på MSN så må du liksom svare.. hvis du er pålogget, så begynner folk å snakke til deg. Hvis du skriver på wallen så, eller på innboksen, så kan du vente med å svare, da kan du svare når du har tid. Så.. istedet for å måtte sitte og.. på MSN (lager plingelyder for å imitere MSN) så må du svare hele tiden, kan du vente når du vil svare. Også bildene ja, jeg kiker veldig mye på bilder. Ehm.. ja... enkelt og greit, altså det er liksom alt, alt på en, mange ting på en plass.

L: Men bilder, hva er det du liker best med bilder? Eller hvilke bilder?

J: Ehm... med folk jeg kjenner.. nysgjerrighet. Ja... også kjæresten min (ler). Snakker jeg veldig mye om kjæresten min, men det er fordi hun er i Australia. (uklart) Og hadde ikke hun vært, ja, det var jo, før hun reiste til Australia, så var, brukte hun ikke Facebook hun heller, nesten.. eller jeg brukte det, men hun brukte ikke masse Facebook før hun reiste til Australia. Så nå mens hun er der, nå har hun begynt å bruke masse Facebook. Så derfor bruker jeg det ekstra jeg og.. på en måte ekstra masse Facebook nå i den perioden hun er der nede.

L: Ja, men det er stort sett å kommunisere med henne... eller

J: Ja, ja..

L: Titte litt på hennes (uklart)

J: Ja, men så er det også sånn at.. hvis jeg klikker inn på et bilde, eller, hvis jeg ser for eksempel at.. a friend of yours is tagged in photo, også klikker jeg på det bildet, også ser jeg gjennom hele albumet, også er det kanskje masse folk jeg ikke kjenner, så sitter jeg og trykker likevel (ler).

[09:06] L: Men hvordan er dette å bla gjennom bildene, og folk som du ikke kjenner. Hvordan føles det? (uklart)

J: Av og til, jeg har liksom tenkt at; hvorfor sitter jeg og ser på det her? Ehm,... men.. ja.. kanskje blitt litt sånn.. vanlig på en måte da, at det ikke er så rart. Altså, hvis du tenker at; du begynner ikke å se gjennom andre sitt fotoalbum, private fotoalbum til folk du ikke kjenner, men på Facebook er det kanskje gradvis blitt en sånn ting at du... for bildene ligger jo der. Og.. ja, veldig enkelt å få tak i. Så det er liksom gjennom... alt har på en måte en slags, inngangsport gjennom noen du kjenner, også ut til noen du ikke kjenner, så det blir liksom ikke sånn... jeg går ikke inn på noen ukjente sin profil og ser på deres bilder, men jeg ender opp på deres bilder fordi jeg ser på noen jeg allerede kjenner. Så derfor tenker jeg... ikke alltid over det, men så, hvis det er spennende, hvis det er noe action, på bilde, hvis det er noen som.. gjør ett eller annet galskap eller.. er en fin plass eller.. ett eller annet sånt. Hvis det er noe fint på bildene, eller spennende på bildene, så.. synes jeg jo det er kjekt. Men av og til så tenker jeg sånn at; hva er det jeg holder på med nå? (latter) Hvorfor ser jeg på andre sine bilder, også klikker jeg meg ut. (latter).

L: Ja, men er det dette, kanskje dette klikkesystemet, linkesystemet som er så lett å navigere, kan det ha..

J: Ja, ja, absolutt. For du ender opp en.. så veldig, det er så enkelt å ende opp en plass du ikke hadde tenkt i starten at du kom til å ende opp på.

L: Hva er det du ikke liker med Facebook?

J: Jeg liker ikke at jeg er avhengig av Facebook. Jeg synes det er skikkelig dritt. Ehm, fordi at, som jeg sa i sted, jeg går, hva var det seks ganger inn på Facebook dagen, og jeg kunne ha klart meg med en gang, sikkert. Også synes jeg jo det er litt dumt at... at så mange kan få vite så masse om deg... ja, altså, det er jo lett å se mulighetene til at det kan misbrukes på en måte da, og at det samler veldig mye informasjon, men, men... sånn i den daglige bruken så er det ikke noe som liksom bekymrer meg. Så hvis det er noe i det daglige jeg ikke liker med Facebook, så er det at det går seint å laste ned, at jeg ikke kommer meg inn på Facebook, for eksempel.

L: Mhm, men du kan styre dette selv, sånn hvor, om du vil ha en åpen profil eller..

J: Ja, og det gjør jeg når jeg legger ut bilde, så skriver jeg alltid at; kun venner skal se, og det er kun venner som kan se (telefon ringer) [...] Ja, sånn at det, så det bekymrer meg egentlig ikke i det daglige det der med...

personsikkerhet, men... Men jeg tenker jo på det at for eksempel, når jeg skal søke jobb for eksempel. For jeg

har en del bilder som.. ja, altså jeg har ikke gjort noe gale, men det kan se sånn ut, for eksempel, bilder fra konserter og sånt. For der kan jeg sikkert se litt full og gal ut selv om jeg.. ikke er det (ler). Jeg er alltid edru. [...]
Men jeg tenker at en.. ja, du får et inntrykk av folk, hvis du googler, eller sjekker folk på Facebook, så får du. Så det har jeg kanskje tenkt på, at... og enkelte bilder har jeg tatt vekk taggen på... (L: Ja, det har du gjort...)ja... men ikke ofte, men det har hendt. Det var et bilde på revyen (uklart) parykk på, det tok jeg vekk, der var jeg så stygg (ler).

L: Ja, så du tenker litt på.. på de som skal se på det, når du legger noe ut, sånn? Tenker du på (uklart).

J: Ja, jeg tenker på det altså, jeg tenker og kanskje mest på, hvis jeg legger ut informasjon om andre da... at det ikke er så kult å legge ut informasjon om andre hvis de ikke.. vet det selv og er enig i det selv.

[13:56] L: Ja, hvis vi skal snakke litt mer om hvordan du kommuniserer på Facebook. Hvilke muligheter, sånn; chatten, eller inboks, eller wall, sant... Kjenner du forskjell mellom når du bruker den, og den og.. hvorfor?

J: Mhm, jeg bruker inboxen stort sett til å kommunisere med kjæresten min, igjen.. (ler) Ehm, når hun jobbet i praksis, så skrev hun daglig til meg, også skrev jeg daglig, ei melding om dagen, en sånn; lang melding. Bare om hva vi hadde gjort på og hvordan det gikk og sånt, for det er dyrt å ringe til Australia. Så det ble på en måte en erstatning for en lang telefonsamtale da, så ble det en lang Facebook-melding istedenfor. Og chatten den har jeg og brukt med henne, på å snakke om løst og fast og, ehm, og, men chatten har jeg og brukt for eksempel, hvis U (navn) sitter på datasalen, også sier hun et eller annet, så.. skal ta med, hvis hun har lånt en cd av meg, skal jeg ta med cd'n din på skolen i morgen, så sier jeg, Ja, ta med, cool... ja, litt sånn. Ehm.. wallen bruker jeg nesten aldri lenger. Brukte den en del før, hvert fall, jeg og en venninne som pleide å spise lunsj sammen som pleide å avtale lunsj. Og når Facebook var helt nytt, så brukt jeg veldig masse wallen, og skrev, jeg husker ikke hvilke typer ting det var, men. Brukte veldig mye wallen i hvert fall. Og inboxen, messagegreierne bruker jeg og til hvis jeg for eksempel skal sende en beskjed til mange da; det syns jeg er en bra ting med Facebook og, at en kan; det er ikke sikkert at jeg har mailen til alle, også er det en veldig lett måte å kommunisere med mange samtidig, og være sikker på at alle får med seg alt, og heile korrespondansen. Sånn at hvis en skal avtale, jeg spiller i et band da, så hvis jeg skal avtale konsert for eksempel, så er det veldig lett å sende; vi spiller konsert da og da... og diskutere for eksempel hvor mange sanger vi skal spille, hvilke typer sanger vi skal spille. Ja. Jeg hadde syns det var bedre hvis alle hadde Google og husker ikke hva det heter, Google, nei..ja Google... åh, det er sånn worddokument... åh, nå husker jeg ikke hva det heter. I hvert fall, et sånt Google dokument, som alle kan gå inn og redigere på (L: Åja), jeg husker ikke hva det heter nå, det står helt stille, men det er i hvert fall en mulighet da. Men alle har ikke Gmail, for du må ha Gmail for å få det til å funke. Så derfor syns jeg at Facebook er en grei... beste alternativet i hvert fall, siden alle har Facebook. Og alle sjekker Facebook; så jeg vet at den beskjeden, hvis jeg sender ut en beskjed så har alle lest den i løpet av.. i alle fall en dag.

[16:51]L: Dere syns det funker bra som kommunikasjon med nære venner som, kanskje du forventer at de skal lese det samme dag.

J: Ja, ja, mhm, det funker. Men hvis det haster, altså hvis jeg må ha beskjed med en gang, da bruker jeg aldri Facebook, da ringer jeg.

L: Mhm, ja. Men sånn en dag holder (snakker litt i munnen på hverandre) Da kan du tenke, da er det nesten sikkert at alle skal sjekke (uklart, J, bekreftende; Ja, ja). Ja. Din profil da, snakk litt om hvordan du oppdaterer den og hvorfor, om du liker å oppdatere den; profilbilde, og statusoppdateringer, og alt som du har på profilen.

J: I starten når Facebook var nytt, så måtte jeg selvsagt eksperimentere litt og finne ut alt. Da meldte jeg meg inn i masse grupper og masse forskjellige. Nå har jeg kuttet ut alt av applications nesten. Jeg har foto og sånn.. vanlige, men ikke sånn her poker og superpoker.

L: Du har poke da.

J: Ja poke, men ikke poker, sånn derre (L: Åja, sånn ja) Texas Hold'em Poker [...] Og, og sånn derre Super Funwall og sånt; jeg har ingen sånne ting, jeg kuttet det ut. Så aldri vitsen med det. Ehm... profil.. hvis jeg har et kult bilde, eller hvis jeg får plutselig en god idé, om et eller annet, så legger jeg oppdaterer profilbildet mitt, men det kan gå lang tid mellom, men det kan gå.. det kan være ofte og. Også liker jeg alltid å ha en status da (L: Du liker det, ja) Men det er som regel ett eller annet tull. Det er aldri sånn.. det er en del folk som skriver sånn; skal hjem og spise (L: er på skolen) Ja, J (sier navnet sitt) er på skolen. (latter) [...] Aldri sånne ting. Jeg skriver bare sånn; J is dancing with danger (latter), og sånn... ja, jeg bruker det som en slags sånn rocke...plass til å legge ut tøffe rockesitat. Nå har jeg bilde av Britney Spears, også har jeg: J is glam. (latter)

[18:54]L: Sånn med bildene da, liker du ofte... eller poster du ofte bilder som ikke er deg, på profilen?

J: Som ikke er meg? (L: ja) Nei, sjelden, det er første gang jeg har hatt et som ikke er (uklart). Ja. Jeg pleier å ha bilder av meg selv i en eller annen... litt sånn spesielt, eller sånn, hvis jeg holder på med.. spiller gitar eller står på hendene eller et eller annet sånn, litt morsomt. Ja...

L: Okei. Hva er vitsen med oppdateringen av profilen din?

J: Hva er vitsen? Godt spørsmål (latter). Ehm.. oj.. hva er vitsen?

L: (uklart) Hvorfor du egentlig gidder å oppdatere det.

J: Ja av og til så får jeg bare en sånn... et eller annet jeg har lyst til å.. formidle da. Eller... eller dette har jeg lyst til å legge ut. Det er sikkert for å.. sikkert en sånn egoistisk tanke bak om at jeg skal få meg selv til å se tøff ut (ler). Ehm... tipper jeg, men, nei, jeg vet ikke. Det er vel.. hvorfor? (ler)

L: Men, det med sånn oppdatering, hvorfor må man oppdatere så mye, (uklart) er det ikke nok å ha sånn et bilde av deg selv, også (uklart).

J: Jeg tror kanskje det er en, flere ting men og en slags kultur da om at statusen er noe en oppdaterer, det er liksom en av Facebook sine uskrevne regler. At du, du har en profil, og den, er liksom del av konvensjonene at den skal du oppdatere en gang i blant. Så ingen stiller spørsmålsteget ved; ja hvorfor skal jeg det? Og det er ingen som har sagt heller at du må. Det er en sånn, ehm.. ja nå må du snart få deg et nytt profilbilde. Ehm, tenker jeg selv i alle fall. Også er det noe med den statusen. (uklart stykke) sant, også skrev jeg en sånn tøff, også.. også går den jo vekk etter en uke. Statusen, også blir det sånn; ja, okei, må skrive inn noe nytt. Også må jeg finne på ett eller annet. Men så er det og, for eksempel; jeg jobbet som... leste nyheter på radio i sommer.. og da var det litt sånn kult å skrive; J leser nyheter på radio. Litt sånn skøy. Men og som reklame, faktisk da, for hvis vi skal spille konsert for eksempel, også vil jeg at alle som jeg kjenner skal komme på konsert, skriver jeg; J spiller på Garage i kveld, kom kl 2, eller klokka 9 er det vel, mine er ikke klokka 2.

L: Men, forventer du kommentarer på hva du liksom legger ut. Hvis du skriver noe morsomt på status, forventer du at noen skal kommentere det? (uklart) Haha, du er så morsom liksom.

J: Åja... nei, nei. Faktisk ikke.. Nei.

L: Så du forventer ikke at noen skal reagere på det?

J: Nei (L: Nei?) Men jeg tror, det er kanskje litt sånn... image, altså, det blir på en måte en del av personligheten din da. Facebook-profilen blir liksom, hvem du.. og du forventer liksom ikke at; du pynter deg jo, eller, du kler deg jo fint hver dag, men du forventer ikke å få en kommentar på det hver dag. (Uklart) Du pynter opp Facebook-profilen din men du forventer ikke noen kommentar. (latter) (L: Ja) Ja, nei, jeg har ikke tenkt... nå blir det litt sånn..

L: Nei, nei, selvfølgelig, det går bra. Forventer ikke at folk tenker på sånne ting...

J: Nei, men du forventer i alle fall ikke, nei, ikke i det hele tatt, nei, nei, det er mer en kom.. litt sånn artig, men det ble en sånn.. nesten litt, ikke irritert, men litt sånn.. når jeg la ut det Britney-bildet, så fikk jeg ganske mange kommentarer på det da, også...(uklart) off...Haha, du har forandret deg i det siste J, hva har skjedd. Det er ikke morsomt, det er sånn..ja... kan ikke jeg bare få ha Britney-bildet mitt? (latter).

L: Ja.. med posting.. av forskjellige ting, sånn; bilder, videoer, musikk...

J: Jeg har brukt Facebook som, for å profilere bandet mitt (?). Jeg har laget en... jeg har laget en egen band... en sånn gruppe til bandet mitt; Kids in the Heat. Og postet sanger, bilder og videoer der. "

L: Okei, det er en gruppe...Facebookgruppe... ja?

J: Ellers så poster jeg, legger jeg veldig sjeldent ut bilder. Hvis jeg plutselig får, kommer på noe som er morsomt, for eksempel fra South Park eller en sang på hjernen som jeg vil at alle andre skal... få på hjernen og! (latter) Så kan det hende jeg poster en link, men det er veldig veldig sjelden. Jeg har kanskje postet til sammen fem, sånn linker og.. ja. (uklart) Men det er liksom ikke, jeg er ikke så voldsom på... posting av ting egentlig.

[24:11] L: Nei, men dette med, musikk sant, eller med bandet.. Hvordan funker det for deg? Eller ja... er det store grupper og (uklart) eller bare sånn intern og for de som er i gruppen, eller..

J: Nei, det er for alle som, alle... det er for fans, så jeg har 42 fans, det er ikke så veldig masse, men jeg syns det er veldig kjekt altså, for det er sånn, vi har ikke platekontrakt, og vi har gitt ut platen selv, og det er ikke noen sånn tidsriktig musikk... Så er det sånn, hvis (uklart) når jeg bare hadde fått et medlem, så syns jeg det var kjekt, men det som og er litt kult er at jeg har fått medlemmer som ikke, altså, det er en del venner er sånn obligatorisk med, for de må, de føler liksom; ja, okei, jeg kjenner han så godt, jeg må nesten være med når jeg blir invitert. Men så har det også kom med folk som jeg ikke kjenner så godt, og det er veldig kjekt. Da er det litt sånn; Yes, hei kult!

L: Mhm, så det var Facebook-grupper, er du medlem av noen andre Facebook-grupper?

J: Om jeg er? (L: Ja?) Masse (L: masse) Ja en del, ja en god del faktisk.

L: Hva... hvilke grupper og hvorfor de og.. er det noe...

J: Jeg har en del sånn... for eksempel Fans of American Ninja Movies.

L: Okei, ja

J: Altså, det er ikke amerikansk ninjafilm, men det er en sånn serie med filmer som heter American Ninja. Så fanggruppe av den.. Også en fanggruppe av He Man (ler). Og Hair Metal Appreciation Society. Så det er en del sånne sære interesser da, som jeg har, som ikke alle andre har, så liksom (uklart) med i gruppe da. Men det var også når Facebook var nytt. For det var sånn, oj, det var sånn; jeg fikk kanskje tips fra noen jeg kjenner (uklart) sånne grupper, også; Oj, kult, også må jeg sjekke, liksom; Fins det grupper for American Ninja; så Ja! Det fins en gruppe, det er flere enn meg som er fans, også melder jeg meg inn. Og en del litt sånne politiske... grupper. Men også sånn derre, sånn som hun, C (navn) har laget en gruppe som heter, Vi som hater... nei; I Hate Woody Allen (ler), og den har jeg egentlig meldt meg inn i fordi jeg syns C er så morsom. (latter)

[26:37] L: Men.. er du aktiv på noen av disse gruppene?

J: Nei

L: Du bare logger deg inn og du er litt sånn med, men...

J: Aldri innom, nei, nei, jeg var der kanskje (uklart), hvis det..

L: Er det noe som skjer da, hvis du skulle sjekke kanskje... er det mye aktivitet, er det liksom bare egentlig et navn, og medlemmer.

J: Ja, det er.. sånn som på, jeg var medlem av revyen, SV revyen, og der.. der var det en sånn gruppe med masse nytt som skjedde hele tiden. Det kom for eksempel øvingsplan, det kom forslag til sketsjer, det kom masse nye ting inn i den gruppen da. Så den var jeg liksom, den var i perioden vi holdt på å lage revy, så var jeg daglig, og kanskje flere ganger for dagen inne på, inne på den gruppen. Men ellers er det liksom kanskje.. navnet (uklart) medlemmer (uklart). Også er det kanskje en sånn nyhetspost, og to tre wall- diskusjoner.

L: Men hvorfor.. hvorfor (uklart) folk er med på sånne grupper, eller, for din del.

J: Hm, ja det kan du si. Det er jo tilhørighet, med et.. felleskap som deler en særinteresse da. Jeg tror det kan være en faktor. Og sikkert og dette her å vise, liksom, egen identitet da. Si; jeg er en sånn som er sånn og sånn, og liker dette her og mener dette her. Så tror jeg og det er noe med Facebook, jeg tror vel en del.. ting på Facebook; at du heller ikke kan overanalysere eller lage... jeg tror ikke alt passer inn i en sånn psykologisk teori. Jeg tror en del er rett og slett.. uttesting av mediet da, hva har Facebook å by på, også prøver du ut ting, også ender du opp med en del ting som du kanskje ikke har en veldig god begrunnelse for, men som.. er liksom, det er bare sånn!

L: Det er bare sånn ja, men det... altså, det er bare sånn. Det er et poeng hvis det er viktig for deg eller ikke, sant. Hvis det er bare (uklart) eksperiment, hahaha gøy gøy gøy, sant, men hvis du egentlig gjør alt dette med sterk motivasjon... eller for noen folk er det veldig viktig, egentlig hva som står der, for det er mange som selvfølgelig sjekker den (uklart) i den Facebook(?), så det, [...] er dette viktig for deg, med din Facebookprofil og hva som står der og hvordan du blir, hvordan andre ser deg.. gjennom der, er det..?

[29:22] J: Ja... jo, jeg vil si ja på det spørsmålet, altså det er jo.. jeg har jo, jeg vet jo hvordan.. altså, det er ingenting på profilen min som jeg ikke kan stå for, så vidt jeg vet, i hvert fall (ler). Jeg tror ikke det er noe (uklart). Og det er liksom ting jeg vil bli assosiert med. Altså; jeg ville ikke ha lagt ut noe på Facebook som jeg ikke ville bli assosiert med, selv om det kunne ha vært reelt altså... Du legger jo bare ut, eller for min del, så legger jeg i hvert fall bare ut, og jeg har inntrykk av at andre gjør det og; ting som setter meg i et... lys som jeg ser på som positivt. Ja... mhm.

L: Ja... events..

J: Ja, ehm..

L: (uklart) Du lager sikkert på.. for kontaktene dine..

J: Ja, av og til. Ikke ofte faktisk. (Uklart) det er kjedlig, tar masse tid... ja.

L: Tar tid, er ikke det veldig enkelt?

J: Det er enklere å bare sende melding til alle. Eller skrive J spiller på Garage (latter)...(uklart, prater i munnen på hverandre). Nei, det er... ikke ofte jeg har, det er mer, jeg har gjort det egentlig på spøk av og til, sånn for eksempel hvis jeg skal... møtes på... noen venner og se på film for eksempel, så; ja skal vi lage.. jeg har en venninne som er veldig sånn Facebook (uklart) [...] ja skal vi lage en Facebookevent for det; Ja! Vi lager en Facebookevent, så lager vi en event (uklart) og inviterer (latter) [...] Bare på tull, (uklart) vitser litt med Facebook da... mhm.

L: Men blir du ofte invitert på noe... fester, og konsert.. gjennom Facebook?

J: Jeg blir veldig ofte invitert på ting jeg ikke har lyst til å gå på, for det er en del jeg kjenner som spiller i band, som ser ut som de uhemmet inviterer folk. Og jeg synes det er litt frekt egentlig.. for at det.. eller frekt og frekt, men det er sånn.. ja, altså hvis jeg inviterer noen så inviterer jeg bare folk som jeg vet har en interesse av å komme. Ofte får jeg invitasjon til ting jeg ikke har interesse av i det hele tatt, også synes jeg det er litt frekt å trykke not attending, så trykker jeg alltid maybe. Så jeg trykker nesten på alle ting, trykker jeg maybe attending.

L: (ler) Det er nesten alle jeg snakker med, alle trykker på maybe på alt. (uklart, latter) [...]

L: Har du fått noe kanskje dårlig tilbakemelding på noe som du har postet, eller noe som du har skrevet, noe som du var litt sånn, ja, du likte ikke å lese...[...]

J: Ehm, til meg tenker du. (tenker) (L: ja) Nei..altså jeg har hatt noen dårlige diskusjoner på inboxen, også med sånn, for eksempel, den diskusjonen om, om bandet vårt. Litt sånn... kunne kanskje ha kalt det krangling, men.. vi var ikke sure på hverandre da, men det var en sånn, kjedlig diskusjon å ha da, om hvem som skulle være med i bandet og..(uklart). Ehm... så jeg har nok blitt sur og lei og provosert av ting jeg har.. lest på.. Men det er sjelden, ikke sånn der, ehm... ikke noe jeg på en måte ikke har gått inn i selv da. Jeg har aldri fått en sånn frekk kommentar eller, ikke noe som liksom kan minne om mobbing eller.. ingen sånne ting.

[33:15] L: Så.. det stort sett alt på Facebook er behagelig?

J: Ja. (uklart, prater i munnen på hverandre) Utenom når jeg blir tagget i et foto som jeg ikke har lyst til å, som jeg ikke ser bra ut på, men da bare å tagge seg vekk (?).

L: Eller hvis du tenker for eksempel, ehm, å finne ut eller se på bilde av din ekskjæreste med ny kjæreste, eller sånne ting.

J: Nei, det bryr ikke meg.

L: Nei (J: nei) (latter) (uklart, snakker i munnen på hverandre). Men din nye kjæreste; går du av og til og sjekker og blir du litt sånn; huh, hva er'...

J: Ja! Faktisk. Når hun nettopp var kommet til Australia, så ble hun venn med...[...] Men i hvert fall så.. var hun i Australia da, også ble hun kjent m... så jeg liksom at det var.. hun reiste rett etter vi hadde blitt sammen. Vi hadde vært sammen i 2 mnd ca når hun reiste, så det var ganske nytt. Også så jeg når hun kom ned der, så ble hun liksom kjent med; S is friends with, to sånne gutter da, så liksom klikka jeg inn og så på dem, også var det skikkelig sånn der med sleik og (uklart og latter). Med bar overkropp og... så tenkte jeg: Nei! (fortvilet tonefall for å illustrere) (latter). Så det ble litt sånn; hvem er det du har blitt venn med, skreiv jeg (latter), eller så ringte jeg og spurte ho. Men... hun syns jeg var bare søt, og lo litt av meg. Så det, jeg, joda, det har jeg faktisk opplevd ja.

L: Så det, tenker du deg det kunne skje (J:Mhm) eller, hvis du, eller ble kjent egentlig ikke så lenge siden, så hun hadde sikkert Facebook før, og du og. Og hvis dere ble kjæresten (uklart), dere ble også venner på Facebook, ikke sant? Så, så da, liksom, måtte du være klar for å vise henne den package (?) du har på Facebook, med bilder...(uklart) Og hun måtte det samme. Hva.. hva syns du om, hvordan var det å sjekke hennes Facebook først?

J: Åja, nei det var ingen

L: Første gang, (J: ingen, ingen) ingen sånne bilder fra fortiden hun hadde lagt ut.

J: Nei, ingenting, og det har ikke jeg heller egentlig.. nei, for Facebook er... altså jeg har bare hatt det i to år. Så.. jeg fikk det vel akkurat når det var slutt med forrige kjæresten min. Så jeg har liksom ingen sånne... nei...Nei, sånn, som jeg sa i sted, det er ingenting jeg ikke kan stå for tror jeg, så vidt jeg vet. Hvis du hadde gått inn og leita på alt, så kan det hende en hadde funnet noe jeg hadde.. angret litt på, men det er liksom, nei, jeg tror jeg er litt.. påpasselig med.. Også har jeg ikke så mye som.. altså, kanskje jeg er gammel, men jeg deltar liksom ikke på så masse gale ting. Jeg er ikke med på noe sånn ulovlig, så det er liksom ikke...

[36:30] L: Jaja. Men det er dette med sjalusi sant, at kanskje litt her og der, og; jeg sjekker Facebook (uklart) mannen min hele tiden også (uklart): Bare, åh, hvem er hun; åja, hun er fra jobben, okei.

J: Ja, ja, sant, joda det er sånn. Men det går aldri lenger enn det da. Det er sånn, hvem er det, også får du vite hvem det er også; ja, okei.

L: Ja, men.. dette med applikasjoner, du har snakket om at du gidder ikke lenger. Men, ja forskjellig.. spill og tester og, ja (uklart) [...].

J: Ja, nei ingenting.

L: Ingenting?

J: Ingenting, jeg hadde; ei venninne fikk seg Facebook nå i sommer for første gang, hun var litt treigt ute, ehm, og da drev hun og sendte meg sånn her, alle mulige sånne tulle.. bare på tull da, det var helt.. ironisk. Sånn der kosebamse med hjerte eller sånn Give special gift. Så da drev vi og sendte en del sånt tull til hverandre da... Ehm og da måtte jeg for å ta imot gave, så måtte jeg legge til sånne applications, så da la jeg til det, og når hun endelig ga seg med det tullet, så slettet jeg applicationsene igjen. Så jeg har liksom, jeg vet ikke hva som er application og hva som er innebygd, men jeg har foto og (L: ja det er litt. Jeg syns foto egentlig, at det går som (uklart, prater i munnen på hverandre) Ja, okei, og event har jeg, og sånn der post.. ting.

L: Men nå, hvis jeg sier applikasjoner mener jeg i som ikke egentlig er der, som du må legge til.

J: Som du må legge til ja, ja. Nei da har jeg ingen. Jeg har hatt litt nå og da i korte perioder, men (uklart). Nå er det lenge siden jeg har hatt noen ting.

L: Ja, dette var liksom den aktive delen, nå går vi til den passive. [...] Nå skal vi snakke om det som du egentlig ikke [...]. Hva er mest gøy å se på?

J: Det er vel egentlig bilder.

L: Bilder

J: Sånn visuelt sett. Ja...[...] Også er det litt sånn.. akkurat hvis jeg... første bildet, også er det sånn bilde av skjermen, ser jeg oppi, at det er litt sånn... ehm får en med seg både friend request og inboxen, (uklart) så er det.. akkurat det bildet er veldig kjekt å se da. (støy fra utenfor gjør deler her uklare).

[38:55] L: Ja, så... hva liker du å lese på Facebook, mest kanskje.. tenke...

J: Ehm, kjæresten mine sine inboxmeldinger.. Ja.. (uklart, prater i munnen på hverandre)

L: Men ja... hvis du har noe (uklart) (mobilsingal forstyrrer.)

J: Ehm,.. ja... eller...nei...det var vel kanskje ikke... Det har jo vært sånn, sånn som i sted med perioder, at (uklart) på en gruppe for eksempel.

[...] (Lydfil slutt)

Del 2:

[...]

J: ehm, ja, hva var spørsmålet.

L: Det var om; hva likte du å lese (uklart, prater i munnen på hverandre).

J: Ja... ja det var sånne grupper for eksempel. (L: Grupper ja). Ja, hvis det skjedde.. altså plasser det skjedde noe, (uklart), for eksempel, hvis vi hadde en diskusjon gående... på.. det kunne være på gruppa eller... eller på wallen

eller, ja (uklart) der det skjedde noe... ehm.. innenfor en tidsperiode.. avgrenset.. om et avgrenset tema.. For eksempel band, for eksempel revy, for eksempel... hva som helst..

L: Hva får du (uklart).

J: Jeg får vel informasjon og.. ja.. mhm..

L: Ehm, sjekker du, sjekker du profiler av alle dine venner?

J: Nei.. (L: nei?) Nei, jeg tror... nei.. det er ikke ofte... Oj! (uklart) det er veldig lenge siden, jeg er på min, også kjæresten (ler) min sin profil. Ehm... jeg tror kanskje.. jo når jeg får nye venner, så tror jeg jeg som regel går inn på deres profil. Eller hvis for eksempel... ehm.. hvis noen forteller meg at.. for eksempel, ja nå har jeg lagt ut nye bilder. Også.. (uklart parti, mobiltelefonsignal forstyrrer opptaket.) [...]

[01:52] L: ... sånn veldig personlig familiebilder... eller personlig, sånn wallmeldingen, sant (J: hva for noe?) På wall... veggen, sant. Altså.. hvordan dette føles, å gå rundt og sjekke ting som egentlig ikke er.. likedan bare på deg, eller du leser sånn tale med to på veggen, som du; det er ikke deg som de snakker med, sant. Hvordan føles det? Er det litt sånn sniking, eller.. ja

J: Ehm, ja, eller altså, det var... nei.. ehm... det spørs litt, altså hvis, det var liksom, ei jeg var litt interessert i da, i.. når Facebook var ganske nytt... for meg altså. Så, så gikk jeg liksom inn og sjekket liksom... jeg skulle finne ut om ho skulle på fest for eksempel, også gikk jeg liksom og snikte litt i, og sjekket hvem hun snakket med (uklart).. svarte og... og da følte jeg litt sånn.. sniking, men.. men sånn prinsipielt så syns jeg egentlig at.. Når du legger ut ting på Facebook så må du forvente at, at folk kan lese det. Så derfor er det en del samtaler jeg har på inboxen; sånn, hvis det er liksom private ting, eller, ting som ikke angår andre i det hele tatt... ehm, men jeg syns egentlig at hvis jeg skriver ting på wallen, så syns jeg.. og legge ut bilder, så må du regne med at folk leser det, og da tenker jeg egentlig når jeg ser..(uklart) tenker ikke da at det er privat, for det er liksom ikke en privat arena. Selv om det er jo privat likevel, men... Nei, jeg tenker, jeg ser... jeg får ikke den snokefølelsen egentlig, som jeg hadde fått hvis jeg hadde gått bort til noen som stod og snakket og liksom.. stått og lyttet liksom. Det er ikke en sånn følelse i det hele tatt. Kanskje litt spesielt, men sånn er det.. (ler).

L: Neinei..det... så du føler ikke at det er å snike (?) (uklart).

J: Med mindre jeg er, hvis jeg er liksom, for å finne ut noe... hvis jeg er der for å snoke, så føler jo jeg at jeg snoker, men hvis det er noe jeg tilfeldigvis kommer over, driver liksom å klikker litt på måfå... så egentlig ikke nei. Men jeg har faktisk merket at jeg har, for eksempel; L og U... får jo jeg opp, sånn: U has written on Ls wall.. (uklart) også snakker de om et eller annet som jeg syns er morsomt da, så klikker jeg wall-to-wall, også leser jeg det, også er det liksom helt greit, men så syns jeg faktisk det er litt flaut hvis jeg sier det sånn: Ja, jeg så på samtalen deres.. oj, det er jo faktisk litt frekt! (latter) Når jeg sier det da, men ikke mens jeg.. tenker ikke over det mens jeg driver og leser det liksom. [...]

L: Men hva motiverer det å kanskje sjekke (uklart). Hva kan være motivasjonen..

J: Ehm.. nei altså, motivasjonen er vel å finne ut hva... er vel en nysgjerrighet tror jeg.. men også at de snakker om et eller annet, hvis de for eksempel snakker om et YouTube-klipp, og skriver.. så du det YouTube, kjempemorsomt, hahaha.. et eller annet, også er det sånn: oj, det har jeg også lyst til å se og... det morsomme, også går jeg inn og sjekker hva de snakker om. Så det er både en.. ta del i kanskje...men ja, (uklart) men mest nysgjerrig, rein nysgjerrighet altså, ja...hva hva de snakker om, men ofte hvis det kommer veldig lett frem at det er et eller annet som ikke er noe spennende for meg så.. sjekker jeg det ikke, så bryr jeg meg ikke noe mer om det.

L: Ja, men syns du det er mange som sjekker din profil?

J: Går det an å sjekke?

L: Nei, hvis, hvis du syns det er mange som gjør det, som sjekker.. som går og sjekker din profil og din vegg og.

J: Om, om jeg hadde likt det?

L: Ja, nei, hvis du syns det er mange som gjør det, eller ja...

J: Jeg vet ikke

L: Og litt sånn... den følelsen du.. being watched (uklart) de andre... De går rundt og sniker litt på deg.

[05:52] J: Åja, sånn... Nei... jeg har egentlig ikke noe... altså jeg hadde ikke likt det hvis fremmede folk kunne.. nei, det hadde jeg faktisk ikke. Nå motsir jeg litt meg selv for (latter) jeg sa at en måtte regne med at hvem som helst kunne se. Men nei, jeg er faktisk enig i at, jeg hadde.. nei, jeg hadde ikke likt det hvis det var liksom noen jeg ikke kjente, som drev liksom og snoket i min profil og fulgte med hvem jeg snakket med og... og så alltid på mine bilder og... sånn der hadde jeg ikke likt, i det hele tatt. Men, men at de jeg er venn med er inne på profilen min og følger med hvem jeg snakker med, det gjør meg ingenting. Så da er det morsomt og, hvis det liksom noen andre kommenterer.. noe... jeg skrev en gang noe morsomt til ei venninne på tull, også var det en annen kamerat og som ikke kjenner henne, som kommenterte det jeg hadde skrevet (uklart); Åja, så du det, sant det var morsomt, også fikk jeg en samtale med han om det da, så det var artig.

L: Hvor lenge syns du at du kunne være på Facebook uten å delta aktivt. Du ville bare sjekke forskjellige ting, og surfe på Facebook uten å skrive noe... Hvor lenge kan... du syns du kunne klare det? Er det gøy dette, liksom, uten å, ja, uten å delta aktivt, uten å skrive noe på... ja... bare liksom gå sånn (uklart) [...].

J: Ja, jeg gjør nesten det hver dag, ikke masse da, men det er sånn, hver gang jeg er inne på.. det er ikke alltid.. jeg er ofte inne på Facebook uten å skrive noe selv, uten å gjøre noe selv. Så det er en.. en sånn, ja... (L: ja.. det er en litt sånn, surfing..) Surfing, ja. (uklart)

L: Ja, så hvis du tenker deg selv som aktiv eller passiv bruker, hva vil det være? I sammenligning til andre kanskje... hvordan dine venner bruker det eller..

J: Jeg har en venninne som er helt ekstrem... det er sånn hvis, hvis jeg ser, det er en sånn venninnejeng da, som, jeg og kjenner dem, men det er liksom, når de er sammen så er det skikkelig sånn... jente, kakleklubb. Så hvis jeg ser at det er bilde av dem, så kan jeg nesten uten å sjekke vite hvem som har lagt dem ut. For det er hun ene som er skikkelig sånn Facebook-nerd og legger ut bilder hele tiden, og kommenterer og styrer på, og.. skikkelig Facebook... Ehm, så sammenlignet med ho, så er jeg veldig passiv. (latter). Men... jeg vet ikke, dette vet du sikkert mye bedre enn meg, men jeg har liksom inntrykk av at Facebook har begynt å gå litt... litt over, at det er sånn... det er mange som surfer mer enn de.. (uklart) ikke er aktive nå. Jeg er i alle fall mer passiv enn jeg var før, før var jeg mye mer aktiv, så kanskje jeg er...

L: Kanskje du er gammel (?)

J: Hm? E gammel.. (latter) Men jeg skriver jo med kjæresten min hver dag da, så jeg skriver jo på Facebook hver eneste dag. Jeg bruker jo Facebook til kommunikasjon hver dag, men ikke...men det er veldig privat, altså det er i innboxen eller chatten, det er ingenting sånn... jeg er ikke dag.. jeg bruker det ikke daglig ting som alle kan se, det er helt sjeldent, eller en gang i uka, sånn i gjennomsnitt.. Kanskje..

[09:10] L: Ja, men nå er det nesten bli (uklart). Hva gleder du deg til hvis du.. det var lenge siden du hadde sjekket på Facebook? (J: Åj, L sier noe uklart, begge ler)

J: Ja... (ler), ja; kjæreste, ehm, venner, friend request, eller venneforespurnad som det heter på nynorsk; (uklart) nynorsk Facebook. Ehm, wallen, om det er noen som har skrevet på wallen min, og kommentarer på bilder. Ja.. Om det er noen som har kommentert (uklart) kjekt, hvis det er noen som har kommentert et bilde som jeg har kommentert på og. (Uklart) blir en slags ting å følge med på i en kort periode da. Diskutere noe på (uklart) bilde. Ja..

L: Ja, det var det. Kan du tenke deg å... kansellere din Facebook?

J: Mhm...

L: Uten problem?

J: Nei, ikke noe problem. Men jeg har, har, kunne tenkt meg; jeg kunne gjerne ha tenkt meg å kansellere Facebook, men jeg tror... i hvert fall nå, så har jeg jo... glede i det, så jeg tror det had.. jeg tror jeg først hadde, laget meg profil igjen; altså jeg tror, jeg tror ikke det er noen vits i å kansellere nå, fordi at jeg hadde bare lagd profil igjen, så jeg tror, jeg tror det er like greit å bare ha profilen også bare, ha den der til jeg merker selv at nå sjekker jeg nesten aldri innom lenger. Sånn som MySpace, (uklart) har en profil til bandet mitt, og der er jeg aldri inne, så det er liksom, det er der bare for at jeg har musikk der, men det er den eneste funksjonen den har, jeg bruker ikke bloggfunksjonen, ingenting. Så hadde jeg ikke hatt musikk der, som alltid vil fungere som en slags promotering for bandet mitt, så hadde jeg kunne kansellert den. Og hvis det blir sånn med Facebook og, at.. at det ikke blir brukt daglig, at jeg ikke sjekker det daglig, at det er liksom sånn.. at den bare står der helt, ikke oppdaterer eller noen ting, ikke, ja.. så kommer jeg kanskje til å kansellere. Hvis ikke Facebook... konseptet dør ut før den tid. (uklart).

L: Mhm, men var det.. hvis du tenker sånn; behov, ehm.. needs...(uklart)[...] Blir sånn satisfied, hva er satisfied (J: tilfredsstilt.) Ja..

J: Med Facebook?

L: Ja, for din del?

J: Hvilke behov som blir tilfredsstilt?

L: Ja. Nettopp (ler).

[11:43] J:Ehm... oj.. Kommunikasjon med kjæresten (latter) For n'te gang. (uklart) Ehm...

L: En sosial, eller sosiale delen, eller

J: Jaa... nei..

L: Oppdatering..

J: Oppdatering i hvert fall. Ikke sosiale... bortsett fra kjæresten min (latter)! Nei, jeg syns faktisk ikke at det er liksom... det, jo, når jeg skal hjem på ferie for eksempel.. og folk ikke er, når jeg ikke har liksom, vennene mine i nærheten.. så tilfredsstiler det til en viss grad sosialt behov. Men ikke.. ikke i det daglige, nei. Det tror ikke jeg jeg kan si nei. Kanskje i en liten grad, men ikke liksom, ikke på noen måte noen erstatning for liksom face-to-face.. omgang. Nei, altså det er en slags.. men jeg tror det tilfredsstiller og en slags avhengighets... en avhengighetsting. At jeg, er inne på Facebook hver dag... og derfor er jeg inne på Facebook hver dag, altså jeg er inne på Facebook hver dag, fordi jeg er inne på Facebook hver dag. Så det blir en ting jeg gjør da, en daglig rutine akkurat som å.. pusse tenner og.. nei ikke akkurat pusse tenner men (ler).. for det må jeg...(L: (uklart), J: ler, (uklart)) Nei, men det blir, det blir en daglig... ikke sant, sånn som internett har skapt noen nye.. daglige rutiner, sånn som å pusse tenner (ler). Altså; det blir, og det er sjekke mailen sant, og sjekke nettaviser for min del i hvert fall. Og sjekke Facebook.. Sjekke en del ting altså; hva er det som... skjer. Så det er liksom, men det

er ikke sånn som; jeg bruker jo Google som en slags opplæringsverktøy, informasjonskanal. Og jeg bruker ikke Facebook på den måten i det heile tatt, altså det er ikke en... det er ikke en plass der jeg går for å.. i liten grad en plass der jeg går for å lære meg nye ting. Det er en plass der jeg går for; hva har skjedd siden sist, også kanskje jeg får med meg noe ny kunnskap i samme slengen..

L: Så hva... hva er det beste som kunne skje..?

J: Åj... det beste som kunne skje?

L: (uklart) happening, liksom. Hva som skjer på Facebook! Jeg må sjekke (?). Kanskje noe har skjedd. (latter)

J: Det er; melding fra kjæresten min, friend request, noen har skrevet på wallen, og noen har kommentert bilde.

L: [...] Kan du tenke deg [...] en god erstatning for Facebook? Eller no...(J: En god erstatning?) Ja.. Noe som kunne, men ikke på internett, ikke online.. (J: Ånei) I sånn vanlig, sånn du snakker litt mer om...(uklart) ja [...] Alt dette sant, de forskjellige ting som du kan på Facebook, alle de, mange forskjellige ting. Hva kunne være en.. liksom livet (?) før internett. Hva kunne tilfredsstillende de samme behovene..

J: Sladder, tror jeg. Sladder, men og... det at på en måte.. altså; jeg sa jo i sted at det ikke var sosialt, men sånn, likevel, så er det det der med å møte kanskje venner du ikke har sett på en stund, med fotoalbumet sitt og vise liksom...(uklart, latter)[...] Jeg tror i en grad at det er noe som du har fra før, en slags teknologisering av tidligere sosiale...

[15:54] L: Ja, for ikke sant, for din.. din.. Facebookgruppe for musikk, sant, hva ville det være før Facebook?

J: Ehm.. ingenting, det ville ikke ha vært noe, det hadde ikke eksistert en sånn type kanal. Da hadde det vært å.. platekontrakt er vel kanskje det nærmeste, men platekontrakt er urealistisk.. for små band som spiller musikk 42 personer (1er) liker, sant. Så det fantes ikke, det fantes ingen plass der du kan legge ut musikken din, også kan hele verden gå inn og lytte. Da fantes CD, men da måtte du gi det ut og distribuere, og det fins fortsatt, og det fungerer ikke på samme måte. (Uklart) det fins ingen, men kanskje det nærmeste jeg kommer er at; en samler noen gode venner som tar med seg fotoalbumet sitt også.. sladrer en litt. Ja.. (L: Ja). Fordi du får samtalen. Og informasjonen, og bildene.